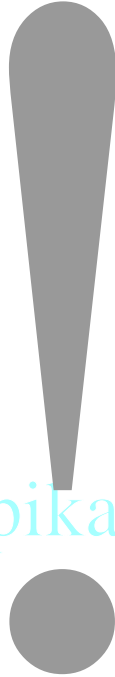

ප්‍රවේශවෙන්
මූල්‍ය අභ්‍යාධියක් ඉදිරියෙනි

පාඨලී චම්පික රණවක

www.champikaranawaka.lk

ප්‍රවේශ්‍යමෙන්!
මූල්‍ය අභ්‍යාධිකරණ ඉදිරියෙනි

පාඩලී චම්පික රණවක

www.champikaranawaka.lk

ප්‍රවේෂමෙන්!

මූල්‍ය අගාධයක් ඉදිරියෙනි

පාඨලී චම්පික රණවක

පළමු මුද්‍රණය

2016 ජූනි

ISBN 978-955-98843-7-8

ප්‍රකාශනය

කර්තෘ ප්‍රකාශනයකි

ඡායාරූප

අන්තර්ජාලය ඇසුරෙනි

මුද්‍රණය

නියෝ ග්‍රැෆික්ස් (පුද්ගලික) සමාගම

143, උඩහමුල්ල දුම්රියපල පාර,

ගංගොඩවිල, නුගේගොඩ.

හැඳින්වීම

2015 ජනවාරි 08 දින පැවැත්වූ ජනාධිපතිවරණයේදී දක්නට ලැබුණු අන්දමේ උද්යෝගිමත් හා ක්‍රියාකාරී මහජන සහභාගීත්වයක් ශ්‍රී ලංකාවේ අත් කිසිදු මැතිවරණයකදී දක්නට නොවූ බව නිසැකය. පෙර නොවූ විරූ ආකාරයේ මධ්‍යගත රාජ්‍ය බලයක්ද, අසීමිත මුදල් සම්භාරයක්ද, අතිශයින් සංවිධානාත්මක මැතිවරණ ව්‍යාපාරයක්ද මුදාහළ මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා හා සටනට එළඹ සිටි මෙම ත්‍රිපාල සිරිසේන මහතා සිටියේ බලයෙන් හා මුදලින් මතුනොව සංවිධානාත්මක භාවයෙන්ද තම ප්‍රතිවාදියාට වඩා ගව් ගණනක් පිටුපසිනි. එබඳු තත්වයක් තිබියදී පවා එම පරතරය පියවන ලද්දේත්, එකී අවාසි සහගත ප්‍රවේශය ජයග්‍රහණයක් බවට පෙරලන ලද්දේත් නිසැකවම මේ රටේ මැදහත්, දැනටගත්, වෙනසක් අපේක්ෂා කරන මිනිස් සමූහයක සක්‍රීය මැදිහත්වීම මගිනි. ඔවුන්ගෙන් බහුතරයක් කිසිදු පක්ෂයකට අයත් අය නොවූහ. ඔවුන් එකිනෙකා අතර සම්බන්ධීකරණයක් හෝ සංවිධානාත්මක බවක්ද නොවීය. කිසිවෙකුගේ විශේෂිත පෙළඹුමක්ද, මූල්‍යමය හෝ වෙනත් වරප්‍රසාදයක් පිළිබඳ අපේක්ෂාවක්ද ඔවුනට නොවීය. ඒ වෙනුවට ජීවිත අවදානමක් තිබියදී පවා එකී අරගලයට ඔවුන්ව පෙළඹවනු ලැබුවේ රාජපක්ෂ පාලනය විසින් නග්න ලෙස ප්‍රදර්ශනය කරන ලද දූෂණය, නාස්තිය හා අත්තනෝමතිකත්වය පිළිබඳ ගොඩනැගී තිබුණා වූ මහත් පිළිකුල විසිනි. එමෙන්ම තම රටට හා අනාගත පරපුරට යහපත් හෙට දවසක් උරුම විය යුතුය යන නිර්මල අපේක්ෂාව විසිනි. කිසිදා පරාජය කළ නොහැකි යැයි විශ්වාස කෙරුණු මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා විශ්මයජනක ලෙස පරාජයට පත් කරනු ලැබුවේ ඒ අවංක එමෙන්ම නොහඳුනන මිනිසුන් විසිනි. එහෙයින් නිසැකවම මෙම රජය ඔවුන් වෙත කෘතචේදී වීමටත්, වගකීමටත් බැඳී සිටියි.

එකී වගකීම කුමක්ද යන්නත්, එම වගකීම ඉටුකරලිය යුත්තේ කෙසේද යන්නත් තේරුම් ගැනීම අපහසු නැත. මහජනතාව නැගී සිටියේ පෙර රජයේ වංචා දූෂණවලට, නාස්තියට හා අත්තනෝමතිකත්වයට එරෙහිවයි. එහෙයින් පෙර රජය සමයේ සිදුකෙරුණු එබඳු වංචා දූෂණ හා අක්‍රමිකතා පිළිබඳ නිවැරදි හා කඩිනම් පරීක්ෂණ පැවැත්වීමත්, වරදකරුවන් නීතියේ රැහැනට හසුකර ගැනීමත් මෙම රජයේ වගකීමකි. එම වගකීම එතෙකින් නවතින්නේ නැත. තමන් විසින් වංචා දූෂණ,

අක්‍රමිකතා හා නාස්තිකාර වියදම් නොකර සිටීමත්, එසේම එබන්දක් පිළිබඳ වෝදනාවක් හෝ සැකයක් පමණක් ඇති නොවන ලෙස පූර්ණ විනිවිදභාවයකින් යුක්තව රාජ්‍ය පාලනයෙහි යෙදීමත් එකී වගකීම සම්පූර්ණ වීම සඳහා අත්‍යාවශ්‍යය. දෙවනුව, මහජනතාවගේ සංවර්ධන අපේක්ෂාවන් මුදුන්පත් කරලීමද රජය සතු වගකීමකි. ජනතාව බලාපොරොත්තු වන්නේ ණය කඳු මතින් පුම්බන ලද මායාකාරී හා ජේත්තුකාර සංවර්ධන ව්‍යාප්තියක් නොව කල්පවත්නාවූත්, යුක්තිසහගත වූත් සැබෑ සංවර්ධනයකි. මේ සමගම සඳහන් කළ යුතු විශේෂ කරුණක් තිබේ. එනම් මේ රජය බලයට පත්කිරීමෙහිලා තීරණාත්මකව මැදිහත්වූ සමාජ තීරුව, ආණ්ඩුවක ආර්ථික හා දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති අවබෝධකර ගැනීමටත් ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමෙහිලා එකී ආණ්ඩුවේ නායකයන් පෙන්නුම් කරන අවංකභාවය හා අධීක්ෂණශීලීත්වය නිවැරදිව තක්සේරු කර ගැනීමටත් සමත් සබුද්ධික පිරිසක් බවයි. මෙය එක් අතකින් ආණ්ඩුවට ශක්තියකි. අනෙක් අතට ආණ්ඩුවේ 'නිදහස්' හැසිරීමට එරෙහි සංවරණයකි.

වත්මන් ආණ්ඩුව තමන් සතු මේ වගකීම නිසිපරිදි තේරුම් ගැනීමත් තමන්ට එම වගකීම පසුගිය වසරේ ජනවාරියේදී පවරා දුන් නිශ්චිත සමාජ කණ්ඩායමේ ස්වභාවය නිවැරදිව තේරුම් ගැනීමත් අත්‍යාවශ්‍යය. ඒ සඳහා ආණ්ඩුව කළයුතු වැදගත්ම කාර්යයක් වන්නේ හැමවිටම මහජන අදහස් හා ප්‍රතිචාරයන්ට විවෘත වීමත් එමෙන්ම සබුද්ධික සමාජ කණ්ඩායම් සමග නිරන්තර සංවාදයක නියැලීමත්ය. එබඳු සංවාදයකින් දෙයාකාරයක වාසි සැලසේ. පළමුවෙනුව එය ආණ්ඩුවට වැරදුණු තැන් නිවැරදි කර ගැනීමට ඉඩ සලසයි. දෙවනුව එකී සමාජ තීරුවට ආණ්ඩුවේ ගමන්මග පිළිබඳ නොපැහැදිලි තැන් පැහැදිලි කර ගැනීමටත් එමගින්ම ආණ්ඩුව පිළිබඳව විශ්වාසය තහවුරු කර ගැනීමටත් අවස්ථාව ලබා දෙයි. විසල් නගර අමාත්‍ය පාඨලී වම්පික රණවක මහතා විසින් රචිත මේ කුඩා පොත්පිටුව අප විසින් භාරගතයුතු වන්නේ එබඳු සංවාදයක් සඳහා වූ ප්‍රවේශයක් වශයෙනි.

මේ කාර්යය සඳහා පාඨලී වම්පික රණවක මහතාගේ යෝග්‍යභාවය අවිවාදිතය. එක් අතකින් ඔහු 2015 ජනවාරියේදී ඇතිවූ දේශපාලන පෙරලියෙහි ප්‍රමුඛ නායකයෙකි. අනෙක් අතට ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදන සංවාදයට ශාස්ත්‍රීය දායකත්වයක් සිදුකළා වූ විද්වතෙකි. අන් ලෙසකින් කිවහොත් ඔහු එකවිට දේශපාලන සහ බුද්ධිමය යන ක්ෂේත්‍ර දෙකම ශක්තිමත්ව නියෝජනය කරන්නෙකි. එහෙයින් දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ බුද්ධිමය සමාජ තීරුවේ අපේක්ෂාවන්

නියෝජනය කරන එහි නියෝජනයා වීමේ හැකියාවත්, එමෙන්ම සබුද්ධික පුරවැසි සමාජය ඉදිරියෙහි පිළිගත හැකි දේශපාලන නියෝජනයෙකු ලෙස පෙනී සිටීමේ හැකියාවත් ඔහු සතුය. සමකාලීන ශ්‍රී ලංකා දේශපාලනය තුළ මෙය දුර්ලභ ගුණයකි. ඒ අනුව ඔහු මෙම සංවාදය මෙසේ අරඹන්නේ සබුද්ධික අදහස්, සමාජ දේශපාලන බලවේගයක් බවට පරිවර්තනය කරලීමේත්, රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තීන් බවට පත්කරලීමේත් ශක්‍යතාව සහිත කෙනෙකු වශයෙනි.

මෙම රජය බලයට පත්වූයේ විශේෂ වශයෙන්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා යහපාලනය ස්ථාපිත කරලීමේ පොරොන්දුව ඉටුකරලීමට වුවත් දැන් එකී කාර්යයට අමතරව ආර්ථික බිඳවැටීමකින් රට ගලවා ගැනීමේ වගකීමට කරගසන්නටද ඊට සිදුවී ඇත. නිසැකවම රාජපක්ෂ පාලනයේ බියකරු උරුමයක් වන එකී අභියෝගය ජයගැනීමෙන් තොරව මෙම ආණ්ඩුවට පමණක් නොව රටටද අනාගතයක් ඉතිරිවන්නේ නැත. වම්පික රණවක මහතාගේ මෙම කෘතිය එක් අතකින් එම අභියෝගය පිළිබඳවත් එහි සැබෑ පරිමාව පිළිබඳවත් කරන අනතුරු ඇඟවීමකි. අනෙක් අතට එම අභියෝගය ජයගැනීමේ මාවත පිළිබඳ යෝජනාවලියකි. එහෙයින් මෙම කෘතිය විවෘත මතසකින් සහ ප්‍රමාණවත් අවධානයකින් යුතුව භාරගැනීම දේශපාලන නායකයින්ගේත් ප්‍රබුද්ධ සමාජ ක්‍රියාකාරිකයින්ගේත් යුතුකමකි.

කට්ඨාස

අනුරුද්ධ ප්‍රදීප් කර්ණසූරිය

දේශපාලන විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය

ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලය

පිටු පෙළගැස්ම

පළමු වන පරිච්ඡේදය

යහපාලන විප්ලවය _____ 07

දෙවන පරිච්ඡේදය

ජාතික ගිණුම් සංකල්ප _____ 23

තුන් වන පරිච්ඡේදය

අය - ණය හා වැය _____ 31

සිව් වන පරිච්ඡේදය

කළයුත්තේ කුමක්ද ? _____ 57

පළමු වන පරිච්ඡේදය

යහපාලන විප්ලවය

2015 ජනවාරි 8 දා සිදුවූයේ නිහඬ විප්ලවයකි. බොහෝ දේශීය විදේශීය මාධ්‍ය ආයතන විදියේ ප්‍රචාරය දෙස බලා අනාවැකි පලකර තිබුණේ මහින්ද රාජපක්ෂ තුන්වැනි වරටද නිසැකවම ජයගන්නා බවය. එය බොහෝ ජ්‍යෙෂ්ඨතාවයේදීන්ගේ ද මතය විය. 2014 වර්ෂයේදී ජනාධිපතිවරණය ඉලක්ක කරගත් සංවර්ධන ව්‍යාපෘතිවල වටිනාකම බිලියන 240 ක් හෙවත් රුපියල් කෝටි 24,000 ක් විය. (ඒ වසරේ ආණ්ඩුවේ මුළු ප්‍රාග්ධන වියදම වූයේ රුපියල් බිලියන 486 පමණකි) දෙසැම්බර් මාසයේ පමණක් කිසිදු රාජ්‍ය මූල්‍ය ප්‍රතිපත්ති, ටෙන්ඩර් ප්‍රතිපත්ති, ප්‍රසම්පාදන ප්‍රතිපත්ති නොතකා බෙදාහළ බිල් නැති මුදල් ප්‍රමාණය බිලියන 68 ක් (රු. කෝටි 6800 ක්) විය. මෙයට අමතරව ජනාධිපතිවරණය උදෙසා විදේශීය කොන්ත්‍රාත්කරුවන් ඇතුළු පුද්ගලික අංශයේ විවිධ ආයතනවලින් කෙරුණු පරිත්‍යාග හා වියදම්වල වටිනාකම රුපියල් බිලියන 25 ඉක්මවා තිබිණි. ඉලෙක්ට්‍රොනික මාධ්‍ය, ලිඛිත මාධ්‍ය, පෝස්ටර්, කටවුට්, කාර්යාල, මෙගා රැළි, ගෙන්ගෙට යෑම් ආදිය පෙර නොවූ විරූ පරිමාණයෙන්ද, ආකාරයෙන්ද සිදුවූ එම ජනාධිපතිවරණ මැතිවරණයකට වඩා සංදර්ශනයක් බවට පත්ව තිබිණි. එහෙත් අවසන් ප්‍රතිඵලය වූයේ මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා නොසිතූ ලෙස පරාජයට පත්වීමයි. ඒ මහතා එක් ඡන්දයක් වෙනුවෙන් රුපියල් 46,000 ක් වියදම් කර තිබිණි. 1931 සිට ශ්‍රී ලංකාවේ පැවති සෑම ජාතික මැතිවරණයකම අපේක්ෂකයින්ගේ වියදම එක් කළද 2015 ජනාධිපතිවරණයේ මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාගේ වියදමට සමාන නොවීය.

2010 දී මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා 58% ක ඡන්ද ප්‍රතිශතයක් ලබාගත්තේය. ඒ අනුව 2015 දී ද ඔහු ඒ ජනප්‍රියත්වයම තබාගත්තේ නම් ඔහුට ලක්ෂ

70 ක ඡන්දයක් ලැබිය යුතුව තිබිණි. එහෙත් ඔහුට ලැබුනේ ලක්ෂ 57 කි. ඔහුට ලැබිය යුතුව තිබූ ඡන්ද ලක්ෂ 13 ක් ඒ අනුව ඔහුට අහිමිවිය. වැදගත්ම දෙය නම් 2010 දී මහින්ද රාජපක්ෂට ඡන්දය දුන් ලක්ෂ 60 කට වැඩි ප්‍රමාණයෙන් ලක්ෂ 2.5 ක් පමණ වූ ඡන්ද දායකයන් පිරිසක් 2015 දී ඔහු හැරයාමය. 2010 ජනාධිපතිවරණයේදී සරත් ෆොන්සේකා මහතා ලබාගත් ඡන්ද ප්‍රතිශතය 40% කි. ඔහුට දෙමළ, මුස්ලිම් ඡන්දවලින් බහුතරය ලැබිණි. එම ඡන්ද සහ එජාප, ජවිපෙ ඡන්ද ඒ ලෙසම 2015 දී ද ලැබුණේ නම් විපක්ෂයේ ඡන්ද ප්‍රමාණය විය යුතුව තිබුණේ ලක්ෂ 48 ක් පමණකි. නමුත් මෙවර මෙම ත්‍රිපාල සිරිසේන මහතාට ලක්ෂ 62 ක් ලැබිණි. එනම් මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාට ලැබිය යුතුයැයි පුරෝකථනය කළ ඡන්ද ලක්ෂ 13 ක් පමණ ලැබී ඇත්තේ මෙම ත්‍රිපාල සිරිසේන මහතාටය.

මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා 2010 දී උතුරු හා නැගෙනහිර හැර සෙසු ප්‍රදේශ (සිංහල බහුතරයක් වාසය කරන ප්‍රදේශ) ජයගත්තේ වැඩි ඡන්ද දහ අට ලක්ෂයකිනි. 2015 දී එය ලක්ෂ දෙකක් දක්වා විශාල ප්‍රමාණයකින් අඩු විය. මෙයින් පෙනීගියේ මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාගේ ජනප්‍රියත්වය සීඝ්‍රයෙන්ම පිරිහී ගොස් තිබුණේ සිංහල ඡන්ද දායකයා අතර බවය. ජනාධිපතිවරණයෙන් පසු පැවැති මහමැතිවරණයේදී “මහින්ද සුලඟට” ලැබුනේ ඡන්ද ලක්ෂ 47 කි. ඒ අනුව ජනවාරියේ ලැබුණු ඡන්ද ලක්ෂ 11 ක් අගෝස්තුව වනවිට ගිලිහී ගොස් තිබුණේය. ඒ ගිලිහී ගිය ඡන්ද, එදා ජයග්‍රහණය පිළිබඳව විශ්වාසය, ධනාත්මක හා විශේෂයෙන් රාජ්‍ය බලය යොදවා හරවාගත් ඡන්ද ලෙස උපකල්පනය කිරීම වටී.

තම සිත රවටා ගැනීම සඳහා රාජපක්ෂවාදීහු තමන්ට දෙමළ, මුස්ලිම් ඡන්ද නොලැබුණු බව කියති. එහෙත්, ඇත්ත තත්ත්වය වන්නේ 2005 හෝ 2010 දී ද රාජපක්ෂට දෙමළ මුස්ලිම් ඡන්දවලින් සාහිත්‍ය බහුතරය ලැබුනේ නැතැයි යන්නයි. 2005 දී කොටි ත්‍රස්තවාදීන්ට අල්ලස් දීමෙන් හා ප්‍රභාකරන්ගේ ජනාධිපතිවරණ විරෝධී ආකල්පයෙන්ද 2010 දී ත්‍රස්තවාදය පරාජය වීමෙන් ඇතිවූ දේශපාලන රික්තකය නිසාද දෙමළ ඡන්ද අක්‍රිය විය. 2015 දී ද දකුණු අප්‍රිකාව හා දේශීය කොටි ඒජන්තයින් හරහා ඡන්ද වර්ජනයට උත්සහයක් දැරිණි. මෙම ජනාධිපතිවරණයේදී සමස්ත රට සඳහා ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීමේ ප්‍රතිශතය 80% ක් වෙත්දී උතුරු හා නැගෙනහිර සඳහා එය 65% ක් පමණක් විය. කෙසේ වෙතත් වැදගත් දෙය නම් 2010 ට සාපේක්ෂව 2015 දී මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා සිය ඡන්ද

ප්‍රමාණය ආසන්නයෙන් දෙගුණ කරගත්තේ යාපනයේ පමණක්ය යන්නයි.

මේ ඡන්ද ප්‍රතිඵලවලින් පෙනී යන්නේ මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා පරාජය වීම සඳහා තීරණාත්මක සාධකය ලෙස බලපෑවේ දෙමළ, මුස්ලිම් ඡන්ද නොවන බවය. (දෙමළ, මුස්ලිම් ඡන්ද නොමැතිව ජනාධිපතිවරණයකින් ජය ලබන්නට සිංහල ඡන්දවලින් 67% ක්ද, බෞද්ධ ඡන්දවලින් 71% ද ඕනෑ කෙරේ). මේ අනුව 2010 ට සාපේක්ෂව 2015 දී කිසියම් විශේෂ සිදුවීමක් සිංහල ඡන්ද පදනමේ සිදුවී ඇත. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම ත්‍රිපාල සිරිසේන මහතාගේ අවසාන ජයග්‍රහණයට බලපා තිබෙන්නේ එයයි.

එතැනදී තීරණාත්මක වී ඇත්තේ උගත් නාගරික වෘත්තියවේදී සිංහල මධ්‍යම පාන්තික ඡන්ද දායකයා බව කැළණිය, පානදුර, මහරගම, කෝට්ටේ, කඩුවෙල 2010 හා 2015 ජනාධිපතිවරණයන්හි ප්‍රතිඵල සන්සන්දනය කිරීමෙන් පෙනීයයි. ඉහත කී ඡන්ද කොට්ඨාශ උගත් වෘත්තියවේදී සිංහල මාධ්‍යමික ඡන්ද දායකයාගේ වාසභූමීන් වේ. (සටහන 1-1)

ප්‍රචාරක යුද්ධයට, බලහත්කාරයට, රාජ්‍ය බලයට, රට බෙදීම පිළිබඳව මානසික බියගැන්වීම්වලට මේ වෘත්තියවේදී ඡන්ද දායකයා හසුබූයේ නැත.

2015 බලයට පත් මෙම ත්‍රි - රනිල් යහපාලන ආණ්ඩුවේ දේශපාලන අභියෝගය වන්නේද මේ වෘත්තියවේදී තාක්ෂණ පන්තියේ අභිලාශයන් හඳුනාගැනීම හා ඉටුකරලීමය.

ජනාධිපතිවරණ ජයග්‍රහණයෙන් පසු සම්ප්‍රදායික එ.ජා.ප. පාක්ෂිකයා කල්පනා කළේ විසි වසරකට පසු අපේ ආණ්ඩුවක් පැමිණි හෙයින් අපට රැකියා, උසස්වීම්, ව්‍යාපාරික අවස්ථා ලැබිය යුතු බවය. (සාම්ප්‍රදායික පක්ෂයක බලය පිළිබඳ මේ ආකල්පය ඉතා සාධාරණය) ඉතා සුළු කල්ලියක් තමන්ට දූෂණය හා බලය පෙන්වීම සඳහා අවස්ථාවක් ලැබී ඇතැයිද සිතුවෝය.

සම්ප්‍රදායික ජ.වි.පෙ. පාක්ෂිකයා කල්පනා කළේ මහින්ද පැරදවීමේ යුතුකම තමන් ඉටුකළ බවය. (2010 දී ජ.වි.පෙ. කෙළින්ම විපක්ෂ අපේක්ෂක සරත් ෆොන්සේකා මහතාට ඡන්දය දෙන ලෙස ඉල්ලුවෝය. 2015 දී

ඔවුන් කිසිවිටෙක මෙම ත්‍රිපාල සිරිසේන මහතාට ඡන්දය දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියේ නැත. පෙරටුගාමී පක්ෂයේ බලපෑම මත ධනපති සභාගවලට යාම ජ.වි.පෙ. ප්‍රතික්ෂේප කර තිබිණි. ඔවුන් කළේ මහින්ද පරදවන ලෙස ඉල්ලීම පමණි. ජ.වි.පෙ. ස්ථාවරය වූයේ මහින්ද පැරදවීමේ ප්‍රශංසාව තමන්ට උරුම කරගන්නා අතර, ආණ්ඩු කිරීමේ කරුමය මෙම ත්‍රිපාල රනිල් යුගයට බාරදී විපක්ෂයේ තීරක බලවේගය බවට පත්වන ලෙස ආණ්ඩුව විවේචනය කිරීමය. 2015 මහා මැතිවරණයේදී ජ.වි.පෙ. තමන් සිතා සිටි තරම් ආසන ලබා ගැනීමට නොහැකි වීමට මේ දැක්ම හේතුකාරක විය.

මුස්ලිම් දේශපාලන පක්ෂවල නායකයින් කළේ තමන් හා තම හිතවතුන්ට රාජ්‍ය බලය කැදර ලෙස භුක්ති විඳීමට තවත් අවස්ථාවක් උදාවී ඇතැයි සලකා ක්‍රියාකිරීමය. නැගෙන ගෝලීය ඉස්ලාමී මූලධර්මවාදයේ අන්තර්ජාලීය සුලඟන්, ශ්‍රී ලාංකීය මුස්ලිම් තරුණ ජනගහණයේ විශාලත්වය (Youth Bulge) හා අභිලාශයයනුත්, නැගෙන මුස්ලිම් වෘත්තියවේදී ජනයාගේ බලාපොරොත්තු හා අභිලාෂයනුත් ඔවුහු අමතක කළහ.

දෙමළ රාජ්‍ය පක්ෂය නොහොත් දෙමළ සන්ධානය, උතුරු හා නැගෙනහිර බහුතර දෙමළ සභාය ජනාධිපතිවරණයේදී මෙම ත්‍රිපාල මහතාටත්, මහ මැතිවරණයේදී තමන්ටත් ලබාගැනීමට සමත්වූහ. 1962 දී ඉන්දියාවේ දෙමළ කසාගම් ව්‍යාපාරය ද්‍රවිඩස්ථානය පිළිබඳ අදහස ප්‍රසිද්ධියේ ඉවතලා, ඉන්දියාව එක රටක් ලෙස පිළිගැනීමත් හා සන්නද්ධ අරගලය අත්හැරීමත් නිසා ඉන්දියාවේ එක්සත්භාවය ලේ වැගිරීමකින් තොරව ආරක්ෂා විය. 1967 දී ඔවුනට මදුරාසි ප්‍රාන්තයේ දේශපාලන බලය ප්‍රජාතාන්ත්‍රිකව දිනා ගැනීමට මේ නිසා හැකිවිය. දෙමළ සන්ධානයේ නායකයින්ද කළ යුතුව තිබුණේ සඳහන්ම ක්‍රස්තවාදයත්, හිංසාවාදයත්, බෙදුම්වාදයත් පිටුදක ඒකීය ශ්‍රී ලංකාවක ප්‍රජාතාන්ත්‍රික හවුල්කරුවන් වන බව ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කිරීමය. එක්තරා අවස්ථාවක දෙමළ සන්ධානයේ නායක සම්බන්ධන් ඒ දෙසට යන බව ප්‍රායෝගිකව පෙන්වා දෙමින් රටේ විපක්ෂ නායක ධුරයට පවා පත්වූවත්, උතුරේ මහ ඇමැති විග්නේෂ්වරන් නැවත බෙදුම්වාදය දෙසට උතුරේ සමාජය ඇදගෙන යමින් සිටී. ඒ සඳහා ඔහු විදේශගත කොටි හිතවාදීන් හා තමිල්නාඩු අන්තවාදීන්ගේ සහාය පතමින් ද සිටී. 1976 දී පොන්නම්බලම් හා වෙල්චනයගම් කොටුකරලීමට අමර්තලිංගම් ගත් මගමය. එයින් කොටුවූයේ, පටුවූයේ,

පසුගාමී වූයේ දෙමළ සමාජයමය. අද ශ්‍රී ලංකාවේ සිංහල, දෙමළ සංහිදියාවේ ප්‍රධාන විලංගුව විග්නේෂ්වරන්ගේ දෙමළ බෙදුම්වාදයයි. ඔහුගේ අන්තවාදී ආකල්පයන් නිසා උතුරේ සිංහල හා මුස්ලිම් ජනයාට කැමති භාෂාවකින් කතා කිරීමට ඇති අයිතිය, පදිංචිවීමට හෝ රැකියා කිරීමට ඇති අයිතිය, කැමති ආගමක් ඇදහීමට ඇති අයිතිය අහිමි කර තිබේ. ජාත්‍යන්තර බලවේග පවා දැනගත යුත්තේ සංහිදියාව තනි පාර්ශ්වයක පමණක් කැපවීම්වලින් ළඟාකර ගත නොහැකි බවය. දකුණේ දෙමළ ජනයාට ඇති සම අයිතිය උතුරේ සිංහල හා මුස්ලිම් ජනයාට ලැබීමෙන් පමණක් දීර්ඝ කාලීන සාමයක් රට තුළ සහතික කළ හැකිය.

තමන්ට ලැබුණු අවස්ථාවන් ප්‍රයෝජනය ගත්තේ ඉන්දියානු සම්භවයක් සහිත දෙමළ ජනයා නියෝජනය කරනා මනෝ ගනේෂන් හා දිගම්බරම් මහත්වරුන් පමණි. එක් අතකින් ඔවුහු තොන්ඩමාන්ගේ පවුල්වාදී දේශපාලනය වතුකරයේ පරාජය කළහ. දෙවනුව උතුරේ දෙමළ අන්තවාදයේ වියගසින් මිදී, ස්වාධීන දෙමළ දේශපාලනයක් ගොඩනැගූහ. තුන්වනුව බිය නැතිව දකුණේ පොදු ප්‍රජාතාන්ත්‍රික දේශපාලනය හා මුසු වූහ. ඔවුන් උනන්දුකරවීම හා ශක්තිමත් කරවීම සංහිදියාව ගැන උනන්දු වන සැමගේ වගකීමයි.

ඉතාමත්ම අපහසුතාවයට දැන් පත්ව සිටින්නේ සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරකයන්ය. ඔවුන් අතුරින් නවීකාරක බලවේග ආණ්ඩුව ප්‍රමාණවත් ලෙස රාජපක්ෂ රෙජිමයේ දූෂණවලට, ඝාතනවලට එරෙහිව නීතිමය ක්‍රියාමාර්ග නොගැනීම නිසා මහත් අසහනයකට පත්ව සිටිති. ඔවුන් තරමක් දුරට නියෝජනය කරන්නේ මෙමිත්‍රී පාලනයකට පාර කැපූ නිහඬ වෘත්තියවේදීන්ගේ අභිලාශයන්ය. සිවිල් සමාජය ලෙස පෙනී සිටින තවත් පිරිසක් සිටී. ඔවුන් බොහෝ දුරට 1980 දශකයේ සිට වාමාංශික මතවාද වලින් පිරිහිය හින් ඇති විදේශ ආධාර ලැබූ රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල ක්‍රියාධරයන්ව සිටී, 1994 චන්ද්‍රිකා මැතිණියගේ මුල් අවුරුදුවල ඉතා සතුටින් පාලනයට සහාය දුන් පිරිසකි. ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඔවුන්ගේ මූලික තේමාවයි. විධායක ජනාධිපතිධුරය ප්‍රජාතන්ත්‍රකරණය, නව මැතිවරණ ක්‍රමයක් සැකසීම ආදියේදී ඔවුන් මෙහෙවරක් කළ බව සහතිකය. නමුත් චන්ද්‍රිකා යුගයේ මෙන් ෆෙඩරල්, ලිබරල් ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයකට ඔවුන් දරණ උත්සාහයේ අවසන්

ප්‍රතිඵලය වන්නේ ආණ්ඩුවේ දේශපාලන පදනම දියවී යෑම පමණි. අංගසම්පූර්ණ ව්‍යවස්ථාවක් මගින් සියළු සමාජ ප්‍රශ්න විසඳිය හැකිය යන විශ්වාසවාදී මූලාවේ ඔවුන්ගෙන් සමහරක් පැටලී සිටිති. නූතන රාජ්‍යය හුදු නීතිමය ව්‍යවස්ථාවකින් පමණක් පාලනය නොවන ජාතික, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් වූ මූල්‍යමය, නීතිමය, යුදමය, දේශපාලනමය විවිධ බලවේගවල ක්‍රියාකාරීත්වයන්ට හසුවී ඇති සංකීර්ණ ක්‍රියාකාරීත්වයක් බව ඔවුන් හඳුනාගෙන නැත. අනෙක් අතින් එ.ජා.ප. යේ වෙළඳපොළ ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති හා තමන්ගේ වාමාංශික ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳ අභ්‍යන්තර ගැටුමකටද ඔවුන් මූලපුරාගෙන සිටිති. වාමාංශික සිවිල් සංවිධාන ක්‍රියාධරයන් විවෘතවම මාක්ස්වාදී වියගසින් මිදී අඩු තරමින් නූතන පරිසර හිතකාමී සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන් ලෙස හෝ ලෝකය විග්‍රහකර ගනී නම් එය ඔවුනටත් රටටත් ඉමහත් ප්‍රයෝජනයක් වනු ඇත. (මෙය ජ.වි.පෙ. විසින් ද දරණ මාක්ස් ලෙනින් වාදී යල්පැනගිය දේශපාලන ආකල්ප වලටද පොදු වූ දෙයකි.)

ඉතාමත්ම දුෂ්ඨ හා වෛරී ලෙස ක්‍රියාකරමින් සිටින්නේ රාජපක්ෂ විපක්ෂයයි. ජනාධිපතිවරණයේ ජනතා මතය පිළිනොගත් ඔවුහු ඉක්මන් ජයග්‍රහණයක් ලබාගැනීම සඳහා තමනුත් මූලාවේ, රටත් මූලාකරන තැනකට ගියහ. දැන් ඔවුන්ගේ නායකයින්ගේ ඉලක්කය පැහැදිලිය. එනම් පිටතින් හා ඇතුළතින් ප්‍රහාර දියත් කර ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රාණ ඇපයට ගැනීමය. පිටත ප්‍රහාරකයින්ගේ අරමුණ ගෝඨාභය රාජපක්ෂගේ නායකත්වයෙන් යුතු (2020 ජනාධිපතිවරණය ඉලක්ක කරගත්) අලුත් පක්ෂයක් තනාගැනීමය. සිංහල ජාතිකවාදී සටන්පාඨ යොදාගෙන තමන්ගේ අවස්ථාවාදී බල ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කරගත හැකි යැයිද, එහි අගමැති ඇමැති පදවි තමන්ට ලැබෙනැයි ද ඔව්හු සිහින දකිති. ගෝඨාභය වටා සිටිනා ව්‍යාජ ජාතිකවාදීන්, තමන්ගේ ශක්තිය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කොට තමන්ට තනිව හෝ සන්ධානයකින් හෝ පාර්ලිමේන්තුවට තේරී පත්විය නොහැකි පිරිසකි.

ඇතුළත ප්‍රහාරයේ අරමුණ ශ්‍රී.ල.නි.ප. ප්‍රාදේශීය සභා, පළාත් සභා මන්ත්‍රීන් මෙමත්‍රී විරෝධී තැනකට ගෙන ඒමය. නිශ්චිත අවස්ථාවකදී පක්ෂයේ බලය සහමුලින් අල්ලා ගැනීමය. මෙය නියෝජනය කරන්නේ බැසිල් රාජපක්ෂය. මේ සඳහා මොවුන්ගේ සටන්පාඨය ශ්‍රිලනිප පාක්ෂිකයා තුළ තිබෙන යූ.එන්.පී. විරෝධයයි. එක් පැත්තකින් ශ්‍රිලනිපය දෙකඩ

කරනවායැයි කියා යූ.එන්.පී. පාක්ෂිකයින් කුල්මත් කරමින්, අනෙක් පැත්තෙන් යූ.එන්.පී. ආණ්ඩුවක් පවතින බව කියා එය පෙරළා දැමීමට සටන් කිරීම මොවුනගේ උපක්‍රමයයි.

මහින්ද රාජපක්ෂ ඉතා උපක්‍රමශීලී ලෙස එක් පැත්තකින් ගෝඨාභය රාජපක්ෂ යොදාගෙනද අනෙක් පසින් බැසිල් රාජපක්ෂ යොදාගෙනද මේ ද්විත්ව ප්‍රහාරය මෙහෙයවමින් සිටී.

රාජපක්ෂවරු සමග සිටින සියල්ලන් අමු දූෂිතයන්ය. ඔහුට ඇති එකම ශක්තිය පසුගිය දස වසර තුළ අයථා ලෙස උපයාගත් ධනය හා ඒ මත ගොඩනැගුණු ජනමාධ්‍ය හා පිරිස් බලයයි. ඔවුන්ගේ ඉහළ අරමුණ පාර්ලිමේන්තුවේ බලය අල්ලාගෙන මහින්ද රාජපක්ෂ අගමැති කරවා මෙම ත්‍රිපාල සිරිසේන මහතා දේශපාලන සිරකාරයෙක් කිරීම වන අතර, පහළ අරමුණ දේශපාලන බලය පෙන්නා තමන්ගේ දූෂණ සම්බන්ධව නීතිමය පියවර ගැනීම වළක්වා ගැනීමයි.

රාජපක්ෂ රෙජිමය, එනම් රාජ්‍යයේ සෑම තැනම පැකීරී ඇති දූෂිත පවුල්වාදී පිළිකාව ශ්‍රී.ල.නි.ප.ය තුළත්, ඉන් පිටතත් සමාජමය ලෙස පරාජය කළ යුතුය. අද රාජපක්ෂගේ භූමිකාව එදා නන්දිකඩාල් කලපුවේදී දෙමළ ජනයා මිනිස් පවුරක් ලෙස යොදාගෙන පවුලත්, කල්ලියත් රැකගැනීමට ප්‍රභාකරන් දරු උත්සාහයට සමානය. රාජපක්ෂලාගේ මිනිස් පළිහ ශ්‍රී.ල.නි.ප. යේ කණ්ඩායමකි. පළිහ නොනසා පළිහ දරන්නා පරාජය කිරීම ශ්‍රීලනිපයේ මෙන්ම යහපාලනයේද ප්‍රධාන අරමුණක් විය යුතුය. රාජපක්ෂ කල්ලියේ වියරුව 1980 ගණන්වල ශ්‍රීලනිපය දෙකඩ කළ අනුර බණ්ඩාරනායක - මෙම ත්‍රිපාල සේනානායක - බැසිල් රාජපක්ෂ කල්ලියේ මෝඩ ක්‍රියාව වැනි යමක් නොවේ. එය එජාපයේ නායකයින් මනාව තේරුම්ගත යුතුය. ජේ.ආර්. අනුර ලවා ශ්‍රී.ල.නි.ප.ය. දෙකඩ කර අවුල් කළා සේ මහින්ද ලවා ශ්‍රී.ල.නි.ප. ය දෙකඩ කර අවුල් කරන්නට ගියහොත් පළමුව අවුල් වන්නේ එක්සත් ජාතික පෙරමුණු ආණ්ඩුව බව සියල්ලන් සිතාගත යුතුය. මන්ද එයින් ජනපති මෙම ත්‍රිපාල සිරිසේන දුර්වල වී ඔහු ශ්‍රී.ල.නි.ප. යේ සිරකරුවෙක් බවට පත්වෙමින් අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහගේ නායකත්වයෙන් යුතු එ.ජා.ප. යට එරෙහිව පාර්ලිමේන්තුව තුළත් ඉන් පිටතත් අරගලකාරී තත්වයක් මෝදුවී එයින්ම ජාතික සමගි ආණ්ඩුව කෙළවර වන නිසාය.

පසුගිය යහපාලන ආණ්ඩුව අවධි දෙකකට වෙන්කරගත හැක. ඉන් පළමු යුගය දින 100 වැඩිපිළිවෙල ලෙසින් ප්‍රචලිත වූ 2015 ජනවාරි 08 සිට අගෝස්තු 17 දක්වා වූ කාලයයි. එම කාලය තුළ කෙටිකාලීන සහන සහිත අයවැයක්ද, විධායක ජනාධිපතිකුමය ප්‍රජාතාන්ත්‍රික කරන 19 වැනි සංශෝධනයද ගෙන එනු ලැබීය. ඒ අවස්ථාවේදී පාර්ලිමේන්තු බහුතරය රාජපක්ෂ කල්ලියට තිබූ හෙයින් ඇතැම් වැදගත් ව්‍යවස්ථාමය සංශෝධන සිදුකිරීමට බාධා ඇතිවිය. පළමු කෙටිකාලීන සහන යෝජනාවලියේ කැපීපෙනෙන යෝජනා වූයේ 2015 ජනවාරි 21 දා සිදුකළ තෙල් මිල සහනය, ජනවාරි 29 දා සිදුකළ ආණ්ඩුවේ සේවකයින්ගේ වැටුප් රුපියල් 10,000 කින් ඉහළ නැංවීම හා සමෘද්ධි සහනාධාරය තවදුරටත් ඉහළ නැංවීමය. (වසර 2010 දී බිලියන 09ක් වූ සමෘද්ධි සහනාධාරය ඡන්ද ගුණවූවක් ලෙස රාජපක්ෂ පාලනය බිලියන 15 ක් දක්වා ඉහළ නංවන ලදී. යහපාලන ආණ්ඩුව එය තවදුරටත් 2015 දී බිලියන 41 ක් දක්වා ඉහළ නංවන ලදී) මේ පියවර සමග මහ බැංකුව පොළී අනුපාත පහළ දැමූ අතර එමගින් පුද්ගලික අංශයේ ආයෝජන ඉහළ යෑමක් බලාපොරොත්තු විය.

නමුත් මේ සහනවලින් අපේක්ෂිත අරමුණුවලට වඩා වෙනස් ප්‍රවණතාවයක් ඇතිවිය. තෙල් සහනය ඉතුරුවක් ලෙස නොසැලකූ පාරිභෝගිකයා සිය ගමන්බිමන් වැඩිකළේය. (ඔක්ටෝබර් 95 අලෙවිය 50% කින් වැඩිවිය) රජයේ සේවක වැටුප් වැඩිවීම නිසා (ඒ සඳහා අතිරේකව 2015 වසරේ රුපියල් බිලියන 123 ක් වාර්ෂිකව වැයවිය.) වාහන ගෙන්වීම, අනෙකුත් පාරිභෝගික භාණ්ඩ ගෙන්වීම ආදිය වේගවත් විය. (2014 දී ගෙන්වන ලද මුළු වාහන සංඛ්‍යාව 429,561 ක් පමණ වනවිට 2015 දී එය 668,001 - (55% ක වැඩිවීමකි) මෙයින් ලක්ෂයක් පමණ වූයේ මෝටර් කාර් වන අතර එය පෙර වසරවලට සාපේක්ෂව 176% කට වඩා වැඩි වර්ධනයක් විය.) මහ බැංකුවේ පොළී අනුපාත අඩුකිරීමෙන් පුද්ගලික අංශය ලබාගත් ණය නිසා සිදුවූයේද ආයෝජනය නොව පරිභෝජනය ඉහළ යෑමයි. එම නිසා තෙල් මිල අඩුවීමෙන් රටට ඇතිවූ ආනයන විනිමය වාසිය වූ ඩොලර් මිලියන 1800 වෙනුවට අතිරික්ත ඩොලර් මිලියන 1400 ක ආනයන භාණ්ඩ බරක් ආර්ථිකයට එක්විය. තවද, අඩු පොළී අනුපාත නිසා ශ්‍රී ලංකාවේ මූල්‍ය වෙළඳපොළ තුළ යොදවා ඇති විදේශ මුදල් වැඩි පොළී සහිත කලාප කරා ගමන් කරන්නට විය. දේශීය වියදම් පියවා ගැනීම සඳහා සිදුකළ මුදල් සැපයුමෙන්

උද්ධමනය ඉහළ ගියාට අමතරව රුපියල අව ප්‍රමාණය විමද සිදුවිය. මේ දෙකරුණ නිසා විදේශ මුදල් අර්බුදය තවත් තීව්‍ර කළේය. (සටහන 1-2)

ඒ අතර ණය පියවා ගැනීම සඳහා (මහාමාර්ගවල ණය පියවීමට) කැඳවන ලද රුපියල් බිලියන 10 ක මහබැංකු බැඳුම්කරය (2015) දූෂිත එකක් බවට මහත් චෝදනාවක් එල්ල විය. (2016 මාර්තු මස නිකුත් කරන ලද රුපියල් බිලියන 102 ක් පමණ වූ බැඳුම්කර සිද්ධිය පිළිබඳවද එවැනිම චෝදනාවක් එල්ලවිය)

මගේ මතය නම් 2015 අගෝස්තු මැතිවරණයේදී එ.ජා.පෙ.ට ලැබීමට නියමිත වූ නාගරික ඡන්ද 175,000 ක් පමණ (කොළඹ, කළුතර, ගම්පහ, ගාල්ල, කුරුණෑගල, මහනුවර, මාතර) ජ.වි.පෙ.ට ඇදීගිය බවය. එහෙත්, එයින් ජවිපෙට වැඩිපුර ආසන ලැබුනේ නැත. (ජ.වි.පෙ.ට 2014 පළාත් සභා මැතිවරණයේදී මුළු රටින්ම ආසන්නයෙන් ලැබුණේ ඡන්ද 336,000 කි. එයට පාර්ලිමේන්තු ආසන 05 ක් නියමිත විය. 2015 මහමැතිවරණයේදී ජවිපෙට ආසන්නයෙන් ඡන්ද 545,000 ක් ලැබීම් ලැබුනේ ආසන 05 කි) මෙලෙස ජ.වි.පෙ.ට ඇදීගිය ලක්ෂ 2 කට වැඩි පාවෙන ඡන්ද වලින් බහුතර කොටසක් එ.ජා.පෙ.ට ඇදගැනීමට හැකියාව තිබුණු අතර, එය ලැබුණේ නම් බෝතස් ආසන සහිතව තවත් ආසන 06 ක් පමණ ලබාගැනීමට හැකිව තිබිණි. මේ මාධ්‍යමික පාවෙන ඡන්දය අහිමි වූයේ මහබැංකු බැඳුම්කරය නිසාය. එජාපෙට ශ්‍රීලතිප සහය නැතිව වුව ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමට තිබූ අවස්ථාව මහබැංකු බැඳුම්කර සිද්ධිය නිසා ඇතිවූ මාධ්‍යමික ජනතා අප්‍රසාදය නිසා නැතිවූ බව කිවයුතුය.

මේ අතර රාජපක්ෂ ආණ්ඩුවේ බිල් විරහිත වියදම් හා විධිමත් ප්‍රසම්පාදනයක් නොමැති බිල් (වසර 2011-2014 කාලයේ රුපියල් බිලියන 680 ක් පමණ) ගෙවීම පිළිබඳ අර්බුදයකට ආණ්ඩුව ගියේය. දූෂණ විරෝධී ක්‍රියා පිළිවෙතේ අපිළිවෙල නිසාත්, සිදුවූ දේශපාලන පරිවර්තනය ගැන නිසි අවබෝධයක් නොවීම නිසාත්, බොහෝ සංවර්ධන වැඩවලට නිලධාරී සහාය නැතිවිය. මේ නිසා 2015 වසර ගෙවීගියේ වැඩි වැඩියෙන් පරිභෝජනය කිරීම විසින් සිය මූල්‍ය අර්බුදය වැඩිදියුණු කරගත් ජනතාවක් බවට ශ්‍රී ලාංකිකයින් පත් කරමිනි.

දෙවැනි අයවැය (2016) මගින් බරපතල ප්‍රශ්න කීපයක් මතුවිය. ඉන්

[16] - ප්‍රවේශමෙන්! මූල්‍ය අගාධයක් ඉදිරියෙහි

පළමුවැන්න වූයේ ආණ්ඩුවේ බදු ප්‍රතිපත්තිය පැහැදිලි නොවීමය. ප්‍රතිපත්ති හා යෝජනා පරස්පර වීමය. අගමැතිතුමා සිය ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ (2015 ඔක්තෝබර්) ප්‍රකාශ කළේ සෘජු බදු වල අඩු ප්‍රතිශත තත්වය (සෘජු බදු 19%, වක්‍ර බදු 81%) තත්ත්වය වෙනස් කර සෘජු බදු 40% දක්වා වැඩිකරන බවය. මෙය එ.ජා.ප.යේ ලිබරල් ප්‍රතිපත්තියෙන් කැපී වෙන්වූ ප්‍රගතිශීලී ප්‍රතිපත්තියක් විය. නමුත් 2016 අයවැයෙන් සිදුවූයේ සෘජු බදු 19% සිට 15% දක්වා අඩුවීමය. එමෙන්ම යල්පැන ගිය NBT වැනි පිරිවැටුම මත අයකරන බදු (2% සිට 4% දක්වා) ඉහළ යෑමය. වැට් බදු අඩුවීමය. (11% සිට 8% දක්වා) මෙමගින් ආණ්ඩුවේ ආදායම් බැලූබැල්මට දළ ජාතික නිෂ්පාදනයට අනුව තවදුරටත් අඩුවීමය. මේ පිළිබඳ විවේචන, ප්‍රතිසංශෝධන මත නව බදු ප්‍රතිපත්තියක් (2016 මාර්තු) හඳුන්වා දුන්නද අවසානයේ එයද ක්‍රියාත්මක නොවීය. මෙය වෙළඳපොළ අස්ථාවර කිරීමට තදින් හේතුවිය. පසුව මැයි මස ක්‍රියාත්මක කළ බදු ප්‍රතිපත්තිය තීරණය කිරීම මූල්‍ය අරමුදලට බැරවීමෙන් ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති දුර්වලතාවය තවත් හෙළිදරව් විය.

වෙළඳපොළ ක්‍රමයේ වැදගත් අංශයක් වන්නේ මූල්‍ය ප්‍රාග්ධනයට අමතරව සමාජ ප්‍රාග්ධනයයි. එනම් වෙළඳපොළ පිළිබඳ විශ්වාසයයි. ආණ්ඩුවේ අවිනිශ්චිත බදු ප්‍රතිපත්තිය නිසා සමාජ ප්‍රාග්ධනය අර්බුදයට ලක්විය. එයින් දේශීය ආයෝජන දුර්වල විය. නමුත් පරිභෝජනය තවදුරටත් ඉහළ ගියේය.

ඊළඟ ගැටළුව වූයේ රාජපක්ෂ පාලනයේ නාස්තිකර වියදම් හා මූල්‍ය අපරාධ විසින් ඇතිකර තිබූ ආණ්ඩුවේ මූල්‍ය අර්බුදයයි. ප්‍රකාශයක් කළ මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා (2016 මාර්තු) ආණ්ඩුව ණය ගැනීමෙන් ශ්‍රී ලංකා වාර්තාවක් පිහිටුවා ඇතිබව ප්‍රකාශ කළේය.

එතුමාට අනුව 2015 මාර්තු - 2016 මාර්තු වසරක කාලය තුළ ආණ්ඩුව ගත් මුළු විදේශ ණය ප්‍රමාණය ඩොලර් මිලියන 6139 ක් විය. එයින් පුත්තලම විදුලි බලාගාරය වැනි බලාගාර 04 ක්, හම්බන්තොට වරාය වැනි වරාය 04 ක්, දකුණු අධිවේගී මාර්ග වැනි මාර්ග 07 ක් සෑදිය හැකි බවද, නමුත් යහපාලන ආණ්ඩුව විදේශ ණයවලින් බෝක්කුවක්වත් තනා නැති බවද ප්‍රකාශ කෙරිණි.

ඇත්තටම යහපාලන ආණ්ඩුවට 2014-15 වසරවලදී ගැනීමට බල කරවූ විදේශ ණය ප්‍රමාණය මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා ප්‍රකාශ කළ ප්‍රමාණයටද වැඩි ගණනකි.

එය ඩොලර් මිලියන 8650 කි. එනම් ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුවේ මුළු විදේශ ණය ප්‍රමාණයෙන් 30% කට ආසන්න ප්‍රමාණයකි. මෙය මෙසේ වූයේ ඇයි? ඒ ප්‍රධාන වශයෙන් පහත ගෙවීම් සඳහාය.

මේ වසර තුළ (2015) කල් පිරුණු සංවර්ධන බැඳුම්කර, සේවරී බැඳුම්කර හා අනෙකුත් ණය සුරැකුම්පත් මත විදේශයන්ට ගෙවන ලද වාරිකය ඩොලර් මිලියන 1178 ක් වන අතර පොලිය ඩොලර් මිලියන 601 ක් වේ. මුළු ගෙවීම් ඩො.මි. 1679 ක් වේ.

අන්තර්ජාතික මූල්‍ය අරමුදලට ගෙවූ මුදල ඩොලර් මිලියන 517 කි.

ඉන්දියානු මූල්‍ය සහයෝගීතාවය (SWAP) සඳහා ගෙවූ මුදල ඩොලර් මිලියන 400 කි.

කළින් ගත් වෙනත් විදේශ ණය වාරිකය (898), පොළිය (266) සඳහා මුළු ගෙවීම ඩොලර් මිලියන 1064 කි.

ප්‍රාග්ධන වෙළඳපොළින් ගලායෑම් ඩොලර් මිලියන 2200 ක් පමණ වී ඇතැයි ඇස්තමේන්තු කර ඇත.

එනම් ආණ්ඩුවේ ණය හා ගලායෑම් කළමණාකරණයට ඩොලර් මිලියන 5962 ක්ම වැයවී තිබේ. මෙයින් සාතිශය බහුතර ප්‍රමාණයක් රාජපක්ෂ පාලනයේ පරණ පවිකාරකම්වලට කරන ගෙවීම්ය. ආණ්ඩුවට ශ්‍රී ලංකා වාර්තා තනා බෝක්කුවක් වත් තැනීමට නොහැකිව ඩොලර් මිලියන 6000 ක් වසරකට ණය ගැනීමට සිදුව ඇත්තේ තමන්ගේ මූල්‍ය අපරාධ වලට වන්දි ගෙවීමට බව මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා මෙන්ම රටද දූතගත යුතුය.

ශ්‍රී ලංකාව විදේශිකයන්ට ස්වෛරී බැඳුම්කර විවෘත කළේ 2006 වසරේ නිසාත්, 2007, 2008, 2009 වසර වල එක්සත් ජනපද ආර්ථික අර්බුදය

විසින් ජනනය කළ ලාභ ඩොලර් ශ්‍රී ලංකා බැඳුම්කරවලට පැමිණි නිසාත්, දැන් ඒවා කල් පිරී නැවත සියරටවල් බලා ආපසු යෑමට නියමිත නිසාත් (එක්සත් ජනපදය සිය පොළී අනුපාත 2014 දෙසැම්බර් මස ඉහළ දැමීය) 2017, 18, 19 වසරවල මෙයටත් වඩා විදේශවලට ගලා යෑම් බලාපොරොත්තු විය හැක. දැනට චීනය, බ්‍රසීලය, ඉන්දියාව වැනි රටවල්ද, අග්නිදිග ආසියාවද මේ අර්බුදයට ගොදුරුවී ඇත.

තවද, මේ ගෝලීය අභියෝගාත්මක තත්ත්ව යටතේ අපනයන ආදායමට බාධා ඇතිවී පෙට්‍රෝලියම් නොවන ආනයන සීග්‍ර ලෙස වර්ධනය වීමත්, ණය පොළී ගෙවීම් වර්ධනයත්, ප්‍රාග්ධනය පිටතට ගලායාමත් ගෙවුම් ශේෂ අර්බුදයක ලකුණු හෙළිකරන ලදී. ඒ අනුව, විනිමය අනුපාත ස්ථාවර කිරීමට සංචිත යොදවා මහ බැංකුව කරන ලද උත්සාහය අසාර්ථක වූ අතර, 2015 වසර තුළදී විනිමය අනුපාතය ඩොලරයට සාපේක්ෂව 10% කින් අවප්‍රමාණය වී තිබේ. මෙයින් ආනයනික භාණ්ඩ මිල ඉහළ ගිය අතර, රටේ විදේශ ණය ප්‍රමාණයද ඉබේම බිලියන 300 කින් පමණ ඉහළ ගියේය. විදේශ සංචිතද 2014 ට සාපේක්ෂව 2016 මාර්තු වනවිට ඩො.මි. 2000 කින් අඩු වීමට මේ තත්ත්වය හේතුවෙන ලදී.

අනෙක් අතින් 2016 අයවැයෙන් වෘත්තියවේදීන්ට දුන් වාහන බලපත්‍රය අහෝසිකර එය දීමනාවක් කිරීම (මාසිකව රුපියල් 15,000 ක් හෝ එක්වර රුපියල් මිලියනයක්) වෘත්තියවේදීන්ගේ සතුටට නොව කෝපයට හේතුවිය. වෘත්තියවේදීන්ගේ උපයනවිට ගෙවීමේ බදු (PAYE TAX) අඩුකර 2016 අයවැයෙන් සහන දී තිබියදීත් එමගින් රාජ්‍ය අංශයේ වෛද්‍ය, ඉංජිනේරු, පරිපාලන වෘත්තිය එකමුතුවක් ආණ්ඩුවට එරෙහිව ඇතිවිය. පසුව ආණ්ඩුවට සිය තීරණය ආපසු ගැනීමට සිදුවිය. පාසල් නිල ඇඳුම් ප්‍රශ්නයද වඩාත් විශේෂයෙන් පොහොර සහනාධාරය හා වී මිලදී ගැනීමේ ක්‍රියාවලියද ගොවීන් අතර මහත් අසහනයක් ඇතිකළේය.

ශ්‍රී ලංකාවේ කුඹුරු ගොවිතැන ගත් කල දෙකන්නයට කුඹුරු හෙක්ටෙයාර් මිලියන 1.0-1.2 අතර වගාකෙරේ. යහපාලන ආණ්ඩුව වසරකට හෙක්ටයාරයකට පොහොර ගැනීමට රුපියල් 25,000 ක් නියම කිරීමෙන් ආසන්නයෙන් රුපියල් බිලියන 25 ක් පමණ කුඹුරු ගොවීන්ට සහනාධාරයක් ලෙස පොහොර මිලදීගැනීමට ලැබිණි. සෙසු වගාවන්ට රුපියල් බිලියන 12 ක් වෙන් කෙරිණි. (2015 වසර සඳහා මහින්ද රාජපක්ෂ

රජය පොහොර සහනාධාරයට වෙන්කළේ රුපියල් බිලියන 35 කි. ජාත්‍යන්තර පොහොර මිල තවදුරටත් අඩුවී තිබියදී යහපාලන ආණ්ඩුව රුපියල් බිලියන 37 ක් පොහොර සඳහා වෙන්කර තිබිණි.) තෙල් මිලද අඩුවී පොහොර මිල පහළටම ගොස් තිබියදීත් රට තුළ පොහොර හිඟයක් ඇතිවී පොහොර මිල ඉහළ ගියේය. පොහොර වෙනුවට මුදල් ලබාදීමේ ක්‍රමවේදය අවුලක් විය. ඒ නිසා පොහොර වෙනුවට මුදල් දීමෙන් රසායනික පොහොර භාවිතය සීමා වෙනවාය, වස විස නැති ප්‍රමිතියකින් යුතු පොහොර ලැබෙනවා යන ආණ්ඩුවේ ආකල්පය වෙනුවට පොහොර සහනාධාරය කපා හැරියාය යන මතය ස්ථාපිත විය. ඒ අතර වෙනදා වසර පුරා විටින් විට භාණ්ඩාගාරයෙන් ඇදීයන පොහොර සහනාධාරය එකවර ඇදීයාම නිසා මූල්‍ය ආතතියක් භාණ්ඩාගාරයට ඇතිවිය. (සටහන 1-3)

යෝජිත දායකත්ව විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමය, කොළඹ වින ව්‍යාපෘතියක් වූ වරාය නගරය, ඉන්දියානු සේවා ගිවිසුම පිළිබඳ සංකල්ප පත්‍රිකාව, අනවසර ඉඩම්වල අයිතිය ලබා දීම, උතුරු හා නැගෙනහිර විදේශ ණය මත ගොඩනැගෙන නිවාස 65,000 ව්‍යාපෘතිය, කෘතීම විදුලි අර්බුදය හා හදිසි විදුලිය මිලදී ගැනීම, භාණ්ඩාගාර බිල්පත් නිකුත් කිරීමේදී නැවත නැවත ඇතිවන ප්‍රශ්න පිළිබඳ මහබැංකුවට ඇති චෝදනා, ඩොලරයට සාපේක්ෂව රුපියල සීග්‍රයෙන් අවප්‍රමාණය වීම (රුපියල් 130 සිට 150 දක්වා) යනාදී සියළු කාරණා වලින් කිසියම් සමාජ අවුලක් ජනනය වී එය මූල්‍ය අර්බුදයට බලපෑමක් එල්ල කිරීම දක්වා පුළුල් වෙමින් පවතින බව පෙනී යයි.

එමෙන්ම ජීවිතා යෝජනාව හා දෙමුහුන් අධිකරණයක් පිහිටුවීම, ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මෙන්ම පිහිටුවන ලද ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ක්‍රියාකාරීව පවත්වා ගැනීම ගැන අර්බුදය, පළාත් පාලන මැතිවරණය නොපැවැත්වීම, දූෂණවලට දඬුවම් නොදීම නිසා මධ්‍යස්ථ පිරිස් අතර ඇති කළකිරීම හා සංවිධානාත්මක මාධ්‍ය උෂ්ණත්වයට එරෙහිව වැඩපිළිවෙළක් නොමැතිකමින් දේශපාලන අර්බුදයක්ද නිර්මාණය වෙමින් ඇත.

මේ සියළු කරුණු දෙස බැලීමේදී පෙනී යන්නේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රධාන පාර්ශ්ව දෙක එනම් එ.ජා.පෙ. හා ශ්‍රී.ල.නි.ප.යේ ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වය පිළිගන්නා පිරිස අතර යහපාලන ජාතික සන්ධානය පිළිබඳව

නිශ්චිත සංවාදයක් හා තීරණ ගැනීමක් නැති බවය. මේ නිසා එක් පාර්ශවයක තීන්දුව තවත් පාර්ශවයක් අභියෝග කිරීම සිදුවේ. මෙය විශේෂයෙන්ම මූල්‍ය ප්‍රතිපත්තින් සම්බන්ධයෙන් සිදුවේ.

දෙවනුව 2015 ජනවාරි 08 විප්ලවයට රට ගෙනගිය වෘත්තීය මධ්‍යම පාන්තිකයා ඉල්ලා සිටි දූෂිතයින්ට, ඝාතකයින්ට සහ පාදඩයින්ට දඬුවම් දී වෙනස් දේශපාලන සංස්කෘතියක් බිහිකිරීම වෙනුවට මහින්ද රාජපක්ෂ වටා කැරකෙන, ඔහුට ප්‍රතිචාර දක්වන පැරැණි පක්ෂග්‍රාහී මගක රට යන බව පෙනී යයි. මෙය පාලනය නොකළහොත් එය ඉදිරියේදී ආණ්ඩුවේ මතවාදී ආධිපත්‍යය බිඳලන සමාජ ක්‍රියාකාරීත්වයකට මග පාදනු ඇත.

තෙවනුව ආණ්ඩුවට දේශපාලන උපායමාර්ගයක් හා ඒ මත බැඳුණු මාධ්‍ය ක්‍රියාත්මකයක් නැත. 2005-15 කාලයේ හෙරොයින්, එතනෝල් හා වෙනත් ජාවාරම්වලින් ප්‍රකෝටි ගණන් ධනය ඉපැයූ, කොටි ත්‍රස්තයින්ට අරමුදල් සැපයූ ජාවාරම්කාර නඩයක් විසින් මාධ්‍ය හැසිරවීමත්, දිගින් දිගටම මාධ්‍ය පාදකරණයක් සිදුකෙරේ. මේ නිසා ආණ්ඩුව තබන ප්‍රගතිශීලී පියවර පවා දේශපාලන අර්බුදයකින් කෙළවර වේ. (පසුගියදා බ්‍රසීලයේ ජනාධිපතිනිය ඩිල්මා රුසෝගේ ට එරෙහිව පාර්ලිමේන්තුවේ ගෙන ආ දෝෂාභියෝගය හා මහජන උද්ඝෝෂණය බොහෝදුරට ජාවාරම්කාර, දූෂිත මාධ්‍ය අයිතිකරුවන් පිරිසකගේ ක්‍රියාකාරීත්වයක් නිසා ජනනය වූ බව මධ්‍යස්ථ බටහිර විචාරකයින්ගේද මතයයි. ශ්‍රී ලංකාවේද මෙවැනි මාධ්‍ය උසස්විවාදයක් ආණ්ඩුවට එරෙහිව හා ජනවාරි 8 වෙනසට දායක වූ ශක්තිමත් නායකයින්ට එරෙහිව ක්‍රියාත්මක වේ.)

මේ සියල්ලෙන්ම පෙනී යන්නේ යහපාලනය සිය ජනවරම හඳුනාගෙන නව ආර්ථික, දේශපාලන, සමාජ හා ජනමාධ්‍ය උපායමාර්ගයක් නිර්මාණය කර නොගෙන ඇති බවය. පැරැණි ගෝත්‍රවාදී පාක්ෂික මතවාදවලින් රට කරගෙන යාමට උත්සාහ කරන බවය.

වහාම සිය ගමන් ප්‍රවේශය වෙනස්කර නොගත හොත් වත්මන් ආණ්ඩුවටද සිදුවන්නේ එක්කෝ තමන්ට වරම ලැබුණු ප්‍රතිපත්ති අතහැර පැරැණි අඳුරු යුගයේ ප්‍රතිපත්ති අලුත් පිරිසක් ලවා ක්‍රියාත්මක කරවීම හෝ තමන්ට ලැබුණු බලය ගිලිහී ගොස් වඩාත් ඒකාධිපති වියරු පවුල්වාදයකට පාර කැපීමය.

පළමු පරිච්ඡේදය - පාදක සටහන්

සටහන 1-1

ජනාධිපතිවරණ ප්‍රතිඵල

කෝට්ටේ	2010	2015
ම.රා.	29,125	24,663
ස.ඟො./මෙමිත්‍රී	26,126	34,614
මහරගම	2010	2015
ම.රා.	59,360	53,327
ස.ඟො./මෙමිත්‍රී	32,162	51,480
කඩුවෙල	2010	2015
ම.රා.	76,103	70,970
ස.ඟො./මෙමිත්‍රී	45,052	68,886
කැළණිය	2010	2015
ම.රා.	36,242	32,856
ස.ඟො./මෙමිත්‍රී	26,740	37,884
පානදුර	2010	2015
ම.රා.	50,772	45,908
ස.ඟො./මෙමිත්‍රී	31,319	46,820

ම.රා. - මිහින්ද රාජාඝරය
 ස.ඟො. - සරත් ඟොනස්සේකර
 මෙමිත්‍රී - මෙමිත්‍රීපාල සිරිසේන

දත්ත - මැතිවරණ දෙපාර්තමේන්තුව

සටහන 1-2

වාහන ආනයනය

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
මුද්‍ර වාහන	359,243	525,421	397,291	326,651	429,566	668,001
මෝටර් කාර්	23,072	57,886	31,546	28,387	38,780	105,628

ආනයන සංයුතිය හා ඉන්ධන ගෙන්වීම

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
මුද්‍ර ආනයනය	13,450	20,268	19,191	18,003	19,415	18,935
ඉන්ධන	3041	4795	5045	4308	4597	2699
ඉන්ධන නොවන	10,409	15,473	14,146	13,695	14,878	16,235

දත්ත - ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

සටහන 1-3

ගොවි සහනාධාරය - රුපියල් මිලියන

වසර	2010	2011	2012	2013	2014
පොහොර	23,028	29,802	36,456	19,706	31,858
වී මිලදී ගැනීම	1,805	1,629	1,440	1,789	228
ණය කළ හැකි ම	683	750	172	282	178
එකතුව	25,516	32,181	38,065	21,771	32,264

මුළු සහනාධාරවලින් වී ගොවි සහනාධාරය 75% ක් ලෙස ගතහොත් සහල් කිලෝවක ඇති සහනාධාර මුදල (සහල් කිලෝවක් වී කිලෝ 1.5 ක් ලෙස ගෙන)

වසර	2010	2011	2012	2013	2014
වී නිෂ්පාදනය - මෙ.ටො.මි.	4.3	3.8	3.8	4.6	3.38
සහල් සහනාධාර කි.1කට රු.	6.67	8.52	11.13	5.30	10.72

ආසන්න වශයෙන් සහල් කිලෝවකට රු. 5-12 දක්වා රාජ්‍ය සහනාධාරයක් පවතී.

දත්ත - මුදල් අමාත්‍යාංශය

දෙවන පරිච්ඡේදය

ජාතික ගිණුම් සිංකලපි

දිල ජාතික නිෂ්පාදිතය, දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය, ශුද්ධ ජාතික නිෂ්පාදිතය ආදී ජාතික ගිණුම් වලට අදාළ ආර්ථික රාශීන් පවතී. මේවා ඇගයීම සඳහා පිළිගත් ජාත්‍යන්තර ගිණුම්කරන ක්‍රියාවලියක් සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව (හා මහ බැංකුව) ජාතිකව පවත්වාගෙන යයි. මේ ආර්ථික රාශීන්ගේ අර්ථදැක්වීම හා ගණනය පිළිබඳව ආර්ථික විද්‍යාව නොදත් පිරිස් අතර යම් පටලැවිල්ලක් ඇත. එමෙන්ම, වසර 2014 දී මතුවූයේ භාණ්ඩාගාරය විසින් ජාතික ගිණුම ගණනයේදී වංචාසහගත ලෙස වර්ධන වේගයන් වෙනස් කළ බවය. ජාතික ආදායම් ගිණුම නොහොක් ද.දෙ.නි. / ද.ජ.නි. මනිනු ලබන සංඛ්‍යාත විද්‍යාත්මක ක්‍රමවේදය 2015 සිට යොදාගෙන ඇත. 1993 දී සම්මත වූ System of National Accounts, SNA ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්‍රියාත්මක නොවූ අතර, දැන් එය ක්‍රියාත්මක වේ.

ආර්ථිකයේ මූලට යමු

ආර්ථිකය ගැන කතාකරන විට දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය, දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය ආදී වදන් භාවිත වේ. පළමුව සරලව අපි ඒවා හඳුනාගත යුතු වෙමු. සාමාන්‍යයෙන් රටක ආර්ථිකයේ සමස්ත නිෂ්පාදන අගය, පවතින මිළ ගණන් අනුව වසරක් (හෝ කාර්තුවක්) සඳහා ජාතික නිෂ්පාදිතය (National Product) ලෙස හඳුනාගැනේ. මෙහිදී සාමාන්‍යයක් ලෙස රටක සමස්ත ආදායම (Y) රටක සමස්ත නිෂ්පාදනය (O) රටක සමස්ත වියදම (E) එකම අගයක් ගන්නා බව පිළිගනී. ඒ අනුව ආකාර තුනකින්ම ජාතික නිෂ්පාදනය ගණනය කළ විට සමාන ප්‍රතිඵල ලැබිය යුතුය. ($Y=O=E$) (සටහන 2-1)

සමස්ථ නිෂ්පාදනය ගත්කළ, එය භාණ්ඩ එනම් ආහාර, ඖෂධ, රෙදිපිළි, උපකරණ, ගොඩනැගිලි, යානවාහන හා සංස්කෘතික උපාංග සහ සේවා එනම් වෙළඳාම, බැංකු, ප්‍රවාහන, බලශක්ති, රෝහල්, පාසල්, ආරක්ෂක, සංස්කෘතික සේවා යනාදී දෙවර්ගයම ඇගයීමට ලක්කරයි. (කොමියුනිස්ට් ආර්ථිකයන් හිදී භෞතික නිෂ්පාදනය වෙනම අගයයි. ආරක්ෂාව, අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍ය ආදී සේවා, ආර්ථිකයට සෘජු දායකත්වය නොදෙන නිසා භෞතික නිෂ්පාදනයට ඇතුළත් කළේ නැත.)

වෙළඳ පොළේ වත්මන් මිල ගණන් අනුව සමස්ථ නිෂ්පාදනයේ අගය තීරණය කෙරේ. මේ නිසා ඇතැම්විට ආර්ථිකයේ ප්‍රමාණය පිළිබඳ දත්ත දෙකක් ලැබේ. උද්ධමනය සහිත හා උද්ධමනය විරහිත ශුද්ධ ප්‍රමාණය ලෙසය. සාමාන්‍යයෙන් රටක ආර්ථික වර්ධන වේගය ලෙස ගන්නේ උද්ධමනය විරහිත ශුද්ධ වර්ධන වේගයයි. (උදාහරණයක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ 2010-2014 කාලය තුළ දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය උද්ධමනය සහිතව 75% කින් පමණ වර්ධනය වූ බව ප්‍රකාශ කළද එහි ශුද්ධ වර්ධනය වූයේ 40% ක් පමණි. මෙය 2002 පාදක වර්ෂය ලෙස ගෙන කළ ගණනයකි.) මෙලෙස ද.ජා.නි. අගයන් දෙකක් ඇතිවීම පවතින මිල හා ස්ථාවර මිල නිසා සිදුවන අතර, අගයන් වෙනස්වීම පාදක වර්ෂය මත සිදුවේ. (සටහන 2-2)

වෙළෙඳ පොළේ ගනුදෙනුවක් නොවන ගැනුම් කටයුතු ජාතික නිෂ්පාදිතය ගණනයේදී ඉවත් කෙරේ. බොහෝ සමාජ, පාරිසරික ක්‍රියාකාරීන්ගේ විවේචනය වෙළඳ පොළට එල්ල වන්නේ මෙහෙයිනි. උදාහරණයක් ලෙස තමන්ගේ ගෙදර උපදවා ගත් පළතුරු ආහාරයට ගතහොත් එය ජාතික නිෂ්පාදනයට එක් නොවන නමුත් පළතුරු වෙළෙඳපොළෙන් මිලදී ගතහොත් එය ජාතික නිෂ්පාදනයට එකතු වේ. දරුවෙකු වැඩිහිටියෙකු විසින් බලා ගැනීම සාමාන්‍යයෙන් සිදුවන විට එය ජාතික නිෂ්පාදනයට එක් නොවන නමුත් එය සේවිකාවක් වැටුපට සිදුකරන විට ජාතික නිෂ්පාදිතයට එක්වේ. මෙසේ හෙයින් වෙළඳ පොළේ ක්‍රියාකාරීත්වය සීමාවී ඇති ග්‍රාමීය සාමූහික ආර්ථිකයන්හි දුගීකම හා ධනය නොමැති කම පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛණ සමාජ ක්‍රියාකාරීහු අභියෝගයට ලක් කරති. එමෙන්ම පරිසරවාදීන්ට ද විවේචනයක් ඇත. වසර දශ ලක්ෂ ගණනක් එක්වූ පොසිල ඉන්ධන වසර 150 ක් තුළ මිනිසා භාවිතා කර අවසන් කරයි. එහිදී අතීතයට ගෙවීමක් නැත. පෙරළා

පොසිල ඉන්ධන දහනයෙන් ඇතිවන ගෝලීය උණුසුම අත්විඳින්නේ අනාගතයයි. එයටද ගෙවීමක්ද නැත. මේ නිසා වෙළඳ පොළ තුළ ගනුදෙනුවක් නොවන ස්වාභාවික හුවමාරු, ස්වාභාවික වක්‍ර ආදියට සිදුවන හානිය ජාතික නිෂ්පාදිතයට එක් නොවේ. උදාහරණයක් ලෙස තාප වක්‍රය, වායු වක්‍රය, ජල වක්‍රය, කාබන් වක්‍රය, ඛනිජ වක්‍ර, ජීව වක්‍ර ආදී ස්වාභාවික වක්‍රීය ක්‍රියාවන් ගතහැක. වෙළඳ පොළ විසින් මේවාට වටිනාකම් දෙන්නේ අසම්පූර්ණ ලෙසය. මෙයට එක්තරා පිළියමක් ඇතැම් රටවල් (නෝර්වේ වැනි) විසින් ක්‍රියාත්මක කර ඇත. එනම්, ආර්ථික ධනය උත්පාදනය සමගම ජල දූෂණය, වායු දූෂණය, තාප දූෂණය ආදී පරිසර විනාශයේ තරමද වාර්ෂිකව ගණනය කර ප්‍රකාශ කිරීමයි.

නීතිවිරෝධී ආර්ථික කටයුතු (මත්ස්‍ය, ගණිකා, හොරබඩු, අල්ලස්, දූෂණ, මූල්‍ය වංචා) ජාතික නිෂ්පාදනයට සාමාන්‍යයෙන් අයත් නොවේ. මෑතක සිට යුරෝපා රටවල් ගණිකා වෘත්තිය මගින් උපදවන ධනය සඳහා බදු අයකර එය ජාතික නිෂ්පාදිතයට දායක කරගෙන ඇත. මෑතකදී (2015) ලොවේ සිදුවන නීතිවිරෝධී ගණන් තැබීම් මගින් සංසරණය වන මුදල් පිළිබඳ ගණනයක්ද සිදුවිය. (Global Financial Integrity Report 2016) එනම් අපනයනයේදී අඩුවෙන් අගය දැමීම (Under Invoice) මගින්ද, ආනයනයේදී වැඩියෙන් අගය දැමීම මගින්ද (Over Invoice) හා සමස්ථ විදේශීය වෙළඳාමේදී ඇතිවන හිඟයන් ඇසුරෙන්ද නීති විරෝධී ලෙස විනිමය සංසරණයයි. (ඒ අනුව 2004-14 කාලයේදී ආසන්න වශයෙන් ඩොලර් මිලියන 20,000 ක් ශ්‍රී ලංකාවෙන් ඉවතට ගොස් ඇති අතර විශාලතම ගලා යෑම 2011 දී එනම් ඩොලර් මිලියන 4600 ක් හෙවත් ද.ජ.නි. 7% ක් වාර්තා වී ඇත.) මෙවැනි ගනුදෙනු කිසිවක් ජාතික නිෂ්පාදිතයට එක් නොවේ.

භාණ්ඩයක වටිනාකම මැනීමේදී බහුගණනය මගහැර (අවසාන මිල හෝ එකතු කළ අගය මත) ගණනය කරයි.

ජාතික නිෂ්පාදිතයේ ආකාර දෙකකි. දළ (Gross) හා ශුද්ධ (Net) ලෙසය. දෙවැන්නේදී නිෂ්පාදනය සඳහා වූ ක්ෂයවීම (Depreciation) ඇගයීමට ලක් කරයි.

දළ දේශීය නිෂ්පාදනය (Gross Domestic Product - GDP)

කිසියම් නිශ්චිත දේශපාලන සීමාවක් නොහොත් භූගෝලීය රටක් තුළ බිහිවූ නිෂ්පාදනයේ අගයයි. (සටහන 2-1)

දළ ජාතික නිෂ්පාදනය (Gross National Product - GNP)

රටක නේවාසිකයින්ට හිමි සම්පත්වලින් (ශ්‍රමය, ප්‍රාග්ධනය, ව්‍යවසායකත්වය ආදියෙන්) බිහිවන සමස්ථ නිෂ්පාදනයේ අගයයි. එනම් දළ දේශීය නිෂ්පාදනයෙන් විදේශ සාධක ලැබීම් වෙනත් විදේශ සාධක ගෙවීම් අඩුකර ශුද්ධ විදේශ සාධක එක්කරලීමෙන් උපන් අගයයි. ද.දේ.නි. හා ද.ජා.නි. අතර වෙනසින් රටක් විදේශ සමග කොතරම් දුරකට මූල්‍ය සබඳතා පවත්වනවාද යන්න හෙළිකරයි. (සටහන 2-1)

දළ ජාතික නිෂ්පාදනය වෙළඳපොළ මිල අනුව ඇගයීමෙන් පසු නැවත පිරිවැය මිල අනුවද ඇගයීම කරයි. එයට හේතුව රජයේ බදු නිසා (VAT වැනි) සාධක පිරිවැය හා තත්‍ය වෙළඳපොළ මිල අතර වෙනසක් හටගැනීමයි. සහනාධාර නිසා මෙය අනෙක් අතට සිදුවේ. (පොහොර සහනාධාරය වැනි)

එවිට ශුද්ධ චක්‍ර බදු (බදුවලින් සහනාධාර අඩුකොට) ක්‍රමයෙන් සාධක පිරිවැය යටතේ ජාතික නිෂ්පාදනය සෙවිය යුතුය.

ශුද්ධ ජාතික නිෂ්පාදනය (Net National Product - NNP)

දළ ජාතික නිෂ්පාදනයෙන්, ප්‍රාග්ධන ක්ෂය වීම ඉවත් කළ විට ශුද්ධ ජාතික නිෂ්පාදනය ලැබේ. මේ සඳහා රටක ප්‍රාග්ධන සංචිතය (Capital Stock) ගැන අදහසක් තිබිය යුතුය. ශ්‍රී ලංකාවේ මෙවැනි ගණනයක් නැත. නමුත් බටහිර ලෝකයේ එය සිදුකරයි. එහි ඇති වැදගත්කම වන්නේ ජාතික නිෂ්පාදනයට ශ්‍රමය හා ප්‍රාග්ධනය දැක්වූ දායකත්වය හඳුනාගැනීමට හැකිවීමය. (තෝමස් පිකතේ ගේ ගණනයට අනුව යුරෝපයේ සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රාග්ධන සංචිතය එහි ද.ජා.නි. මෙන් 7 ගුණයකි. එහි ද.ජා.නි. ශ්‍රමයේ දායකත්වය 60-75% ක්ද, ප්‍රාග්ධන දායකත්වය 25-40% ක්ද වේ. (Capital in the Twenty First Century - Thomas Piketty - 2014)

සාමාන්‍යයෙන් ගත් කළ ආවේනික දුර්වලතාද, ප්‍රායෝගික වංචාවන් හා යාන්ත්‍රණවල දුර්වලතාද පැවැතියද රටක ආර්ථිකයේ ප්‍රමාණාත්මක

තත්ත්වය මනිනා ජාත්‍යන්තර මිනුම් දණ්ඩක් ලෙස පවතින්නේ දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයයි. සිදුකළ යුත්තේ එය විසින් ඉවතලන වටිනාකම් එය වෙත නිරූපනය වන ආකාරයෙන් නව මාදිලීන් තැනීමය. උදාහරණයක් ලෙස ගෝලීය උණුසුම නිසා ඇතිවන ආර්ථික බලපෑම ගැන විද්වතුන්ගේ පුරෝකථනයන් සැලකිය හැක. බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුව විසින් එහි ප්‍රධානතම ආර්ථික විශ්ව විද්‍යාලයක් හරහා (London School of Economics) ප්‍රවීණ ආර්ථික විද්‍යාඥයෙකු වන නිකොලොස් ස්ටර්න් ඇතුළු පිරිසක් යොදවා සිදුකළ, ගෝලීය උණුසුමේ ආර්ථික බලපෑම පිළිබඳ දීර්ඝ නිබන්ධනය මගින් (2006) ප්‍රකාශ කොට ඇත්තේ ගෝලීය උණුසුම පාලනය නොකළ හොත් අනාගතයේදී වසරකට දළ ජාතික ආදායමෙන් 5% ක් පමණ ලෝකයට අහිමි වන බවයි. ජල ආතතිය, බලශක්ති අනාරක්ෂිත තාවය, ආහාර අනාරක්ෂිතභාවය, ස්වභාවික අනතුරු වැඩිවීම, සමාජ ව්‍යවසනයන් හා ජීව විවිධත්වය වැනසීම ආදිය නිසා මේ තත්වය උදාවන බව ස්ටර්න් වාර්තාව ප්‍රකාශ කළේය. ගෝලීය උණුසුම වැඩිවීම 5°C දක්වා වැඩිවුවහොත් එය සියවස අවසානයේදී 20% ක් තරම් දළ ජාතික නිෂ්පාදනය අඩු කිරීමට බලපා ඇති බවත්, මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ ජීව පැවැත්ම අභියෝගයට ලක්වන බවත් පුරෝකථනය කළේය. මෙහෙයින් අඩුම තරමින් ලෝකය සිය දළ ජාතික නිපැයුමෙන් 1% ක් වත් ගෝලීය උණුසුම පාලනයට යොදාගත යුතු බව ස්ටර්න්ගේ නිගමනය විය. (පසුව ඔහු මෙය 2% දක්වා ඉහළ නැංවීය). එකී මාදිලීන් ශ්‍රී ලංකාවට යොදා ගත්කල ආසියානු සංවර්ධන බැංකුව ප්‍රකාශ කළේ 2050 දී ආර්ථික වර්ධනයෙන් 1.2% ක්ද, 2100දී 6.5% ක්ද මධ්‍යන අගයක් ලෙස හානිවීමට ඉඩ ඇතිබවය.

ලෝක දේශගුණික විපර්යාස පිළිබඳ ආර්ථික විශේෂඥයින්ගේ මතය නම් පැවතුන ලෝක යුද්ධවලටත් වඩා ගෝලීය උණුසුම වැඩිවීම පිළිබඳ අර්බුදය වෙළඳපොළ ක්‍රමයට හා ලෝක ආර්ථික වර්ධනයට හානිකර ලෙස බලපාන බවය. මේ නිසා ගෝලීය උණුසුමෙහි හානිය වැලැක්වීමට ආයෝජන කිරීම අනිවාර්යය. මෙය ශ්‍රී ලංකාවේ අපටද අපගේ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියේ වෙන්කළ නොහැකි ආයෝජනයක් ලෙස සැලකිය යුතුය.

දෙවන පරිච්ඡේදය - පාදක සටහන්

සටහන 2-1

ශුද්ධ ජාතික නිෂ්පාදනය
ජාතික ආදායම

ප්‍රාග්ධන ක්‍ෂයවීම

දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය
(සාධක පිරිවැය මිල අනුව)

නිෂ්පාදන සහනාධාර $\Rightarrow$ $\Rightarrow$ වක්‍ර බදු

දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය
(වෙළඳපොළ මිල අනුව)

විදේශගත සාධක සඳහා ලැබීම් $\Rightarrow$ $\Rightarrow$ විදේශගත සාධක සඳහා ගෙවීම්

දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය
(වෙළඳපොළ මිල අනුව)

www.champikaranawaka.lk

සාධක ආදායම්	ශුද්ධ වක්‍ර බදු ප්‍රාග්ධන ක්‍ෂයවීම ලාභ පොලී බදු කුලී සේවා නියුක්ති ආදායම්	සේවා	දළ දේශීය වියදම	ශුද්ධ අපනයන ආයෝජනය පොදු පරිභෝජනය පුද්ගලික පරිභෝජනය
		කර්මාන්ත		
		කෘෂිකර්මය		
	නිෂ්පාදනයෙන් බිහිවන ආදායම	නිෂ්පාදනයේ එකතු කළ අගය		නිෂ්පාදිතය මත කෙරෙන වියදම

සමස්ථ
ආදායම

Y

≡

සමස්ථ
නිෂ්පාදනය

O

≡

සමස්ථ
වියදම

E

උපුටාගැනීම - මහාචාර්ය සිරිසේන නිලකරන්ත මහතාගෙන්

සටහන 2-2

දළ ජාතික නිෂ්පාදනය - රු. බිලියන

වත්මන් මිල - 2002 පාදක වර්ෂය

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ප්‍රමාණය	5604	6543	7548	8674	9785	10,660
වර්ධන වේගය		16.7%	15.3%	14.9%	12.8%	8.9%

ස්ථාවර මිල - (උද්ධමනය විරහිත) - 2002 පාදක වර්ෂය

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ප්‍රමාණය	2645	2864	3045	3266	3507	3706
වර්ධන වේගය		8.2	6.3	7.2	7.4	5.7

වත්මන් මිල - 2010 පාදක වර්ෂය

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ප්‍රමාණය	6414	7219	8733	9572	10449	11183
වර්ධන වේගය		12.5	20.9	9.8	8.9	7.03

ස්ථාවර මිල - 2010 පාදක වර්ෂය

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ප්‍රමාණය	6413	6953	7589	7846	8229	8623
වර්ධන වේගය		8.4	9.1	3.4	4.9	4.8

මෙයින් පෙනී යන්නේ 2015 දී සිදුකළ පාදක වර්ෂය වෙනස් කරලීම ද.ජා.නි. වර්ධන වේගයට බලපා ඇති ආකාරය ය.

දත්ත - ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

[30] - ප්‍රවේශමෙන්! මූල්‍ය අගාධයක් ඉදිරියෙහි

සටහන 2-2

ඒක පුද්ගල ආදායම - ඩොලර්

පාදක වර්ෂය 2002 - ස්ථාවර මිල ගණන් අනුව

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ආදායම	2400	2836	2922	3280	3625	3729

පාදක වර්ෂය 2010 - ස්ථාවර මිල ගණන් අනුව

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ආදායම	2747	3129	3367	3627	3821	3912

දත්ත - ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

www.champikaranawaka.lk

තෙවන පරිච්ඡේදය

අය - ණය හා වැය

ආණ්ඩුවකට මූල්‍ය අර්බුදයක් (Fiscal Crisis) පවතී යන්නෙන් සාමාන්‍යයෙන් අදහස් වන්නේ එකී ආණ්ඩුවට සිය දෛනික වියදම් එනම් සේවක වැටුප්, ප්‍රවාහන හා කාර්යාල අවශ්‍යතා, ණය පොලී ආදී එදිනෙදා පුනරාවර්තන වියදම් පියවා ගැනීමට නොහැකිවීමය. උදාහරණයක් ලෙස 2014 වර්ෂයේ සංඛ්‍යාලේඛන අනුව ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුවේ මුළු ආදායම රුපියල් බිලියන 1,195 ක් විය. (අයවැය කතාවේදී කීවේ එය බිලියන 1,469 ක් කියාය. එනම් 23% ක අඩුවීමකි) එම වසරේ සමස්ථ ණය වාරිකය (632) හා පොලී වාරිකය (436) එක්ව ගත්කල ණය ආපසු ගෙවීමට පමණක් රුපියල් බිලියන 1,068 ක් අවශ්‍ය විය. එනම් ආණ්ඩුවේ ආදායම යන්තම් ප්‍රමාණවත් වූයේ ණය පියවීම සඳහා පමණි. (මෙය වසර ගණනක සිට එන ප්‍රවණතාවයකි) (සටහන 3-1) අනෙක් අතින් වැටුප්, සහනාධාර ඇතුළු ඇස්තමේන්තු ගත පුනරාවර්තන වියදම රුපියල් බිලියන 1,322 ඉක්මවා ගියේය. (මැතිවරණ වසරක් වීම නිසා ඇස්තමේන්තු ගණකට වඩා 20% ක් පමණ වැඩි වූ බව පසුව පෙනීගියේ ය.) රාජ්‍ය අයෝජන ප්‍රමාණයද බිලියන 486 ක් වූ හෙයින් (මැතිවරණ නිසා මෙයද ඉහළ ගියේ ය.) සමස්ත ණය ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය රුපියල් බිලියන 1,239 ඉක්මවා ගියේ ය. මෙයින් පෙනීයන්නේ ලංකා ආණ්ඩුව පසුගිය කාලය පුරාම ගතකර ඇත්තේ ආණ්ඩුවේ මූල්‍ය අර්බුදය තවතවත් ණය ගැනීම මගින් කල්දමා ගනිමින් බවය. (සටහන 3-2) මෙය කෙතෙක් කලක් කරගෙන ගියහැකිද? කවර හෝ මොහොතක ඇතැම් රටවල (මෑතදී ග්‍රීසිය, අයිස්ලන්තය) වූ ලෙස රාජ්‍ය සේවකයින්ගේ වැටුප්, විශ්‍රාම වැටුප්, ප්‍රවාහන, කාර්යාල අවශ්‍යතා ගෙවීමට නොහැකි මොහොතක් උදාවෙයිද? එමෙන්ම නිශ්චිත ණය වාරික පොලී (දේශීය, විදේශීය ලෙස) ගෙවා ගැනීමට නොහැකිවී (මෑතදී ආජන්ටිනාවේ වූ ලෙස) මූල්‍ය

අවිශ්වාසය හා මූල්‍ය බංකොලොත්භාවය ඇතිවෙයිද? පාලනයකින් තොරව සිදුවන මූල්‍ය ක්‍රියාකාරීත්වයක කෙළවරට අප ආණ්ඩුව දැන් පැමිණ ඇති බව පැහැදිලිය. අප සිටින්නේ මහා මූල්‍ය ප්‍රපාතයක (Financial Cliff) අභිමුඛ බව පෙනීයයි.

දේශීය මූල්‍ය අර්බුදයකදී ආණ්ඩුවකට එක් වාසියක් ඇත. එනම් උද්ධමන අවදානම සහිතව වුව මුදල් මුද්‍රණය කර බිල්පත් ගෙවාගැනීමේ හැකියාවය. නමුත් විදේශීය මුදල් ගෙවාගැනීම පිළිබඳ අර්බුදයකදී එයට දේශීය විසඳුම් නැති අතර විදේශීය ආයතනයකින් විදේශීය මුදල් සොයා ගැනීමට සිදුවේ. සාමාන්‍යයෙන් මූල්‍ය අර්බුදයක් (Financial Crisis) ලෙස අදහස් කරන්නේ ආණ්ඩුව පමණක් නොව පුද්ගලික අංශයද මූල්‍ය අර්බුදයට හසුවීමය. එහි ලකුණු වන්නේ, ආණ්ඩුව වියදම් පියවා ගැනීමට නොහැකිව වැඩිපුර මුදල් මුද්‍රණය කිරීම, බැංකු හා මූල්‍ය ආයතන බිඳවැටීම, කොටස් වෙළඳපොළ බිඳවැටීම, බලශක්තිය, ජලය ආදී අත්‍යවශ්‍ය සේවා මූල්‍යමය ලෙස බිඳවැටීම, රාජ්‍ය හා පුද්ගලික අංශයේ ආයතනවල මහා පරිමාණ ගරාවැටීම හා විරැකියාව උග්‍රවීම ආදී ලකුණුය. (වර්තමානයේ මෙවැනි අර්බුදයක් වෙනිසියුලාවේ සිදුවී ඇත. එහි උද්ධමන 1200% ක් වන අතර අත්‍යවශ්‍ය සේවා පවා අඩපණවී ඇත)

සාමාන්‍යයෙන් ආර්ථික අර්බුදයක් (Economic Crisis) ලෙස අදහස් කරන්නේ සමස්තයක් ලෙස ආර්ථික වර්ධනය බිඳවැටී දිනෙන් දින ජාතික නිෂ්පාදිතය පහල වැටීමය. අපනයනය කඩාවැටී විදේශීය ණය ගෙවා ගැනීමට, විදේශ මුදල්වල වටිනාකම ගෙවා ගැනීමට නොහැකිව බංකොලොත් භාවය ප්‍රකාශ කිරීම දක්වා මෙය ඉදිරියට යා හැක. (වසර 2008-2010 කාලයේ ග්‍රීසිය, අයිස්ලන්තය වැනි රටවල් මෙලෙස ආර්ථික බංකොලොත් භාවය ප්‍රකාශයට පත්කළ අතර වර්තමානයේ බ්‍රසීලය, දකුණු අප්‍රිකාව වැනි යෝධ රටවල් පවා මේ දෙසට යොමු වෙමින් ඇත.)

මෙයින් පෙනීයන්නේ ආණ්ඩුවේ මූල්‍ය අර්බුදය, දේශීය මූල්‍ය අර්බුදයක් වී එය දේශීය ආර්ථික අර්බුදයක් කරාම ගමන් කළ හැකි බවයි. ආර්ථික ඌණිතවාදීන් විශ්වාස කරන්නේ සැමවිටම ආර්ථික අර්බුදය දේශපාලන අර්බුදයට හේතුවන බවය. එය සෑම විටම එසේ නොවේ. ඇතැම් විට ආර්ථික අර්බුද, රටක පවතින ආණ්ඩු වෙනස් කරලීමට, පවතින රාජ්‍ය ක්‍රම වෙනස් කරලීමට (රාජාණ්ඩු ක්‍රමය, ජීකීය හෝ පෙඩරල් ක්‍රම) හෝ

පවතින සමාජ ක්‍රමයන් වෙනස් කරලීමට (ධනවාදය, කොමියුනිස්ට්වාදය) තුඩුදෙන නමුත් එය සැමවිටම එසේ නොවේ. පෙරලා දේශපාලන අර්බුදයන් මගින් මූල්‍ය හා ආර්ථික අර්බුද ඇති වීමට ද ඉඩ ඇත. අවිශ්වාසනීය, දුර්වල නායකයින් විසින් හෝ දූෂිත ඝාතක ආණ්ඩු විසින් සමාජ විශ්වාසය හා සමාජ ප්‍රාග්ධනය බිඳ දැමීම එයට හේතුවයි. (අරාබි වසන්තය නමින් හඳුන්වන ටියුනීසියාව, ඊජිප්තුව, ලිබියාව, ඉරාකය හා සිරියාව හරහා හමාගිය ප්‍රචණ්ඩ දේශපාලන කුණාටුව හා සිවිල් යුද්ධය එවැන්නකි. යුද දේශපාලනික අස්ථාවරතාවය විසින් ඒ රටවල තිබූ ස්ථාවර ආර්ථිකයන් බිඳවැටිනි.)

ණයබර

සාමාන්‍යයෙන් ආණ්ඩුවක් සිය වියදම් පියවා ගන්නේ ක්‍රම දෙකකිනි. එකක් බදු වන අතර, අනෙක ණය ගැනීමය. (ඇතැම් රටවල් සාර්ථක ව්‍යවසායන් පවත්වාගෙන ඒවායෙන් ආදායම් ලබා ගැනීමද (සිංගප්පූරුව) සිදුකරති. එහිදීද අවසන් වශයෙන් සිදුවන්නේ ලාභයෙන් බදු අයකිරීමය. තවද, ඇතැම් ආණ්ඩු සිය දේපොළ කුලියට දීම මගින් හා වෙනත් ක්‍රම වලින්ද ආදායම් ලබති.) ආණ්ඩුවේ ආදායම සාමාන්‍යයෙන් බදු (සෘජු හා වක්‍ර), බදු නොවන (කුලී, පොලී, ලාභාංශ) හා ප්‍රදානයන් ලෙස සටහන් වේ.

සාමාන්‍යයෙන් ආණ්ඩුවක් මූල්‍ය අර්බුදයක වැටුණු විට, ණයවර අර්බුදයක් වූවිට අනුගමනය කරන උපාය මාර්ග කීපයකි.

ඉන් පළමුවැන්න මුදල් මුද්‍රණය කිරීමයි. කෘතිම උද්ධමනයක් නිර්මාණය කිරීමයි. මෙය බොහෝදුරට විසිවන සියවසේ නිර්මාණයකි. (ජර්මනිය පළමු ලෝක යුද්ධයේ ණයබර - 100% සිය ද.ජා.නි. (1918-20) හා දෙවැනි ලෝක යුද්ධයේ ණයබර - 150% සිය ද.ජා.නි. (1944) තුරන් කරගත්තේ කෘතිම උද්ධමනය මගිනි) මෙමගින් කෙටිකාලීන ලෙස දේශීය ණයබර අඩුකරගත හැකි නමුත් එමගින් භාණ්ඩ මිලට ඇතිවන බලපෑමෙන් සිදුවන සමාජ බලපෑම බරපතලය.

දෙවැනි ක්‍රමය වන්නේ බදුබර ඉහළ යැවීමය. එහිදී බටහිර ලෝකය නම් ප්‍රාග්ධනය මත බදු ඉහළ යවනා අතර ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රතිපත්තිය වන්නේ පරිභෝජනය සඳහා වූ බදු, එනම් වක්‍ර බදු නොහොත් භාණ්ඩ හා සේවා

[34] - ප්‍රවේශමෙන්! මූල්‍ය අභ්‍යාසයක් ඉදිරියෙහි

මත බදු පැණවීම ඉහළ යැවීමය. එනම්, ආදායම් ඇති නැති සියල්ලන්ගේම පරිභෝජනයෙන් පොදුවේ බදු ගැනීමයි. සෘජු බදු ක්‍රමයේ ඇති අඩුපාඩු නිසා මෙය සිදුකරන බව කියැවේ.

තුන්වැනි ක්‍රමය වනුයේ ණය හිමියන්ගේ ණය බර ඔවුනගේ කැමැත්ත නොවීමසා කපා දැමීමය. මෙහිදී බැංකු හා බැඳුම්කරවල සිදුකර ඇති ආයෝජනවලින් කොටසක් කපා හැරේ. (මෙය ග්‍රීසිය විසින් මෑතකදී සිදුකළේය.)

සතරවෙනි ක්‍රියාමාර්ගය වන්නේ රාජ්‍ය දේපල විකුණා හෝ බංකොලොත් රාජ්‍ය ආයතන ඇවර කර ණය බර තුරන් කර ගැනීමය. (පාඩු ලබන රාජ්‍ය ආයතන බොහෝවිට මිලදී ගැනීමට පුද්ගලික ආයතන ඉදිරිපත් නොවන නිසා ඒවායේ ණය රජය මගින් උකහා ගැනීම සිදුකරයි. මෑතදී ග්‍රී ලන්තන් ගුවන් සේවයේ මෙය සිදුවිය. - 2016)

පස්වැනි ක්‍රියාමාර්ගය වන්නේ පුනරාවර්තන වියදම්, සුභසාධන හා ප්‍රාග්ධන වියදම් සීමාකර ණය ගෙවීම් වේගවත් කිරීමය.

මේවා ලොව පුරා අත්හදා බලා ඇති පියවරයන්ය.

බදු

සාමාන්‍යයෙන් මුදල් එකතු කරගත හැකි බදු ක්‍රමවේද තුනකි.

ආදායම් මත බදු, මූලධනය හෝ දේපළ මත බදු, පරිභෝජනය මත බදු ලෙසය. නමුත් වර්තමානයේ නව බදු මූලධර්ම ගණනාවක්ද හඳුන්වා දී ඇත. එනම්,

- වැටුප් මත සමාජ සුරක්ෂිතා ක්‍රමවේද සඳහා අයකරන බදු.
- පරිසර දූෂකයින් දූෂණයට ගෙවිය යුතුය යන මූලධර්මය මත අයකරන බදු.
- සම්පත් හිඟය නිසා අනාගත පරපුර වෙනුවෙන් ඉතිරිකරලීම පිණිස සීමිත සම්පත් මත අයකරන බදු.
- සංස්කෘතික හෝ ආගමික උරුමයන් රැකගැනීම සඳහා වූ විශේෂ බදු.

ආදී ලෙසය. මේ මූලධර්ම ක්‍රියාත්මක වන්නේද ඉහත කී බදු අයකරන ක්‍රමවේද යටතේමය.

බදුවල ඉතිහාසය ගැන සලකා බලන විට ඉතා ඇත අතීතයේදී රජු හා රජය පවත්වා ගැනීම සඳහා බදු අයකර ඇත. ඉඩමට, ජලයට, භාණ්ඩ හා සේවා ලෙසට මේ බදු අයකර ඇත. කෞටිල්‍යන්ගේ සිද්ධාන්තවලට අනුව ඉඩම රාජ්‍යයට අයත් නිසා ඉඩමට බදු ගෙවීම අනිවාර්ය වේ. ඒ අනුව පුද්ගලිකව ඉඩම් භුක්ති වින්දද ඒ සඳහා ධාන්‍ය හෝ ධනය ලෙස සෑම සමාජයක්ම බදු ගෙවා ඇත. මේවා දේපොළ මත අයකරන බදු ලෙස (Wealth Tax) හඳුනාගත හැක.

බදු පිළිබඳ නූතන දේශපාලන ආර්ථික අදහස ගෙන ආවේ ඩේවිඩ් රිකාඩෝ විසිනි. (Principals of Political Economy and Taxation - 1817) රිකාඩෝගේ අදහස්වලට තෝමස් මැල්කුස් හා ඇඩම්ස් ස්මිත්ගේ අදහස්ද බලපෑවේය. තෝමස් මැල්කුස් ජනගහණ වර්ධනය හා එනයිත් ඇතිවන ඉඩම් හිඟය (An Essay on the Principle of Population - 1798) පිළිබඳව කරුණු දක්වීය. බ්‍රිතාන්‍යය හා ප්‍රංශය යටත් විජිතකරණය සඳහා වේගවත්ව යොමුවීමට ඔහුගේ ජනගහන වර්ධනය හා ඉඩම් හිඟය පිළිබඳ සිද්ධාන්තද අතිශයින් බලපෑවේය. ඇඩම්ස් ස්මිත් නෙදර්ලන්තයේ හා බ්‍රිතාන්‍යයේ ධනවාදය වර්ධනය වූ ආකාරය හඳුනාගෙන වෙළඳපොළ, ආර්ථික ක්ෂේත්‍රය හසුරුවන 'අදිසි හස්තය' ලෙස හැඳින්වීය. ඉල්ලුම සැපයුම මෙන්ම නිෂ්පාදන සාධකවල ක්‍රියාකාරීත්වය ඔහු හඳුන්වා දුන්නේය. රිකාඩෝගේ තර්කය මේ දෙපලගේම අදහස්වලින් පෝෂිත විය.

ජනගහණය (ඉල්ලුම) සමග නිෂ්පාදනය (සැපයුම) අඛණ්ඩව වර්ධනය වන විට 'ඉඩම' අත් භාණ්ඩයන්ට සාපේක්ෂව ඉතා දුලබ භාණ්ඩයක් වේ. එවිට එහි බදුකූලිය ඉහළ යයි. එහි අවසන් ප්‍රතිඵලය වන්නේ ඉඩම් හිමියා ජාතික නිෂ්පාදනයෙන් විශාල කොටසක හිමිකරුවෙක් වී බහුතරයේ පංතුව කුඩාවීමයි. මෙය බහුතරයකගේ භාණ්ඩ හා සේවා ඉල්ලුම අඩු කිරීමට හේතුවන හුදු සමාජ ප්‍රශ්නයක් පමණකුත් නොව ආර්ථික කඩාවැටීමකටද හේතු සාධක වනබව රිකාඩෝගේ අදහස විය. ඒ නිසා ඉඩම මත බදු පැණවිය යුතුවන රිකාඩෝ ප්‍රකාශ කළේය. කාල්මාක්ස් රිකාඩෝගේ ඉඩම නැමැති අදහස කාර්මික ප්‍රාග්ධනය ලෙස ගෙන ධනවාදී යාන්ත්‍රණය විග්‍රහ කළේය. සුළු පිරිසක් අතර කාර්මික ප්‍රාග්ධනය එකතුවී ලාභය සමුවිචිත වීමෙන්, කාර්මික දියුණුවට විලංගුවක්ද, ධනපති - කම්කරු ආර්ථික පන්ති ප්‍රතිවිරෝධයක්ද ඇතිකරන බව ඔහුගේ විග්‍රහය විය.

යුරෝපයේ ප්‍රාග්ධනය (තොග ගැනීමකි) හා ආදායම (ප්‍රවාහයකි) අතර ඓතිහාසික විග්‍රහයක් කරනා තෝමස් පිකතෝ (2014) පෙන්වා දෙන්නේ යුරෝපා යුද්ධ, ලෝක යුද්ධ හා සිතල යුද්ධය විසින් බටහිර ලෝකයේ ආදායම් පරතරය අඩුකළ බවත්, සෑම සාමකාමී කාලයකම ආදායම් පරතරය පුළුල් වූ බවත්ය. වරක් ඇමරිකානු ජාතික කුස්න්ට් (1953) පෙන්වා දුන්නේ ඒක පුද්ගල ආදායම ක්‍රමයෙන් වැඩිවෙද්දී ආදායම් පරතරය වැඩිවී පසුව අඩු වන බව ප්‍රායෝගික සත්‍යයක් නොවන බවය. (සටහන 2-5)

19, 20 වැනි හා 21 වැනි සියවස්වල ඇතිවූ තාක්ෂණික පිම් නිසා මානව ප්‍රාග්ධනය, මූල්‍ය ප්‍රාග්ධනයට අභියෝගයක් වී ඇති අයුරු පැහැදිලිය. කාර්මික විප්ලවයේ මුල් අවධියේදී (1760-1860) යන්ත්‍රය විසින් ශ්‍රමයේ ඵලදායීත්වය වැඩි කළේය. (Manpower Multiplicaiion) දෙවැනි යුගයේදී (1880-1960) ශ්‍රමය, පොසිල ඉන්ධන විසින් විස්ථාපිත කළේය. (Fossil Fuel Age) තුන්වැනි යුගයේදී (1960-2010) සන්නිවේදනය හා දත්ත ගබඩාකරණය එක්වී තොරතුරු තාක්ෂණය ගොඩනැගී පාරයථාර්ථයක් - සයිබර් අවකාශයක් ගොඩනැගුනේය. (Brainpower Multiplicaiion) හතරවැනි යුගයේදී යථාර්තය හා පාර යථාර්ථය එක්වී සුමට යුගයක්, නව කාර්මික යුගයක් නිර්මාණය වෙමින් ඇත. (Smart World) මෙලෙස කාර්මික විප්ලවය යුග හතරක් හරහා ගමන් කරමින් මානව ප්‍රාග්ධනයේ තත්වය ඉහළ දමා ඇත. මූල්‍ය ප්‍රාග්ධනයට අභියෝගයක් ලෙස මානව ප්‍රාග්ධනය ගොඩනැගීම නව ලෝක ආර්ථික ප්‍රවණතාවකි.

මෙහි එක් ප්‍රතිඵලයක් වන්නේ ලොවේ භූගෝලීය ලෙස ගොඩනැගුණු විෂම ධන උත්පාදන චක්‍රය වෙනස් වීමය. 1900-1980 දක්වා ලොවේ නිෂ්පාදනවලින් 70%-80% ක්ම සිදුවූයේ යුරෝපය හා උතුරු ඇමරිකාව තුළය. 2010 දී එය 50% දක්වා අඩුවී ඇති අතර එම නිෂ්පාදන මට්ටම සමවන්නේ 1860 දී තිබූ තත්වයටය. 2100 දී පමණ එය ඔවුන්ගේ ජනගහණයට සමාන තත්ත්වයක් කර පහළට යන බව පුරෝකථනය වී ඇත. (තෝමස් පිකතෝ) මෙයට හේතුව, විශේෂයෙන් ආසියානු රටවල මානව ප්‍රාග්ධනය බලවත් වී එයම කාර්මික නිෂ්පාදනය හා ප්‍රාග්ධනය බවට පත්වීමය.

මෙලෙස සෛද්ධාන්තිකව පෙනී යන්නේ ලොවේ ධනය බටහිරින් විසිරී යෑම, නව කාර්මික විප්ලවය හා මානව ප්‍රාග්ධනය මූල්‍ය ප්‍රාග්ධනයට තරඟක් දීම ශ්‍රී ලංකාවේ අනාගතයට සුභ මාවතක් බවය. අප මේ නව තත්ත්වය තේරුම් ගෙන තිබේද? ශ්‍රී ලංකාව සිය අනාගත ආර්ථික උපායමාර්ගය නිර්මාණය කරගත යුත්තේ ලොවේ මේ නව තාක්ෂණික, ආර්ථික හා දේශපාලන ප්‍රවණතා නිසිලෙස ඇගයීමකින් පසුවය.

ආණ්ඩුවේ ණය හා සමස්ථ රාජ්‍ය ණය

ආණ්ඩුවක ණය පිළිබඳ විවිධ රටවල මූල්‍ය පණත් මගින් විවරණ දී තිබුණද ඒ පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතීන්ද පවතී. ලෝක බැංකුව ආණ්ඩුවක ණය බර (**Public Debt**) ලෙස හඳුනා ගන්නේ මධ්‍ය ආණ්ඩු හෝ ප්‍රාන්ත / පළාත් සභා හෝ ප්‍රාදේශීය පරිපාලන ඒකක විසින් සියලුම රජයට අයත් ආයතන හෝ පුද්ගලික අංශය සමග සම්බන්ධිත අර්ධ රාජ්‍ය ආයතන හා ඒවායේ අනු ආයතන ලෙසින් ලබාගෙන ඇති සමස්ථ ණය ප්‍රමාණය ය. (Manual on Effective Debt Management UNESCAP 2006 ප්‍රකාශනය)

එමෙන්ම, ආණ්ඩුව විසින් ස්වෛරී ඇපකර සහතික මත ඇති ණය (**Publicly Guaranteed Debt**) ලෙස හඳුනා ගන්නේ ආණ්ඩුවක් විසින් ස්වෛරී ඇපකර සහතිකයක් මත ලබාදී ඇති සියළු රාජ්‍ය පුද්ගලික ආයතන විසින් ලබාගෙන ඇති ණය ප්‍රමාණය ය.

ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල විසින් ආණ්ඩුවක ණය ලෙස හඳුනාගෙන ඇත්තේ ආණ්ඩුව හා ආණ්ඩුවට කවරාකාරයකින් හෝ සම්බන්ධිත ආයතනවල සමස්ථ ණය ප්‍රමාණයයි.

ලෝකයේ ප්‍රමිතීන් ගත්කල මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ ණය, ප්‍රාන්ත හා නගර / ප්‍රාදේශීය සභා ණය, ගෘහස්ථ ණය, ව්‍යාපාරික ණය ආදී විවිධ ලෙස නිල වශයෙන් ප්‍රකාශ වී ඇති රාජ්‍ය හා සමාජ ණය පවතී. (සටහන 3-3)

සාමාන්‍යයෙන් ලංකාවේ ආණ්ඩුවේ ණයබර ලෙස හඳුනා ගන්නේ එහි දෙපාර්තමේන්තුවල ණයබර පමණි. කෙසේ වෙතත් ව්‍යවස්ථාවේ 148 වගන්තියෙන් මූල්‍ය කටයුතු පිළිබඳ සම්පූර්ණ බලය පාර්ලිමේන්තුවට පැවරී ඇති නිසාත්, ණය පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුව දැනුවත් කර අනුමත

කරගත යුතු බවට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය 2013 දී දුන් නියෝගය නිසාත් ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තු නොවන මණ්ඩල, අධිකාරීන්, සංස්ථා ආදී ආණ්ඩුවට අයත් අර්ධ රාජ්‍ය ආයතනවල ණයබරද ආණ්ඩුවේ ණයබර ලෙස සැලකීම නීත්‍යානුකූල තත්වයයි. කෙසේ වෙතත් පාර්ලිමේන්තුවේ ගිණුම් කාරක සභාව (PAC) හා රාජ්‍ය ආයතන පිළිබඳ කාරක සභාව (COPE) යන දෙකටම අයත් වන්නේ ආණ්ඩුවේ විගණක විසින් විගණනය කරන ආයතන පමණක් බවටද මතයක් පවතී. මෙය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින්ද දුන් විවරණයකි. ඒ අනුව ආණ්ඩුවට අයත් නමුත්, පුද්ගලිකව විගණනය කරන ආයතන ගණනාවක් (ලංකා විදුලි පුද්ගලික සමාගම, ලංකා ට්‍රාන්ස්ෆෝමර්ස්, ශ්‍රී ලන්කන්) පවතී. මේ අනුව ඒවායේ ණයබර ආණ්ඩුවේ ණයබර නොවන්නේ යැයි ඇතැමුන් තර්ක කරති. අනෙක් අතින් ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව සිය ස්වෛරී ඇපකර සහතිකය (Sovereign Guarantee) රාජ්‍ය ආයතනවලට ලබාදී ඇති නිසා එවැනි සියළු ණය ආණ්ඩුවේ ණය ලෙස සැලකීම නීත්‍යානුකූලද, තර්කාන්විතද වේ. කෙසේ වෙතත් පසුගිය සමයේ ඇතැම් ආයතන ස්වෛරී ඇපකර සහතිකවලින් තොරව සිය දේපොළ පෙන්වා ණයකර ලබාගත් අවස්ථාද වාර්තා වී ඇත. (ශ්‍රී ලන්කන් ගුවන් සමාගම 2014)

මේ අනුව ආණ්ඩුවේ ණය ලෙස සැලකිය හැක්කේ අවසාන වශයෙන් ලංකා ආණ්ඩුව හා එහි සමස්ථ පුරවැසියන් වගකිවයුතු සියළු ණයවර ආකාරයන්ය. මේ අනුව ලංකාවේ ණය ආකාර කිහිපයක් පවතී,

- ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තු - මහ බැංකුවද ඇතුළුව ස්වෛරී ඇපකර සහතිකය මත ලබාගත් ණය.
- ආණ්ඩුවට අයත් අර්ධ රාජ්‍ය ආයතන ලෙස සැලකෙන රාජ්‍ය බැංකු, අධිකාරී, සංස්ථා, මණ්ඩල හා වෙනත් ආයතන ස්වෛරී ඇපකර සහතිකය මත ලබාගත් ණය. (රාජ්‍ය බැංකුවල තැන්පතු වලට ආණ්ඩුව ඇප වී ඇත්තේ ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුවට පමණි. නමුත් අන් බැංකුවල ඇතැම් විදේශීය ණය සඳහා ආණ්ඩුව ඇප වී ඇත.)
- ආණ්ඩුවට අයත් නොවී එහෙත් ස්වෛරී ඇපකර සහතිකය මත ලබාගෙන ඇති ණය.

- පළාත් සභා, පළාත් පාලන ආයතන වැනි විමධ්‍යගත පරිපාලන ආයතන විසින් ස්වෛරී සහතිකය මත ලබාගෙන ඇති ණය.

මෙයට අමතරව රාජ්‍යයක සමාජ ණය බරද පවතී,

- සමාජයේ පවතින විවිධ ව්‍යාපාරික ආයතන, පුද්ගලයින් විසින් නිල ආකාරයට බැංකු හා මූල්‍ය ආයතනවලින් ලබාගෙන ඇති ණය.
- පරිභෝජනය සඳහා තාවකාලිකව ලබාගන්නා ණය කාඩ්පත් ණය
- අතමාරුව සඳහා හෝ සිටිටු ආදිය විසින් කිසිදු තැනක නීත්‍යානුකූලව සඳහන් නොවී සිදුවන අක්‍රමවත් ණය ගනුදෙනු ආදී ලෙසය.

පසුගිය කාලයේ ආණ්ඩුව පෙන්වා දුන්නේ වසර 2004-2014 කාලයේ ආණ්ඩුවේ ණයබර වැඩිවුවද එය ද.ජා.නි. සාපේක්ෂව ක්‍රමයෙන් අඩුවූ බවය. එනම් වසර 2004 දී ආණ්ඩුවේ ණය ද.ජා.නි.ට සාපේක්ෂව 104% තරම් අගයක සිට වසර 2014 දී 76% දක්වා අඩුවූ බවය. මෙය විශාල ආර්ථික ජයග්‍රහණයක් ලෙස පෙන්වා දෙනු ලැබීය. (සටහන 3-4)

නමුත් පසුව කෙරුණු මූල්‍ය විගණනයේදී (Forensic Audit) පෙනී ගියේ විවිධ රාජ්‍ය බැංකු හා අර්ධ රාජ්‍ය ආයතන අතර සඟවන ලද ණය ප්‍රමාණය 2004-2014 කාලය සඳහා ආසන්න වශයෙන් බිලියන 1,447 ක් බවය. මෙයින් බිලියන 800 ක්ම තෙල් සංස්ථාව, වරාය අධිකාරිය හා ශ්‍රී ලංකන් ගුවන් සේවය අතර බෙදී ගොස් ඇත. (සටහන 3-5) (මෙලෙස ණය සඟවා පෙන්වීම ගැන බ්‍රසීල ජනාධිපති ඩිල්මා රාසෝජ්ට දෝශාභියෝගයක්ද ගෙනැවිත් ඇත. 2016)

ණය බරෙහි ප්‍රධාන ප්‍රශ්නය වන්නේ ණය ප්‍රමාණයම නොවේ. වාර්ෂිකව ආණ්ඩුවේ ආදායමට සාපේක්ෂව ණය හා පොලී කෙතරම් ප්‍රමාණයක් ගෙවිය හැකිද යන්නයි. උදාහරණයක් ලෙස ජපානයේ රාජ්‍ය ණය බර ආසන්නයෙන් ද.ජා.නි. න් 225% ක් වුවත් ඒ ණය ගෙවීමට වැයවන්නේ ආණ්ඩුවේ ආදායමින් 15% ක් පමණකි. නමුත් ශ්‍රී ලංකාවේ සිදුවී ඇත්තේ (2004-2014) ක්‍රමයෙන් ආණ්ඩුවේ ආදායම ණය වාරික හා පොළිය පියවීමටවත් ප්‍රමාණවත් නොවන තත්ත්වයක් උදාවීමය. (සටහන 3-1)

ශ්‍රී ලංකාවේ ණයගැතිභාවය ගැන සලකා බලන විට පසුගිය කාලය තුළ (2004-14) පහත ප්‍රවණතා දැකගත හැකිය.

[40] - ප්‍රවේශමෙන්! මූල්‍ය අගාධයක් ඉදිරියෙහි

- වාර්ෂික ඒක පුද්ගල ආදායමත්, ඒක පුද්ගල ණයගැතිභාවයත් ආසන්නයෙන් සමාන වෙමින් වැඩිවීම. (සටහන 3-6)
- ක්‍රමයෙන් විදේශීය ණය බර වැඩිවන ලෙස වර්ධනය වීම. (2010 දී රු.බි. 2,025 ක් නොහොත් ඩො.බි. 18.2 ක්වූ විදේශීය ණය බර 2015 දී රු.බි. 3,544 ක් නොහොත් ඩො.බි. 24.6 ක් ලෙස 35% කින් වැඩිවිය.) (සටහන 3-7)
- විදේශීය ණය කෙටිකාලීන වීම. (විදේශීය ණයවල සාමාන්‍ය කල් පිරීමේ කාලය 2010 දී වසර 9.22 ක් වූ අතර, 2014 දී එය වසර 7.75 ක් දක්වා අඩුවිය.) (සටහන 3-8)
- විදේශීය ණයවල පොලී අනුපාතය ඉහළ යෑම හා ඒවා වැඩි වැඩියෙන් වාණිජ වීම. (වසර 2010 දී සාමාන්‍යයෙන් 2.9 ක්වූ ඩොලර් පොලී අනුපාතය වසර 2014 දී 3.8 දක්වා වැඩිවිය.) (සටහන 3-9)
- වාණිජමය විදේශීය ණය ගැතිභාවය හා විදේශීය සංචිත අතර පරතරය තුනී වී යමින් විදේශ ණය බර වර්ධනය වීම. (වාණිජමය විදේශීය ණය හා විදේශ සම්පත් අතර ප්‍රතිශතය 2010 දී 52% සිට 2014 වනවිට 99.6% දක්වා වැඩිවිය)
- රුපියල සීග්‍රයෙන් අවප්‍රමාණය වීම නිසා සක්‍රීය පොලී අනුපාතය සීග්‍රයෙන් ඉහළ යෑම. (රුපියල අවප්‍රමාණය වීම සමග ණයවල සක්‍රීය පොලී අනුපාතය 2010-2014 අතර 7%-8% අතර විය) (සටහන 3-10)
- ණය පියවීමට ණය ගැනීම නිසා ඇතිව ඇති විෂම ණය චක්‍රය.

විෂම ආයෝජනය

ආණ්ඩුවේ ණයබර, මූල්‍ය හා ආර්ථික අර්බුදයක් බවට පරිවර්තනය වීමට ප්‍රධාන හේතුව වී ඇත්තේ එකී ණය මගින් ආදායම් නොලැබෙන ලෙස ආයෝජනයන් කිරීමයි. එනම්, ණය හා විෂම ආයෝජන, සර්ව්‍යාකාර චක්‍රයකට අනුව වර්ධනය වීමයි. විෂම ආයෝජන සඳහා පහත උදාහරණ ගතහැක. මේවා මූල්‍ය අපරාධ හෝ ආර්ථික සාක්ෂ්‍යයන් ලෙසද හඳුනාගත හැකිය.

ශ්‍රී ලන්කන් ගුවන් සේවය

බ්‍රිතාන්‍ය යුගයේ ඇතිකරන ලද එයාර් සිලෝන් ආයතනය 1978 දී එයාර්ලංකා බවට පත්විය. එය රාජ්‍ය ආයතනයක් ලෙස පවත්වා ගනු ලැබීය. 1994 දී බලයට පත්වූ පොදු පෙරමුණු ආණ්ඩුව රාජ්‍ය දේපොළ පුද්ගලික අංශයට පැවරීමේ ප්‍රතිපත්තිය ඉදිරියට ගෙනයමින් 1998 දී

එමරේට්ස් සමාගම සමග ශ්‍රී ලන්කන් ගුවන් සේවය ඒකාබද්ධ කළේය. එහිදී ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුවට 51% ක්ද, එමරේට්ස් සමාගමට 40% ක්ද හා සේවකයින්ට 9% ක් හිමිවිය. පසුව සේවක කොටස් ද එමරේට්ස් සමාගම මිලදී ගත්තේය. 2008 දී දස වසරක සේවා ගිවිසුම අවසන් වී එමරේට්ස් කොටස් ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව විසින් මිලදී ගන්නා ලදී. ඒ සඳහා ඩොලර් මිලියන 53 ක් රාජ්‍ය ආයතන මගින් සොයාගන්නා ලදී. ලංකා බැංකුව (ඩො.මි. 28), මහජන බැංකුව (ඩො.මි. 10), ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුව (ඩො.මි. 10), සේවක අර්ථසාධක අරමුදල (ඩො.මි. 4.4) මෙයට දායක විය.

ශ්‍රී ලන්කන් ගුවන් සේවයේ 2015 වසර අවසානයට සමුච්චිත සාප්පු මූල්‍ය පාඩුව ඩො.මි. 939 කි. (පොලී සහිත ණය ඩො.මි. 485 යි, සැපයුම් කරුවන්ගේ ණය ඩො.මි. 342 යි, වෙනත් ණය ඩො.මි. 112 යි) මෙය ආසන්නයෙන් රුපියල් බිලියන 136 ක් හෙවත් රු. කෝටි 13,600 ක් වේ. (ඩොලරය රුපියල් 145 ක් ලෙස) එහි 2015 වත්කම් ප්‍රකාශ අනුව සමස්ථ වත්කම රුපියල් බිලියන 52 ක් වේ. මේ අනුව කෙලින්ම ශ්‍රී ලන්කන් ගුවන් සේවය බංකොලොත් ආයතනයක් වී ඇති බව පැහැදිලිය. (ශ්‍රී ලන්කන් සමාගමේ 2014-15 වසරේ මූල්‍ය පාඩුව ඩොලර් මිලියන 128 ක් හෙවත් රුපියල් බිලියන 18.5 ක් වන අතර, 2016 මාර්තු මාසයේ පාඩුව ආසන්නයෙන් ඩො.මි. 11.85 ක් නොහොත් රුපියල් බිලියන 1.7 ක් වේ.)

ශ්‍රී ලංකන් සේවයට අළුතින් කල්බදු ක්‍රමයට ගත් ගුවන් යානා සඳහා වැයවූ මුදල ආසන්නයෙන් ඩොලර් මිලියන 1,200 කි. අලුතින් ගැනීමට යන (2014) ගුවන් යානාවල වටිනාකම ආසන්නයෙන් ඩොලර් මිලියන 1,300 කි. ශ්‍රී ලංකන් සේවය හා මිහින් ගුවන් සේවය තම පුද්ගලික බුද්දලයක් ලෙස ගෙන රාජපක්ෂ පාලනය කටයුතු කිරීමේ ප්‍රතිවිපාකය රුපියල් බිලියන 498 ක් හෙවත් රුපියල් කෝටි 49,800 ක් තරම් අති විශාල වගකීම් භාරයක් ජනතාව මත පැටවීමය. (එක් පුද්ගලයෙකුට රුපියල් 25,000 ක බරක්). ශ්‍රී ලංකාවේ විෂම ආයෝජනයට හොඳම උදාහරණයක් ලෙස ශ්‍රී ලන්කන් ගුවන් සේවය ගතහැකිය.

මත්තල ගුවන්තොටුපල

මත්තල ගුවන් තොටුපල සඳහා සිදුකළ ආයෝජනය ඩොලර් මිලියන 247ක් විය. එහි ණය වාරිකය හා පොලියද සමග ඒ ඒ වසරවල මෙහෙයුම්

අලාභය 2013, 2014, 2015 රුපියල් මිලියන 9,892 ක් වේ. වසරකට රුපියල් මිලියන 3,300 ක පමණ අලාභයකි. (සටහන 3-11)

හම්බන්තොට වරාය

හම්බන්තොට වරාය පළමු පියවර සඳහා ඩොලර් මිලියන 490 ක්ද, දෙවැනි පියවර සඳහා ඩොලර් මිලියන 808 ක්ද ලෙස ඩොලර් මිලියන 1,298 ක් වැය කෙරිණි. හම්බන්තොට පළමු පියවර සඳහා පමණක් ණය වාරිකය (ඩොලර් මිලියන 14), පොළිය (17) ලෙස වාර්ෂිකව ඩොලර් මිලියන 31 කි. මෙය දෙවැනි අදියරද සමග ගත්කළ එමෙන් තුන් ගුණයක් පමණ (ඩොලර් මිලියන 88 ක්) පමණ වියහැක. හම්බන්තොට පළමු පියවර නිසා 2014, 2015 වසරවල වරාය අධිකාරියට සිදුව ඇති මුළු පාඩුව රුපියල් මිලියන 8,768 කි. විනිමය හානිය (FEL) සමග සමස්ථ පාඩුව රුපියල් මිලියන 23,805 කි. (සටහන 3-12) කොළඹට එන නැව් හම්බන්තොටට හරවා යැවීම නිසා කොළඹ වරායට පාඩුවක් සිදුවෙමින් ඇති අතර සමස්ථයක් ලෙස වරාය අධිකාරියට හම්බන්තොට ණය දරාගත නොහැකි බරක් වී ඇත. විනිමය හානිය සමග 2015 දී වරාය අධිකාරියේ ශේෂපත්‍ර පාඩුව රුපියල් මිලියන 14,108 ක් විය. ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථිකය ඉදිරියට ගෙන යා හැකි ජනන එන්ජිමක් බඳු වූ වරාය ක්ෂේත්‍රය ශ්‍රී ලංකා ආර්ථිකයට බරක් වීම විෂම කලමණාකරනයට හොඳම උදාහරණයකි. බ්‍රිතාන්‍යය විසින් කොළඹ වරාය ඉන්දියානු සාගරයේ ප්‍රධානතම වරාය ලෙස ගොඩනැංවූ අතර, දෙවැනි ලෝක යුද්ධයට පෙර ලෝකයේ පස්වැනි ස්ථානය කොළඹ වරායට හිමිවිය. ඒ වනවිට සිංගප්පූරුව හෝ ඩුබායි නමින් වරාය වාණිජ මධ්‍යස්ථාන පැවතුනේ නැත. දැන් කොළඹ වරාය ලොව වරායන් අතර 34 වන ස්ථානයේ පසුවන අතර, ක්‍රමයෙන් පසුපසට යමින් සිටී.

පුත්තලම බලාගාරය

පුත්තලම බලාගාරය සිය ආයෝජනය දැනටම උපයා ඇති බවට නරි තර්කයක් ගොඩනගා ඇත. එයට යොදාගන්නේ ඩීසල් බලාගාර හා ගල් අඟුරු බලාගාර අතර සන්සන්දනයකි. මෙය මෝටර් කාර් සහ දුම්රිය සන්සන්දනය වැනි වැඩකි. නිවැරදි නම් කළ යුත්තේ ලොවේ වෙනත් කාර්යක්ෂම ගල්අඟුරු බලාගාරයක් සමග පුත්තලම බලාගාරය සන්සන්දනය කිරීමයි. පුත්තලම බලාගාරය පිහිටුවීමේ පළමු අරමුණ වූයේ ලාභ විදුලිය ලබාදීමත්, 24X7 අඛණ්ඩ විදුලි සැපයුම සහතික කිරීමත්ය.

නමුත්, 2011-12 දීර්ඝ නියං සමයේදී ඇතිවූ විදුලි අර්බුදයේදී හා 2016 ඇතිකළ කෘත්‍රිම විදුලි අර්බුදයේදී කැපීපෙනුනේ පුත්තලම බලාගාරයට තමන්ගේ උපරිම ධාරිතාවයෙන් බලය ලබාදිය නොහැකි බවයි. තවද, එහි සැලසුම්කරණයේ පවතින තාක්ෂණ දෝෂයන් නිසා රටේම විදුලි පද්ධතිය ඇණහිටිවීමට පුත්තලම බලාගාරය ඇණහිටීම බලපානා බවයි. (මෙයට ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලයේ ඉංජිනේරුවන් වගකිව යුතුය)

පුත්තලම බලාගාරයට සිදුකළ ආයෝජනය නිසා සිදුව ඇති මූල්‍ය හානිය මෙසේය. පළමුව ගල් අගුරු බලාගාරයට 900 MW (සත්‍ය ලෙසම 855 MW) ඩොලර් මිලියන 1,346 ක ආයෝජනයක් සිදුකෙරී ඇත. එය එදා පැවැති සම්මත මිලට වඩා 50%ක පමණ වැඩි මිලකි. බලාගාර තුන (300 x 3MW) නිවැරදිව ධාවනය කරයි නම් දිනකට 6.8 GWH හා නඩත්තු කටයුතු සඳහා වසරකට වසා දමනා දින 40 ද සමග අඩුම තරමින් වසරකට එක් යන්ත්‍රයක් 2200 GWH ලබාදිය යුතුය. ඒ අනුව පුත්තලම බලාගාරය නිසි ලෙස ධාවනය නොවීම නිසා 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 අප්‍රේල් දක්වා සිදුව ඇති ආවස්තික පිරිවැය රු.බි. 75 කි.

(සටහන 3-13)

www.champikaranawaka.lk

චීන ආයෝජන

මත්තල ගුවන් තොටුපළ, හම්බන්තොට වරාය, පුත්තලම බලාගාරය ආදී කටයුතු සඳහා ආයෝජන සිදුකළේ චීන රජයයි. චීනය 2004-14 අතර කාලයේදී ශ්‍රී ලංකාවට ඩො.මි. 7,671 ක ණය ලබාදී ඇත. (බලශක්තිය ඩො.මි. 1,553, මහාමාර්ග ඩො.මි. 3,990, ගුවන් තොටුපළ ඩො.මි. 232, වරාය ඩො.මි. 1,196, දුරකථන හා ජල ව්‍යාපෘති ඩො.මි. 190 ලෙසය.) මෙයට අමතරව කොළඹ වරාය නගරය සඳහා ඩොලර් මිලියන 1,400 ක් ආයෝජනය කිරීමට චීනය පියවර ගෙන ඇත.

මෙකී ණය හෝ එයින් කොටසක් ශ්‍රී ලංකා රජය සමග ව්‍යාපාරික ආයෝජනයක් සඳහා යොදා ගැනීමේ උත්සාහයක් (Debt to Equity) මගින්ද රාජපක්ෂ ආණ්ඩුවද (2011) වර්තමාන යහපාලන ආණ්ඩුවද සිදුකරයි. මෙය ඉතා ප්‍රවේශමෙන් සිදුකළයුතු උපායමාර්ගික සාකච්ඡාවකි. මන්ද එමගින් ශ්‍රී ලංකාවේ අනාගතය තීරණය කරන ගුවන් - නාවුක - වාණිජ කේන්ද්‍රස්ථානයක් බවට පත්වීම ලොවේ සියලුම රටවල නිදහස් වෙළඳාම මගින් සිදුකිරීමට බලාපොරොත්තු වීමත් ශ්‍රී ලංකාවේ බලශක්ති

ස්වෛරීභාවය පුත්තලම බලාගාරය මත (රටට අවශ්‍ය විදුලියෙන් අවම වශයෙන් 40% ක් පුත්තලම බලාගාරයෙන් ලබාගත හැක.) යැපීමත් නිසා දේශපාලන හා ආර්ථික ප්‍රශ්න පැනනැගීමය. ලෝක මූල්‍ය වෙළඳපොළේ ප්‍රාග්ධන අවශ්‍යතා සපයන ප්‍රධාන රට වන්නේ චීනයයි. එය ශ්‍රී ලංකාව සම්බන්ධයෙන් හිතවාදී ආයෝජන ප්‍රතිපත්තියක් දශක ගණනාවක සිට අනුගමනය කර ඇත. චීනය සිය ආර්ථික වර්ධනය සඳහා 21 වැනි සියවසේ සේද මාවත ඉන්දියානු සාගරය හරහා ගොඩනගමින් සිටින අතර, එයට රැහැනිව වෙළඳ යුද්ධයක එක්සත් ජනපදය, ජපානය හා ඉන්දියාව යෙදී සිටී. ඇතැම්විට මෙයට අනාගතයේදී ජර්මනිය හා එක්සත් යුරෝපයද එක්විය හැක. චීනය ශ්‍රී ලංකාවේ සංවර්ධනයට අත්‍යාවශ්‍ය වුවත් අප කළ යුත්තේ චීනය ඇතුළු මේ බලවතුන්ගේ වෙළඳ හෝ යුද දේශපාලනික උපායමාර්ග වලට හසු නොවී නොබැඳී පිළිවෙත මත සියලුම දෙනාගේ නිදහස් තරඟයට ඉඩදෙන වාණිජ මධ්‍යස්ථානයක් බවට පත්වීමය.

විදේශ වෙළඳාම

1977 දී ආර්ථිකය විවෘත කිරීමේ ප්‍රධාන පරමාර්ථය වූයේ විදේශ වෙළඳාම පුළුල් කිරීමය. නිදහස් වෙළඳ කලාප වෙතින් අපනයනය වර්ධනය කිරීමෙන් ගුණාත්මක ආනයනික භාණ්ඩවලට ඉඩදීමෙන් දේශීය භාණ්ඩ හා සේවාවල ප්‍රතිඵල හා ඒවායේ ගෝලීය තරඟකාරීත්වය ඉහළ නැංවීමත් අරමුණක් විය. එකී අරමුණුවල සාර්ථකත්වය පිළිබඳ විවාද පැවතියද සංඛ්‍යාලේඛණ පෙන්වා දෙන්නේ දල ජාතික නිෂ්පාදනයට සාපේක්ෂව අපනයන, ආනයන දෙකම ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වී වසර 2000 දී පමණ උපරිමයට පැමිණ වසර 2004 වසරේ සිට සීග්‍රයෙන් පිරිහෙන බවය. (සටහන 3-14) 1977 දී ඇතිකළ අපනයන අභිමුඛ විවෘත ආර්ථිකය ක්‍රමයෙන් වසර 38 කට පසු 1970 පැවැති සංඛ්‍යාත ආර්ථික තත්ත්වයට පසුබැස ඇතිබව එයින් පෙනී යයි.

කෙසේ වෙතත් 1977 දී ඇතිවූ ආර්ථිකය විවෘත කිරීමේ ක්‍රියාවලිය නිසා ඇතිවූ ප්‍රවණතා කිහිපයකි.

- 1977 ට පෙර තේ, පොල්, රබර් හා තරමක් දුරට කුරුඳු ආදී වැවිලි වර්ග මත යැපුනු අපනයන මූලික වශයෙන් අලුත් ක්ෂේත්‍රයන් වූ ඇඟළුම් හා කාර්මික නිෂ්පාදනය වෙතට යොමුවීම.
- 1990 දී 2014 දී ශ්‍රී ලංකාවේ අපනයන සංයුතිය තුළ වැඩි වෙනසක්

සිදුනොවීම. (සටහන 3-15)

- බලාපොරොත්තු සහගත එකම අපනයනය බවට දැනුම පදනම් කරගත් සේවා විකිණීම සුළු වශයෙන් හෝ වර්ධනය වීම. (තොරතුරු තාක්ෂණ සේවා අපනයනය 2015 දී ඩොලර් මිලියන 700 සීමාවට පැමිණියේය.)
- බණිජ අපනයනය පිළිබඳ සුවිශේෂී අගය එකතුකරලීමක් සිදුනොවීම. (ශ්‍රී ලංකාවේ මිනිරන් ලොවේ හොඳම මිනිරන් වන අතර, විදුලි මෝටර් රථවල බැටරි නිෂ්පාදනය සඳහා එකී මිනිරන් නැතොත් තාක්ෂණයෙන් ගැටීන් බවට පත්කිරීමෙන් හා වෙනත් කාර්මික යොදා ගැනීම් නිසා අතිශය වටිනා බණිජයක් බවට පත්ව ඇත. අනෙක් අතින් ටයිටේනියම්, ක්වාට්ස් වැනි සුවිශේෂී බණිජ ද්‍රව්‍ය අගය එකතු කරලීම මගින් විශාල අගයන්වලට විදේශයන් හිදී විකිණේ. ශ්‍රී ලංකාව තවමත් මේ ව්‍යාපාරයන්ට නිසි අවධානයක් යොමුකර පිවිස නැති අතර, එය ඉමහත් ලාභ උපයන ජාත්‍යන්තර ව්‍යාපාරයක් වී තිබේ.)
- පොදුවේ අපනයන, ද.ජා.නි. සාපේක්ෂව අඩුවීමේ ප්‍රවණතාවයක් ගැනීම. (සටහන 3-14)
- 1977 ට පෙර පෙට්‍රෝලියම් හා යන්ත්‍ර උපකරණවලට සීමාවී තිබූ ආනයනය බොහෝ දුරට විදේශීය පාරිභෝගික භාණ්ඩ හා සේවා වෙතට නැඹුරුවීම. මෙය විශේෂයෙන් වර්ධනයවන මධ්‍යම පන්තියේ ඉල්ලුම මත සිදුවන අතර තරඟකාරී ආනයන ආදේශක සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ නිපැයුම්කරුවන් යොමුවීමට අසමත් වී තිබේ. තවද, ශ්‍රී ලංකාව අවට මුහුදේ තෙල් හා ගැස් සම්පත අපගේ අවශ්‍යතා සඳහා යොදා ගැනීමට අප අසමත් වීමෙන් පොසිල ඉන්ධන ආනයනය අපගේ ආනයන බිලෙහි ප්‍රධානතම අංගය බවට පත්ව තිබේ. මෙය රුපියල අව ප්‍රමාණය වීමට බලපානා ප්‍රධාන හේතුවක් වී ඇති අතර ලොවේ පොසිල ඉන්ධන මිල උච්ඡාවචනය වීම නිසා ශ්‍රී ලංකාවේ මූල්‍ය හා ආර්ථික ක්ෂේත්‍රවලට බලපානා ප්‍රධාන පීඩක සාධකයද වේ. (සටහන 3-16)
- ද.ජා.නි. සාපේක්ෂව ආනයනවලද යම් අඩුවීමක් දක්නට තිබුනද අපනයන - ආනයන පරතරය 1:2 තරම් පුළුල් වීම හා ගෙවුම් ශේෂ අර්බුදයක් නිර්මාණය වීම. (සටහන 3-14)
- ආනයන හා අපනයනයේදී සිදුකරන ජාත්‍යන්තර වංචා නිසා රටට අහිමිවන විදේශ ධනය ක්‍රමයෙන් ඉහළ අගයක් ගැනීම. (අපනයන සඳහා අඩු මිලගණන් යෙදවීම (ඩො.මි. 3,849), ආනයන සඳහා මිලගණන් ඉහළ යැවීම (ඩො.මි. 13,453) මගින් පසුගිය දශකය තුළ

(2004-13) ඩොලර් මිලියන 17,302 ක මුදලක් වංචාගත කිරීම. මෙයට හඳුනා නොගත් විදේශ මුදල් සංසරණය (2665) එක් කළ විට මුළු ගණන ඩොලර් මිලියන 19,967 ක් වේ. (රුපියල් බිලියන 2,238 ක්). මෙකී විදේශ වෙළඳාම් වංචාව වර්ෂයකට ද.ජ.නි. 2% සිට 7% දක්වා විචලනය වන විශාල අගයකි. (Global Financial Integrity Report 2015)

ජාත්‍යන්තර වටපිටාවෙන් එල්ලවූ බලපෑම

ශ්‍රී ලංකාවේ විදේශ වෙළඳාමට මූලික වශයෙන් ලොවපුරා සිදුවූ දේශපාලන-යුධ-ආර්ථික ක්‍රියාවලීන් නිසා තියුණු බලපෑමක් එල්ලවී ඇත.

- තෙල්-ගෑස්-ගල් අඟුරු මිල අඩුවීම නිසා ආනයන සඳහා විශාල සහනයක් ඇතිවිය. (එය ආර්ථිකයට උකහා ගැනීමට මහබැංකුව හා ආණ්ඩුව අසමත් විය.) නමුත් එයින් ඇතිවූ අතුරු ප්‍රතිඵලයක් නම් අපගේ තේ, රබර්, ඇඟළුම් ආදියට ප්‍රධාන වෙළඳපොළවල් වූ තෙල් හා ගෑස් නිෂ්පාදන රටවල් වූ මැදපෙරදිග, නැගෙනහිර යුරෝපය (රුසියාව සමග) ආදී රටවල ඉල්ලුමද බිඳ වැටීමය. මෙය විදේශ රැකියාවලට හා විදේශ රැකියා ධන උත්පාදනයටද (වසරකට ඩො.බි. 6 ක්) බලපෑමක් එල්ල කර ඇත.

- ඉස්ලාමීය මූලධර්මවාදය (ISIS හා Al-Qaeda) හා යුක්රේනයේ ඇතිවූ ගැටුම පූර්ණ යුද්ධයක් බවට පරිවර්තනය වෙමින්, එකී යුද්ධයේ පසුමුහුණ බවට යුරෝපය පත්වෙමින් ඇත. වසර 2008 සිට ආර්ථික අතින් බිඳවැටෙමින් තිබෙන යුරෝපයට මෙය තවදුරටත් ආරක්ෂක ගැටළුවක් ගෙන ආවේය. අපේ අපනයනවලින් ආසන්නයෙන් 20% ඉලක්කවී ඇති යුරෝපයේ බිඳවැටීම අපේ අපනයනවලට මෙන්ම ආයෝජනවලටද බලපාමින් ඇත.

- 2008-10 ආර්ථික අර්බුදයේදී එක්සත් ජනපදය විසින් දියත් කළ සහන පැකේජය (Stimulus Package) විසින් ජාතික කළ ඩොලර් චීනය, ඉන්දියාව, බ්‍රසීලය, දකුණු අප්‍රිකාව වැනි BRICS රටවලටද ශ්‍රී ලංකාවටද ගලා ආවේය. එහෙත් 2013 සිට එක්සත් ජනපද ආර්ථිකය ගොඩනැගෙමින්, රැකියා ඇතිකරමින් ස්ථාවර විය. එක්සත් ජනපදය 2015 දෙසැම්බර් සිට සිය පොළී අනුපාත 0.25% කින් ඉහළ යැවීය. මේ සමගම චීනය ඇතුළු බොහෝ රටවල තිබූ ඩොලර් ප්‍රිලියනයක් පමණ වූ මුදල් එක්සත් ජනපදයට

ආපසු ගලා ගියේය. මෙයට සාපේක්ෂව 2015 වසරේ ලංකාවෙන් පමණක් ගලා ගිය ප්‍රමාණය ඩොලර් මිලියන 2,200 කි. මෙයින් චීනය, බ්‍රසීලය දකුණු අප්‍රිකාව, රුසියාව ආදී බොහෝ රටවල ආර්ථික වර්ධනය අඩුවිය. (සටහන 3-14) චීනය උපක්‍රමයක් ලෙසම ආයෝජන (සිය ද.ජා.නි. 45-55% අතර පසුගිය දශක දෙක තුළ ආයෝජනය කර ඇත.) වෙනුවට පරිභෝජනය දිරිගන්වයි. මේ සියල්ලේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ චීන ආයෝජනවලටද බලපෑමක් එල්ලවනු ඇත.

● එක්සත් ජනපදය විසින් පැසිෆික් සයුරේ චීනය වටලාමේ අරමුණින් සිය අන්තර් පැසිෆික් සහයෝගීත්වය (Trans Pacific Partnership - TPP) වියට්නාමය දක්වා පුළුල් කළේය. මේ මගින් වියට්නාමය හා පිලිපීනය ඇතුළු පැසිෆික් රටවල්වලට අලුත් අවස්ථාවක් ලැබීමෙන් ශ්‍රී ලංකාවට තවදුරටත් ජාත්‍යන්තර වෙළඳපොළේ පීඩනයක් එල්ලවනු ඇත. (චීනය වියට්නාමයේ අගමැතිවරයා මාරු කිරීමෙන් එක්සත් ජනපදයේ උපායමාර්ගයට පහරක් දනටම එල්ල කර ඇත.) එමෙන්ම, එක්සත් ජනපදය තවදුරටත් සිය ආර්ථික දෑල පුළුල් කරමින් එවැනිම ආර්ථික සහයෝගීතාවයක් යුරෝපය සමග අන්තර් අන්තර්තික සහයෝගීතාවය නමින් (Trans Atlantic Trade and Investment Partnership- TTIP) ඉදිරිපත් කර ඇත. ඇතැම් යුරෝපා රටවල් මෙයට විරෝධතාවය දක්වුවද මේ නිසා යුරෝපා සංගමයේද ඉදිරි කාලයේදී වෙළඳපොළ වෙනස්කම් සිදුවනු ඇත. කෙසේ වෙතත් මේ ගිවිසුම් දෙකටම සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මක වීමට දශක තුනක පමණ කාලයක් අන්තර් කාලයක් ලෙස යෝජනා වී ඇත. මේ නිසා ශ්‍රී ලංකාවට මෙකී ගිවිසුම්වලට අනුරූපී වීමට කාලයක් ලැබී ඇත. එමෙන්ම, ජර්මනිය ප්‍රමුඛ එක්සත් යුරෝපයද ආසියා ආර්ථික සහයෝගීතාවයක් සඳහා ක්‍රියා කරමින් ඇති අතර, එමගින් ඉන්දියානු සාගරයේ වාණිජ අවස්ථා සඳහා එක්සත් ජනපදයට, ඉන්දියාවට, චීනයට හා ජපානයට තරඟයක් දීමට ඉදිරිපත් වී ඇත. මෙය ශ්‍රී ලංකාව තම වාසියට සකසා ගත යුතු උපායමාර්ගික තත්වයකි.

● ඉන්දියාව සෙසු BRICS රටවලට සාපේක්ෂ වර්ධනයක් පෙන්වුවද, (සටහන 3-17) ශ්‍රී ලංකාව කෙරේ මිත්‍රශීලී දේශපාලන ආකල්පයක් 2015 සිට වර්ධනය කරගත්තද අපගේ ආර්ථික තුවාලවලට පිළියම් යෙදීමට තරම් ඉන්දියාව තවමත් මූල්‍යමය ලෙස පොහොසත් නැත. එමෙන්ම ඉන්දියාව සමග වෙළඳ ගිවිසුම්වලට එරෙහිව ශ්‍රී ලංකාව

තුළ ජාතික මතයක් ඇත. (එය ඉන්දියාවට අසල්වැසි සෑම රටකම පවතී) එමෙන්ම නැවත චීනය හෝ බටහිර ලෝකය ශ්‍රී ලංකාවේ උපායමාර්ගික වෙළඳාමේ ප්‍රධානියා වීමද ඉන්දියාව ඉවසන්නේ නැත. අපගේ සම්පූර්ණ දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයම අස්ථාවර කිරීමට ඉන්දියාවට තවමත් හැකියාව ඇත. (1983-93) ඉන්දියාව හා ආර්ථික සහයෝගීත්වය හා ස්ථාවර සැක නැති දේශපාලන සහයෝගීත්වය ලංකාවේ ආර්ථික වර්ධනයේ තවමත් ප්‍රමුඛ කාරණය වේ. (සටහන 3-18)

මේ සියල්ලෙන් පෙනී යන්නේ කෙටි කලකදී ආනයන පාලනය කර අපනයන නංවා ඩොලරය පාලනය කිරීම පහසු කටයුත්තක් නොවන බවය. තවද 2007-14 කාලයේ නිකුත් කරන ලද ස්වෛරී විදේශ බැඳුම්කරවලින් (මේ කාලය තුළ මහබැංකුව ඩොලර් මිලියන 5,500 ක්ද, රාජ්‍ය බැංකු හා ආයතන ඩොලර් මිලියන 2,175 ක්ද ලෙස ඩොලර් මිලියන 7,675 ක් ලබාගෙන ඇත) ඉදිරි කාලය තුළ කල් පිරීමට නියමිතය. (2017 - ඩොලර් මිලියන 500 යි, 2018 ඩොලර් මිලියන 1,250 යි, 2019 - ඩොලර් මිලියන 1,925 යි, 2020 - ඩොලර් මිලියන 1,000 යි, 2021 - ඩොලර් මිලියන 1,500 යි, 2022 - ඩොලර් මිලියන 1,500 යි ආදී ලෙසය) මේවා පොලියද සමග ගත්විට සැලකිය යුතු විදේශ මූල්‍ය පීඩනයක් එල්ල කිරීමට සමත් බැඳුම්කර වේ. එමෙන්ම, 2019-20 යනු මැතිවරණ වසරකි. ඒ අවස්ථාවේ මූල්‍ය අර්බුදයක් පැවතීම යහපාලන ආණ්ඩුවට දේශපාලන සියදිවි නසාගැනීමක් වනු ඇත.

මේ කරුණු සියල්ලෙන් පෙනී යන්නේ ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුවට මූල්‍ය ප්‍රශ්නයක් ඇති බවත්, වැරදි ලෙස කළමනාකරණය කළහොත් එය මූල්‍ය අර්බුදයක් දක්වා වර්ධනය විය හැකි බවත්ය. එයම ආර්ථික අර්බුදයක් හා දේශපාලන අර්බුදයක් බවට පරිවර්තනය වීමට ඉඩ ඇති බවය.

තෙවන පරිච්ඡේදය - පාදක සටහන්

සටහන 3-1

ආණ්ඩුවේ ණය ගෙවීම් (රු.බි.)

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ණය පොළිය	353	356	408	444	436	539
ණය වාරිකය	467	538	608	700	632	824
මුළු ගණන	820	894	1016	1144	1068	1364
ආදායමේ ප්‍රතිශතයක් ලෙස	98.4%	91.1%	95.3%	99.2%	88.7%	95.4%

දත්ත - මුදල් අමාත්‍යාංශය

ණය පියවීම ආණ්ඩුවේ ආදායම් ප්‍රතිශතයක් ලෙස 2010-14 කාලයේ 97%ක් විය

www.champikaranawaka.lk

සටහන 3-2

ණය අලුතින් ගැනීම හා ණය පියවීම - රු.බි.

වසර	2010	2011	2012	2013	2014
ණය අලුතින් ගැනීම	904	1013	1123	1235	1239
විදේශ	270	287	365	179	330
දේශීය	634	726	758	1056	909
ණය පියවීම් / ණය ගැනීම %	90.7	88.2	90.5	92.6	86.2

දත්ත - මුදල් අමාත්‍යාංශය

සටහන 3-3

එක්සත් ජනපදයේ ණය තත්ත්වය (2016 මාර්තු 31 දක්වා)

සියළු ආකාරවල දේශීය ණය	-	43.89 (බො.ට්‍රිලියන)
ඒක පුද්ගල ණයගැතිභාවය	-	135,727 (බො.)
එක්සත් ජනපදයේ ද.ජා.නි. 2015	-	18.88 (බො.ට්‍රිලියන)
මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ ණය	-	13.90 (බො.ට්‍රිලියන)
ගෘහස්ථ ණය (උගස් ඇතුළුව)	-	14.22 (බො.ට්‍රිලියන)
ව්‍යාපාරික ණය	-	12.78
ප්‍රාන්ත හා නගර සභා ණය	-	2.98

ඒ ඒ රටවල ආණ්ඩුවල ණය ද.ජා.නි. ට දරන අනුපාතය

ජපානය	-	227.4%
ප්‍රංශය	-	98.2%
බ්‍රිතාන්‍යය	-	90.6%
එක්සත් ජනපදය	-	73.6%
ජර්මනිය	-	71.7%
ඉන්දියාව	-	51.7%
චීනය	-	16.7%

ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුවේ ණය බර නිල වශයෙන් 2015 දී ද.ජා.නි. 76.2% ක් බව ප්‍රකාශ වී ඇත. එනමුත් ආණ්ඩුවේ ආයතනවල ණය බරද එක්කළ විට එය 89% ක් බව පෙනීයයි.

දත්ත - TIME සඟරාව 2016

සටහන 3-4

ආණ්ඩුවේ ණය බර (රු.බි.)

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
විදේශ ණය	2025	2329	2767	2960	3113	3241
වි.ණය - ද.ජා.නි. %	31.6	32.3	31.7	30.9	30.2	29
දේශීය ණය	2566	2804	3233	3833	4278	5280
දේ.ණය - ද.ජා.නි. %	40	38.8	37	47.9	41.6	47.2
සමස්ථ ණය	4590	5133	6000	6793	7391	8521
ස.ණය - ද.ජා.නි. %	71.6	71.1	68.7	78.8	71.8	76.2

දත්ත - මුදල් අමාත්‍යාංශය 2016

සටහන 3-4

ලංකාවේ පුද්ගලික ණය (රු.බි.)

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
බැංකුවල ණය	1491	2006	2358	2534	2759	3449
ණයවර කාඩ්	-	-	-	52.8	57.5	63

දත්ත - ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

සටහන 3-5

රාජ්‍ය ආයතනවල ණයගැතිභාවය**භාණ්ඩාගාර ඇපකර සහිත ණය (රු.බි.)**

තෙල් සංස්ථාව - 228

මහාමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව - 159

ලංවිම - 57

නා.සං.අ. - 22

ශ්‍රී ලන්කන් - 32 එකතුව 498

භාණ්ඩාගාර ඇපකර නැති ණය

වරාය අධිකාරිය - 218

ලංවිම - 213

තෙල් සංස්ථාව - 167

ලංකා බැංකුව - 145

ජාතික ඉතිරිකිරීමේ බැංකුව - 145

ජල මණ්ඩලය - 41

ශ්‍රී ලන්කන් සේවය - 22 එකතුව 949

සමස්ත එකතුව 1,447 යි. මේ අනුව 2015 අවසානයේ ආණ්ඩුවේ ඇපකර නැති ආයතන ණය බරද සහිතව ද.ජා.නි. ණය බර ප්‍රතිශතය 89% දක්වා ඉහළ යයි.

දත්ත - මුදල් අමාත්‍යාංශය

සටහන 3-6

ඒක පුද්ගල ආදායම හා ණයගැතිභාවය (රුපියල් හා ඩොලර්)

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ඒක පුද්ගල ආදායම	310,544	345,925	429,578	468,297	505,368	538,146
ඒක පුද්ගල ණය	222,256	245,981	295,261	331,653	357,480	404,183
ඒක පුද්ගල ආදායම	2747	3129	3367	3627	3871	3912
ඒක පුද්ගල ණය	1966	2225	2314	2569	2738	2975

දත්ත - ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

සටහන 3-7

විදේශ ණය - ඩොලර් බිලියන වලින්

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
විදේශීය ණය බර	13.96	16.06	19.08	20.41	21.47	22.35

දත්ත - ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

පුද්ගලික අංශය ගෙන ඇති විදේශ ණයද එක්ව ගත්කළ 2015 සම්පූර්ණ විදේශ ණය ප්‍රමාණය ඩොලර් බිලියන 44 කි.

www.champikaranawaka.lk

සටහන 3-8

විදේශ ණයවල කල් පිරීමේ කාලය වසර වලින්

වසර	2010	2011	2012	2013	2014
කාලය	9.22	9.12	8.75	8.8	7.75

දත්ත - ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

සටහන 3-9

විදේශ ණය සංයුතිය

වසර	2000	2002	2004	2006	2008	2010	2012	2014
සහනදායී %	99	99	99	94	85	60	50	48
සහනදායී නොවන				2	5	10	5	15
වාණිජ	1	1	1	4	10	30	35	37

දත්ත - ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

සටහන 3-10

ණය පොලී අනුපාතය

වසර	2010	2011	2012	2013	2014
විදේශ පොලී අනුපාතය %	2.9	3.1	3.6	3.8	3.8
සක්‍රීය පොලී අනුපාතය %	8.1	2.3	7.3	7.3	7.2
දේශීය පොලී අනුපාතය %	12.0	10.7	10.5	10.0	8.1

දත්ත - ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

රුපියල අවප්‍රමාණ වීම සමග සක්‍රීය පොලී අනුපාතය ඉහළ යයි.

සටහන 3-11

මත්තල ගුවන් තොටුපොළ මූල්‍ය ක්‍රියාත්මකය

මත්තල ගුවන් තොටුපොළ

ඉදිකිරීම් මිල = 209 බො.මි.

ගාස්තු වැඩිවීම් = 38 බො.මි.

අවසාන මිල = 247 බො.මි.

අරමුදල් සම්පාදනය

චිත්ත එක්සිම් බැංකුව = 190 බො.මි. - 2% පොලිය (දස අවුරුද්දකින් ගෙවීම, පස් අවුරුදු සහන කාලය)

ගුවන් තොටුපොළ හා ගුවන් සේවා සමාගම = 19 බො.මි.

තවත් බො.මි. 38 ක් ගෙවිය යුතුය.

(ණය ගෙවීම 2015 සිට වාරිකය ආසන්නයෙන් 1800, පොලිය 700 යි රු.මි.)

වසර	2013	2014	2015
ගුවන් යානා ගණන	1,152	2539	902
ආදායම - රු.මි.	48	120	89
වියදම - රු.මි.	2384	3001	2964
පාඩුව	2336	2881	2875

වියදම සඳහා ණය වාරිකය ඇතුළත් කර නැත. ණය වාරිකය සමග 2015 සමස්ථ පාඩුව රුපියල් මිලියන 4675 කි.

දත්ත - ගුවන් තොටුපොළ හා ගුවන් සේවා සමාගම

[54] - ප්‍රවේශමෙන්! මූල්‍ය අගාධයක් ඉදිරියෙහි

සටහන 3-12

හම්බන්තොට වරාය - මූල්‍ය ක්‍රියාකාරීත්වය (රු.මි.)

වසර	2014	2015
ආදායම	1,237	2,145
වියදම	5,055	7,094
එයින් ක්ෂයවීම ණය වාරිකය	2,089	3,451
ණය පොලිය	2,418	2,700
පාඩුව	3,819	4,949
විදේශ විනිමය හානිය (F.E.L)	1,204	13,853
වි.වි.හා. සමග සමස්ථ පාඩුව	5,023	18,782

දත්ත - වරාය අධිකාරිය

F.E.L = Foreign Exchange Loss

වසරේ දෙසැම්බර් 31 දාට සිදුකරන ගනුදෙනු හා වගකීම් යනාදියෙන් වටිනාකම් විනිමය අනුපාතය මත වෙනස්වීමට කරන ගණනයකි. 2015 වසර ගත්කළ සමස්ථ වරාය අධිකාරිය (කොළඹ, හම්බන්තොට, ගාල්ල, ත්‍රිකුණාමලය) ආදායම රු.මි. 40,805 වන අතර, වියදම රු.මි. 34,780 ක් හා විදේශ විනිමය හානිය රු.මි. 20,193 කි. මේ අනුව විනිමය හානිය සමග පාඩුව 14,168 කි.

සටහන 3-13

පුත්තලම ගල් අගුරු බලාගාරයේ අවස්ථාවිත පාඩුව

වසර	2011	2012	2013	2014	2015
උපරිම ධාරිතාව Gwh	2200	2200	4400	6600	6600
සැලසුම් කළ ශක්තිය Gwh	1799	1963	1963	4579	5888
ලැබුණු ශක්තිය Gwh	1038	1413	1469	3202	4457
ප්‍රායෝගික වෙනස Gwh	761	549	493	1377	1430
අවස්ථාවිත පාඩුව (රු.බි.)	12,049	8956	8043	22,463	23,330

පුත්තලම බලාගාරයට සෛද්ධාන්තිකව වසරකට 6600 Gwh ලබාදිය හැකි වුවත් තාක්ෂණ හා වෙනත් හේතූන් මත ලංවිම සැලසුම් කර ඇත්තේ අඩු ශක්තියක් ගැනීමටය. එකී සැලසුම් කළ ශක්තිය හෝ ලබාදීමට පුත්තලම බලාගාරය අසමත්වීම නිසා වෙස්ට් කෝස්ට් හෝ වෙනත් දූවිතෙල් බලාගාර පරිහරණය නිසා ඒකකයට (Kwh) රු. 16.31 ක අතිරේක වියදමක් යයි. මේ අනුව 2011-15 කාලය තුළ 4610 Gwh ශක්තියක්ද අහිමිවී, රුපියල් මිලියන 75,202 ක් අතිරේකව වියදම් වී ඇත.

දත්ත - මහජන උපයෝගීතා කොමිෂම

සටහන 3-14

විදේශ වෙළඳාම

අපනයන හා ආනයන ද.ජා.නි. (%)

	2000	2004	2010	2014
විදේශ වෙළඳාම	75	66	39	38
අපනයන	33	28	15	14
ආනයන	42	38	24	24
වෙළඳ ශේෂය	9	10	9	10

සටහන 3-15

ශ්‍රී ලංකාවේ අපනයන සංයුතිය (%)

	ඇඟලුම්	ආහාර / බීම	විදුරු / වටිනා ගල්	ජලාස්ථික් / රබර්	වෙනත්
1990	34.76	32.52	9.54	6.14	17.04
2013	46.23	21.26	9.84	10.14	12.53

දත්ත - ලෝක බැංකුව
www.champikarana.waka.lk

සටහන 3-16

ශ්‍රී ලංකාවේ ආනයන අපනයන හා ඉන්ධන ගෙන්වීම (ඩො.මි.)

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ආනයන	13450	20268	19141	18003	19415	18935
ඉන්ධන	3041	4795	5045	4308	4595	2699
%	22.6	23.6	26.3	23.9	23.6	14.2
අපනයන	8626	10559	9774	10394	11130	10504
වෙළඳ ශේෂය	-4825	-9710	-9417	-7609	-8297	-8431
අපනයන / ආනයන %	64%	52%	57%	57%	57%	55%

දත්ත - ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

[56] - ප්‍රවේශමෙන්! මූල්‍ය අගාධයක් ඉදිරියෙහි

සටහන 3-17

BRIC රටවල ආර්ථික වර්ධනය 2010-2014

වසර	2010	2011	2012	2013	2014	2015
බ්‍රසීලය	7.6	3.9	1.8	2.7	0.1	-3
චීනය	10.6	9.5	7.7	7.7	7.3	6.8
ඉන්දියාව	10.3	6.6	8.1	6.9	7.3	7.3
රුසියාව	4.5	4.3	3.4	1.3	0.6	-3.8

දත්ත - ලෝක බැංකුව

සටහන 3-18

ඉන්දු - ලංකා නිදහස් වෙළඳ ගිවිසුමට 1998 න් පසු ඉන්දු - ලංකා වෙළඳාම (ඩො.මි.)

වසර	2010	2011	2012	2013
ඉන්දියාවට අපනයනය	466.6	521.5	566.3	543
එයින් නි.වෙ.ගි. යටතේ	358.4	391.5	379.5	354.8
එහි %	77	75	67	65
ඉන්දියාවෙන් ආනයනය	2546	4349	3517	3092
එයින් නි.වෙ.ගි. යටතේ	573.7	574	156	393
එහි %	23	13	4	13

මෙයින් පෙනී යන්නේ ඉන්දියාව හා ශ්‍රී ලංකාව අතර ආනයන අපනයන පරතරය වැඩිහියද නිදහස් වෙළඳ ගිවිසුම විසින් ඉන්දියානු ආනයන සමග තරඟයට ශ්‍රී ලංකා අපනයන සිදුව ඇති බවයි. ශ්‍රී ලංකාවෙන් ඉන්දියාවට අපනයන වන්නේ බෝට්ටු, සත්ව ආහාර, කුළුබඩු, ඇඟළුම් ආදිය වන අතර ඉන්දියාවෙන් ශ්‍රී ලංකාවට ආනයන ලෙස බණිජ තෙල්, කාර හා ලිහිසි ද්‍රව්‍ය, මෝටර් වාහන, ත්‍රිරෝද රථ හා මෝටර් සයිකල් ගෙන්වයි.

දත්ත - අපනයන සංවර්ධන මණ්ඩලය (EDB)

සිවිල් පරිවිජේදය

කළයුත්තේ කුමක්ද?

ශ්‍රී ලංකාව මූල්‍ය ප්‍රශ්නයක් ඔවුදුවාගොස් මූල්‍ය අර්බුදයක මුව විටටම පැමිණ ඇති බව පැහැදිලිය. විටින් විට ආර්ථික පෙණ බුබුළු මගින් පෙන්නු ආර්ථික වර්ධනය (2007-2010 ණයවර මගින්, 2011-2014 ඉදිකිරීම් මගින්) (සටහන 4-1) තවදුරටත් අඛණ්ඩව පවත්වාගත නොහැකිව පිපිරීමට ආසන්නව පවතී. ආර්ථිකය සිය සංචාත විවෘත වර්ධනය හා ආර්ථික වර්ධනයට රාජ්‍ය හා පුද්ගලික අංශයේ දායකත්වය සසඳා බලන විට වසර 2000 දී උපරිමයකට ළඟාවූ විවෘත ආර්ථික වර්ධනය 2014 වනවිට 1970 තිබුණු සංචාත ආර්ථික වර්ධනය දක්වාම ආපසු ගොස් ඇති බව පෙනීයයි. (සටහන 4-2) මේ අර්බුදයේ ප්‍රධාන වග උත්තරකරු මහින්ද රාජපක්ෂ පාලනයයි. 2006-2010 වකවානුවේ ත්‍රස්ත විරෝධී යුද්ධය නිසා සිදුවූ ණයබරද, 2008 දී ඇතිවූ තෙල් අර්බුදය පිළිබඳවද රාජපක්ෂ පාලනයට සමාව දියහැකි වුවත් 2010 න් පසු සිදුකළ මූල්‍ය අපරාධ, ආර්ථික ඝාතනවලට කිසිසේත් සමාව දිය නොහැක. ඇත්ත වශයෙන්ම මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා ජනාධිපතිවරණය දෙවසරකට පෙර පැවැත්වූයේ ඔහු විසින් පවත්වාගෙන ගිය තිරසර නොවූ ආර්ථික වර්ධනය පුපුරා යන බව ඔහුගේම ආර්ථික විශේෂඥයින් ඔහුට අනතුරු ඇඟවූ නිසාය. කෙසේ හෝ බලය ලබාගත හොත් ආර්ථික අර්බුදය පුපුරා ගියද එය කළමනාකරණය කරගත හැකි බව ඔවුනගේ විශ්වාසය විය.

ආණ්ඩුව පළමුව කළ යුත්තේ සිදුවී ඇති තත්වය විශ්වාසනීය පිරිසක් ලවා ජනතාවට ඒත්තු ගැන්වීමය. ඊළඟට මේ මූල්‍ය අපරාධකරුවන්ට හා ආර්ථික ඝාතකයින්ට දඬුවම් දීමය. එමගින් පමණක් ජනතාව තුළ රාජපක්ෂ පාලනයේ මූල්‍ය අපරාධ පිළිබඳ සමාජ විශ්වාසය තහවුරු කළහැකිය. මෙය නොපමාව සිදුකළ යුතුය.

දූෂණයට දඬුවම් දීම පිළිබඳව ආණ්ඩුවේ ක්‍රියා පිළිවෙත මන්දගාමී බවත් අකාර්යක්ෂම බවත්, තවදුරටත් ආණ්ඩුවේ ඇතැම් සාමාජිකයින් දූෂණ සෙවීමේ දූෂණයක් බවට පත්කරගෙන ඇති බවත් ආණ්ඩුව පත්කළ ජනතාවගේ මතයයි. විශේෂයෙන් රාජපක්ෂ පවුලේ ඩුබායි, බහමාස් හා සීෂෙල්ස් ගනුදෙනු, සිංගප්පූරු ගනුදෙනු පිළිබඳව කරුණු සොයා බැලීම් යටපත් විය. රාචා වංචාව නිවැරදිව විමර්ශනය කළා නම් 2005 ජනාධිපතිවරණය හා ඉන්පසු සිදුවූ කොටි ක්‍රස්තයන්ට අරමුදල් සැපයීම, හැටන් නැෂනල් බැංකුව හරහා බර වාහන ලබාදීම, දුරකථන හා නවීන සම්ප්‍රේෂණ ක්‍රම ලබාදීම පිළිබඳ සුවිශාල තොරතුරු ප්‍රමාණයක් අනාවරණය වීමට ඉඩ තිබිණි. කුප්‍රකට “ඇවන්ටිගාඩ්” සිදුවීම පෙන්නා දුන්නේ අවි, මිනිස් හා විදේශ ධනය රතු මුහුද, අප්‍රිකාව, ඩුබායි, යුක්රේනය හරහා ගනුදෙනු වූ භයානක අවි ආයුධ ජාලය පිළිබඳවයි. ලංකාවේ අවි ජාවාරම පැසිෆික් සාගරයටද ගලා යමින් තිබිණි. දැනටමත් රාජපක්ෂ ඥාතියෙකු වන රුසියාවේ හිටපු තානාපතිවරයාට යුක්රේනයේ බෙදුම්වාදීන්ට අවි සැපයීම පිළිබඳව චෝදනා එල්ලවී ඇත. එහෙත්, ඒ කිසිවක් පිළිබඳ නිවැරදි පරීක්ෂණ හා නීතිය ඉටුකරලීම හෝ සිදු නොවිණි. ඒ අපරාධකරුවන් සියල්ලෝම නිදල්ලේ ලොවේ සැරිසරමින් සිටී.

මේ නිසා ඉදිරි ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණයකට අත්‍යාවශ්‍ය “ජනතා විශ්වාසය - වෙළඳපොළ විශ්වාසය” ගොඩනැගී නැත. ආණ්ඩුව පත්කළ ජනතාවට අනුව රාජපක්ෂ පවුල හා හිතවාදීන්ගේ සිල්ලර වැරදි සඳහා ඉඳහිට ගන්නා ක්‍රියාමාර්ග පෙන්වා දී ඇත්තේද ශ්‍රී ලංකාව තුළ සිදුවූ මහා මූල්‍ය අපරාධයේ වගදන්කරකරුවන් රාජපක්ෂවරු නොවන බවය. එහෙයින්ම රාජපක්ෂවරුන්ගේ චෝදනාව වන “දූෂණය සෙවීම දේශපාලන පළිගැනීමක්” යන්න අඩු තරමින් ශ්‍රී.ල.නි.ප. පාක්ෂිකයන්ට හෝ ඒත්තු ගැන්වීමට ඔවුන්ට හැකිවී ඇත. මේ නිසා ලොකුම දේශපාලන අපහසුවට පත්ව සිටින්නේ ශ්‍රී.ල.නි.ප.යේ සිට ජාතික ආණ්ඩුවට පැමිණි අයත් රාජපක්ෂ පාලනයේ සුදු කරපටි මූල්‍ය අපරාධකරුවන් හා ආර්ථික ඝාතකයන් රටට හෙළිකර රාජපක්ෂ පාලනය පෙරළා දැමීමට මුල්වූ අයත්ය.

ජනවාරි 08 නිහඬ විප්ලවයෙන් පසු සිදුවූ ඇතැම් ආර්ථික කරුණු පිළිබඳ තීන්දු හා ක්‍රියාමාර්ගද වෙළඳපොළ විශ්වාසය ගොඩනැගීමට තුඩු දී නැත. දූෂිත බලවේග වෙනත් වටයකින් ක්‍රියාත්මකද යන්න ගැන සැකයක්ද

ජනිත වී ඇත. මෙය විශේෂයෙන්ම මහ බැංකුවේ බැඳුම්කර හා මූල්‍ය ප්‍රතිපත්තිවල වැනෙනසුළු ස්වභාවය නිසා තවදුරටත් තීව්‍ර විය.

සියලුදෙනා අවබෝධ කරගත යුතු දෙය නම් මේ මූල්‍ය ප්‍රශ්නය මූල්‍ය අර්බුදයක් හා එනයිත් ආර්ථික අර්බුදයක් වීම වලක්වා ගත හැකි නමුත් එය සිදුකළ හැක්කේ තමන් පළමුව ආදර්ශමත් වන ආණ්ඩුවකට පමණක් බවය. නැතිනම් සිදුවන්නේ ව්‍යාජ ගැලවුම්කරුවන් මතුවී අර්බුදය තවත් උත්සන්න කරවීම පමණකි.

එහෙයින්, ආර්ථික ලෙඩට පිළියම් කිරීමට ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිවල සුජාත භාවයත්, ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන අයගේ දේශපාලන සුජාත භාවයත් අත්‍යවශ්‍ය කොන්දේසියක් වේ.

වත්මන් යහපාලන ආණ්ඩුව ක්‍රමයෙන් මේ විශ්වසනීයත්වය බිඳ ගනිමින් සිටින අතර ඉක්මන් වෙනසක් ආණ්ඩුව අභ්‍යන්තරයෙන්ම අවශ්‍ය වී ඇත.

දේශපාලන ස්ථාවරත්වය ඇතිකර ඒ සමගම, නිර්භය අවංක ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති හා ප්‍රායෝගික ක්‍රියාමාර්ග ගණනාවක් ගතයුතුව තිබේ. එය සිදුකළ යුත්තේ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය ආයතනවල බලපෑම මත නොව ජාතික අවශ්‍යතාවය මතය.

ආණ්ඩුව විසින් මූල්‍ය අර්බුදයක් ඇතිවීම හා එනයිත් ආර්ථික අර්බුදයක් ඇතිවීම වැලැක්වීම සඳහා විධිමත් මූල්‍ය කලමනාකරණ ක්‍රියාවලියක් හඳුන්වා දිය යුතුය.

එහි, ආකාර කිහිපයකි.

A ආණ්ඩුවේ වියදම් කලමනාකරණය

B ආණ්ඩුවේ ආදායම් වැඩිකර ගැනීම

C ආර්ථික ඵලදායීතාවය වැඩිකර ගැනීම

එහිදී සම්පත්, ශ්‍රම, මූල්‍ය ඵලදායීතාවය ඉහළ නැංවීම සඳහා තාක්ෂණ හා කලමණාකරන ක්‍රමවේද යොදාගැනීම.

D ආයෝජන පරිසරය සැකසීම

යටිතල පහසුකම් සැපයීම, නීතිමය ක්‍රියාවලිය ප්‍රතිසංවිධානය,

ප්‍රසම්පාදන ක්‍රියාවලිය විධිමත් කිරීම, බදු හා ව්‍යාපාරික අවස්ථා සරළ හා විධිමත් කරලීම, ජාතික හා ජාත්‍යන්තර විවෘතභාවය වැනි කරුණු අදහස් කෙරේ.

එහිදී පහත ක්‍රියාමාර්ග යෝජනා කෙරේ,

- ආණ්ඩුවේ ප්‍රවාහන, ජලය, විදුලිය හා නිවාස කුලී අඩුකර ගැනීම සඳහා (උදා. 10%කින්) නිශ්චිත උපායවලියක් සකස්කරලීම සහ එම උපායවලිය ක්‍රියාත්මක කරන පුද්ගලයින්, ආයතන, දෙපාර්තමේන්තු ආදිය සඳහා ක්‍ෂාම හා දිරිගැන්වීම් ක්‍රියාවලියක් හඳුන්වාදීම. (2011-12 බලශක්ති අර්බුදය ජයගැනීමට අප විසින් දියත් කළ බලශක්ති සංරක්ෂණ ජාතික වැඩපිළිවෙල රටේ විදුලි ඉල්ලුමෙන් 4% ක් අඩු කිරීමට සමත් විය. එය මෙවැනි වැඩපිළිවෙලක් සාර්ථක කරගැනීමට හොඳ උදාහරණයක් වන අතර, පසුව අප විසින් එය බණිජ තෙල් ක්ෂේත්‍රයටද ව්‍යාප්ත කරන ලදී. එය රටේ ජාතික වැඩපිළිවෙලක් විය යුතුය.)

- ආණ්ඩුවේ වැටුප් පිළිබඳ මූලික වැටුපක් හා කුසලතාවය මත ලබාගන්නා වැටුපක් ලෙස කුසලතා කඩඉම් හඳුන්වාදීම. ආණ්ඩුවේ ආයතන හා අමාත්‍යාංශ සඳහාද කුසලතා කඩඉම් හා ඇගයීම් ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වාදීම. රාජ්‍ය සේවා කොමිසම ආණ්ඩුවේ එදිනෙදා පරිපාලන කටයුතු සඳහා ද මැදිහත් වීමෙන් දූතටමත් රාජ්‍ය සේවය තුළ අවුලක් සහ පමාවක් ඇතිවී ඇත. රා.සේ.කො. යොදාගත යුත්තේ ආණ්ඩුවේ කාර්යක්ෂමතාවය ඉහළ නංවන මෙවැනි කුසලතා ඇගයීම් ක්‍රමයක් සම්පාදනය කොට ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහාය.

- ආණ්ඩුවේ ආර්ථිකයට තීරකව බලපාන උපායමාර්ගික රාජ්‍ය ආයතන වූ රාජ්‍ය බැංකු, විදුලිය, තෙල්, ජලය, වරාය, ගුවන් තොට, ප්‍රවාහන කේෂ්ත්‍ර වාණිජ පදනම මත වූ නව කලමනාකරණයකට යොමු කිරීම. එකී ආයතනවල අතිත ණයබර උකහාගෙන ස්වයං පාලනයකට වගකීම් සහිතව ලබාදීම. (තෙල් සංස්ථාව හා ලංවිම පසුගිය දශකය තුළ පාඩු ලැබීමකට යොමුවූයේ එහි කලමනාකාරිත්වයේ දෝෂයකින් පමණක් නොවේ. ආණ්ඩුව බලශක්තිය මත බදු පැනවීම නිසාය.) මූල්‍ය ස්වෛරීත්වය මේ ආයතනවලට ලබාදෙන අතරේ එක් ආයතනයක් මගින් මේ ආයතන සියල්ල සමූහ ව්‍යාපාරයක ආකාරයට (Holding

Company) කලමණාකරනය හා පාලනය කිරීමත් (සිංගප්පූරුවේ තමසෙක් ආයතනය වැනි) තවත් ආයතනයක් මහජන උපයෝගීතා කොමිසම වැනි මේ ආයතන නියාමනය හා විගණනයට යෙදවීමත් අවශ්‍ය වේ.

● ආණ්ඩුවේ ප්‍රාග්ධන වියදම් ප්‍රමුඛතාවයකට අනුව සකස් කිරීම. එනම්, රැකියා හා ආදායම් උපදවන ක්ෂේත්‍ර සඳහා ආයෝජනය දිරිගැන්වීම. (පසුගිය ආණ්ඩුව සිය ප්‍රාග්ධන වියදම් යොදවා ඇති ආකාරය දෙස බලන කල 2010-2014 වසර 5 තුළ රුපියල් බිලියන 2191 ක් ඒ සඳහා යොදවා ඇති අතර, එයින් මහාමාර්ග ක්ෂේත්‍රය සඳහා පමණක් බිලියන 948 ක් එනම්, 43% ක් යොදවා ඇත. අධ්‍යාපනයට 6.9% ක්ද, සෞඛ්‍යයට 3.99% ක්ද ආයෝජනය කර ඇත.) ශ්‍රී ලංකාව දැන් 100% ක් විදුලියන අනුපාතයද, දුරකථන අනුපාතයද, මහාමාර්ග අනුපාතයද ආදී ලෙස යටිතල පහසුකම් සඳහා ඉදිරි ගමනක් ගොස් ඇති නිසා ආණ්ඩුව සිය ප්‍රමුඛ ආයෝජන ප්‍රතිපත්තිය ලෙස ජීවන අවශ්‍යතා ඉහළ නැංවීම සිදුකළ යුතුය. එහිදී සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපනය වැනි ක්ෂේත්‍ර පමණක් නොව සුළු හා මධ්‍ය පරිමාණ කර්මාන්ත නැංවීම සඳහාද මහාපරිමාණ ආයෝජනයක් සිදුකළ යුතුය.

● ආණ්ඩුවේ සහනාධාර වැඩපිළිවෙල අදේශපාලනික හා ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාත්මක කිරීම. සංවර්ධනය පිළිබඳව වූ සංඛ්‍යාලේඛණ මගින් පෙන්වා දෙන්නේ රටේ දරිද්‍රතාවය තුරන් කිරීම සඳහා වූ සමෘද්ධි ව්‍යාපාරයේ දායකත්වය නොගැනිය හැකි තරම් පහළ එකක් බවයි. (2012 සංඛ්‍යාලේඛණ දෙපාර්තමේන්තුව) ඒ නිසා දුගීකමේ පතුලේම සිටින බවට සංඛ්‍යාලේඛණ මගින් පෙන්වා දෙන ජනගහනයෙන් 6% ක් හෙවත් පවුල් ලක්ෂ තුනක් සඳහා සමෘද්ධිය විධිමත්ව යොදා ගැනීම. (රටේ දුගීකම තුරන්කිරීම සඳහා සමෘද්ධියේ බලපෑම නොගිනිය හැකි බව සංවර්ධන සංඛ්‍යාලේඛණ වාර්තා කරයි. සමෘද්ධිය නැතිවුවහොත් දුගීකම වැඩිවන්නේ 0.6% කින් බව සංඛ්‍යාලේඛණ දෙපාර්තමේන්තුව කියයි. දැනට සමෘද්ධියට වියදම් කරන රු. මිලියන 41,000 ක් දුගීකමේ පත්ලේ සිටින පවුල් තුන් ලක්ෂය අතර විධිමත්ව ආයෝජනය කළහොත් පවුලකට මසකට රුපියල් 11,390 ක් ලබාදිය හැකිය. දැනට පවුල් ලක්ෂ 14 ක් අතර මෙය බෙදියන නිසා මසකට පවුලකට ලැබෙන්නේ රු.2440 ක් වැනි මුදලකි. සමෘද්ධිය දේශපාලන කෙටිට්ටු හෝ ඡන්ද මැෂිමක් බවට පත් නොකර, දුගීකම දුරලන ආර්ථික මැෂිමක් බවට පත්කළ යුතුය.

● එමෙන්ම, රටේ නිවාස තැනීම දැනට පැල්පත්වාසීන් ලෙස සිටින පවුල් 120,000 ක පමණ ප්‍රමාණය සඳහා පමණක් සෘජුව ඉලක්ක කරගෙන පවත්වා ගැනීම. දැනට කොළඹ නගරයේ සිටින දුගී පැල්පත්වාසීන් 70,000 කට ආසන්න පිරිසකට රජයේ අරමුදල්වලින් තොරව, තට්ටු නිවාස සැපයීමේ ව්‍යාපෘතියක් නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය ක්‍රියාත්මක කර ඇත. එහි ඉලක්කය අක්කර 900ක පමණ විසිරී සිටින පැල්පත් වාසීන්ගේ නේවාසික වතු 1400 ක් පමණ අක්කර 500 කට පමණ වූ නේවාසික තට්ටු නිවාස වලට සීමාකර ඉතිරි අක්කර 400 වාණිජ පදනමින් විකුණා නිවාස තැනීමේ මුදල පියවා ගැනීමය. සෙසු නගරවල පැල්පත් වාසීන් දුරු කිරීම සඳහා සහ දුම්රිය මාර්ග, මහාමාර්ග හා වාණිජ මර්මස්ථානවල ආර්ථික කොරිඩෝර් විවෘතකර ගැනීම සඳහා අනවසර පදිංචිකරුවන් ඉවත් කිරීම සඳහා මෙයට සමාන්තර ක්‍රියාමාර්ගයක් ගත යුතුය. කෙසේ වෙතත් නිවාස තැනීම තවත් දේශපාලන කැරට් අලයක් බවට පත් නොකර නිශ්චිතවම පැල්පත් වාසීන් ඉලක්ක කොට එය සිදුකළ යුතුය. සෙසු ජනතාවගේ නිවාස අවශ්‍යතා ඉටුකිරීමට රජය සහමුලින් මැදිහත් නොවිය යුතු අතර, රජය කළයුත්තේ පහසුකම් සැපයීම පමණි. රජය විසින් ප්‍රමුඛතාවයක් මත මධ්‍යම පාන්තික තට්ටු නිවාස තැනීම සඳහා වැඩපිළිවෙලක් දියත් කළයුතු අතර, සිග්‍ර නාගරීකරණය විසින් ඇතිකර ඇති ඉඩම් හිඟයට එය නිසි පිළිතුරුද එය වේ. (කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ දැනට ගොඩනැගිලි ඉදිකිරීමට හා පොදු කටයුතු සඳහා ඉතිරිව ඇත්තේ අක්කර 5000ක් පමණක් වන අතර, එය පර්චස් 15 බැගින් බෙදාදුන හොත් පදිංචි විය හැක්කේ ඉදිරි මුළු කාලයටම නව පවුල් 53,000 කට පමණි. එහෙත්, ඉදිරි වසර 15 තුළ පවුල් දස ලක්ෂයක් කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ පදිංචි වනු ඇතැයි විශ්වාස කෙරේ.)

● මාර්ග හා නාගරික සංවර්ධනය සඳහා වූ ආයෝජන නිශ්චිත ආර්ථික ඉලක්ක (ආර්ථික කලාප) සමග පමණක් සිදුකිරීම. පසුගිය දශකය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ මධ්‍යම පන්තිය සිග්‍රයෙන් වර්ධනය වී ඇති අතර, අද ශ්‍රී ලංකාව තුළ සිදුවී ඇති නාගරීකරණ ක්‍රියාවලිය නිසා 48% ක් ජනතාව නාගරික පහසුකම් සහිතව වාසය කරති. (ලෝක බැංකු වාර්තාව) මේ නිසා ඇතිවී ඇති ප්‍රධානතම ප්‍රශ්න නම් මාර්ග තදබදය, නිවාස හිඟය හා කසළ අවකලමනාකරණයයි. මේ ප්‍රධාන ප්‍රශ්න සමග ජනප්‍රිය පාසල් පිළිබඳ අර්බුදය, ගංවතුර හා නියඟය, පරිසර දූෂණය හා බෝ නොවන රෝග ආදිය පිළිබඳවද අවධානය යොමුකර මුළු රටේම භෞතික සැලසුම

සකස් කිරීමත් ඒ අනුව අත්‍යාවශ්‍ය මාර්ග පද්ධති, ජලාපවහන හා බලශක්ති පවාහන පද්ධති හඳුනා ගැනීමත් ඒ හා බැඳුණු නාගරික සංවර්ධන සැලසුම් සකස් කිරීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීමත් සිදුකළ යුතුය. එහිදී රජයට ආදායම් ලැබෙන පරිදි පුද්ගලික අංශයේ සබඳතාවය අනිවාර්ය කළයුතුය.

- සහන පොලී මත යොමුකරන ණය නිශ්චිතව සුළු හා මධ්‍ය පරිමාණ රැකියා සඳහා පමණක් යොමු කිරීම. පසුගිය කාලයේ මහ බැංකුව හා විවිධ බැංකු මගින් ලබාදුන් ණය යෝජනා ක්‍රම දේශපාලනය මත පදනම් වූ සහනාධාර බෙදාදීමක් විය. සුළු හා මධ්‍ය පරිමාණ කර්මාන්ත කරුවා ආර්ථිකයේ කොඳු නාරටිය කිරීමට නම් අයෝජනය, තාක්ෂණය, වෙළඳපොළ යන ත්‍රිත්වය රාජ්‍ය අනුග්‍රහයෙන් ගොඩනැගිය යුතුය.

- පොහොර සහනාධාරය කාබනික ගොවිතැනට පමණක් සීමාවන ලෙස වසර 05 ක ඉලක්කයක් මත රසායනික පොහොර භාවිතය සීමා කිරීම.

- පාසල් පොත්, නිල ඇඳුම් දැනට දුගී සීමාවේ සිටින පවුල්වලට පමණක් ලබාදීම.

- තෙල්, ජලය, විදුලිය මිල සූත්‍රයකට ගැනීම. අඩුවෙන් පරිභෝජනය කරන පිරිස් සඳහා අඩුවෙන් අය කිරීම. එම ආයතන ලාභ ඉපැයීම නොව සේවා පවත්වා ගැනීමේ මූලධර්මය මත ක්‍රියාත්මක කිරීම.

- ආණ්ඩුවේ අනාගත මහා පරිමාණ ආයෝජන ආර්ථික හා සමාජ ප්‍රතිලාභ ලැබීම සහතික කරන ව්‍යාපෘතිවල පමණක් යෙදවීම. සෑම ආණ්ඩුවේ ව්‍යාපෘතියක්ම ශක්‍යතා අධ්‍යයනයකට අමතරව විධිමත් වාණිජ සැලසුමකට යටත් කළ යුතුය. එකී ආයෝජනවලින් ප්‍රතිලාභ ලැබීම ඒවා ගොඩනංවන හා පාලනය කරන අයට අනිවාර්ය කළයුතුය.

- යටිතල පහසුකම් නැංවීම නිසා සෘජු ප්‍රතිලාභ ලබන්නවුන් එකී ආයෝජනවල කොටස්කරුවන් කිරීම. උදාහරණයක් ලෙස මාර්ග සංවර්ධනය නිසා ඉඩම්වල මිල ඉහළ යන අතර, එහි ප්‍රතිලාභය ලැබෙන්නේ අදාල ඉඩම් හිමියාට පමණි. නමුත් මාර්ග සංවර්ධනය සඳහා

සමස්ථ සමාජයම බදු ගෙවති. මේ නිසා මාර්ග සංවර්ධනය සිදු කිරීමට පෙර ඉඩම් අත්පත් කරගැනීමේදී හා ඉඩම් සංවර්ධනයේදී එකී ඉඩම්වල අයිතිකරුවන් මාර්ග සංවර්ධනයේ කොටස්කරුවන් බවට පත්කළ යුතුය.

- රාජ්‍ය සේවකයින්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් රාජ්‍ය ආයෝජන සඳහා යොදා ගැනීමට පුළුල් ආයෝජන අරමුදලක් ඇතිකළ යුතුය. ශ්‍රී ලංකාව සිග්‍රයෙන් වියපත් වෙමින් පවතී. දූතට වයස 60 ට වැඩි ජනගහනය 14% ක් වන අතර, මෙය 2030 දී 24% ක් වනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වේ. එහෙයින් ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන් මෙන්ම විශ්‍රාම වැටුප ද රාජ්‍ය ආර්ථිකයට ප්‍රයෝජනවත්ව යොදා ගැනීමේ සැලසුමක් තිබිය යුතුය.

- ආණ්ඩුවේ වියදම් අකාර්යක්ෂමතාවයන්ට බලගතු හේතුවක් වී ඇත්තේ රටේ අධිකරණ ක්‍රියාවලියයි. අධිකරණ ස්වාධීනවීම මෙන්ම, එහි කළමනාකරණය කාර්යක්ෂම කිරීම අත්‍යාවශ්‍ය වේ. විවිධ නඩු සඳහා නිශ්චිත කාල ලබාදීම විශේෂයෙන්ම වාණිජ ගිවිසුම් වාණිජ වංචා සහ සේවක ගැටලු ක්‍රියාශීලීව විසඳීම සඳහා නව අධිකරණ කළමනාකරණ ක්‍රියාවලියක් අධිකරණ සේවා කොමිසම සහ ව්‍යවස්ථාදායක සභාව හරහා දියත් කළ යුතුය.

- ආණ්ඩුවේ හා පෞද්ගලික අංශයේ ප්‍රසම්පාදන ක්‍රියාවලිය විධිමත් කිරීම හා විවිධ රටවලට උචිත ලෙස සකස්කරලීම (යුරෝපා සංගමයට Swiss Challenge) මගින් ප්‍රසම්පාදන ක්‍රියාවලිය වේගවත් කිරීම හා සරළ කිරීම.

- දූතට සිංගප්පූරුව හා හොංකොං රාජ්‍යයන්හි පවතින දූෂණ විරෝධී යාන්ත්‍රණයට සමාන තාක්ෂණික, කලමණාකරන හා මූල්‍ය දූෂණ සෙවිය හැකි, දඬුවම් දිය හැකි ශක්තිමත් තනි ආයතනයක් පිහිටුවීම, මෙමගින් මූල්‍ය හා ආයෝජන පරිසරයේ දූතට ඇති පවුල්වාදී හා ගජම්තුරු අසමානතා දුරුකර සමාන අවස්ථා තහවුරු කළ යුතුය.

- වක්‍ර බදු (පරිභෝජන භාණ්ඩ හා සේවා මත පනවා ඇති) ක්‍රමයෙන් ප්‍රතිශතයක් ලෙස සීමා කර සෘජු බදු (ආදායම් මත පනවා ඇති) ප්‍රතිශතය වැඩිකිරීම, ප්‍රාග්ධන බද්ද යළි හඳුන්වාදීම. දූතටමත් ශ්‍රී ලංකාව අඩුම බදු ප්‍රතිශතයක් සහිත රටක් බවට පත්වී ඇත. (සටහන 4-3)

- ක්‍රමවත් වැඩපිළිවෙලකට අනුව බදු ගෙවන්නන්ගේ ප්‍රතිශතය වැඩිකර ගැනීම (සටහන 4-4)

- බදු සහන ලබාදීමේ නව ක්‍රමවේදයක් විදේශ ආයෝජන ප්‍රවර්ධනයට හඳුන්වාදීම. එහිදී බදු සහන සෘජුවම රැකියා ජනනයට, විදේශ මුදල් ජනනයට හා ආර්ථිකයේ උපාය මාර්ගයට අනුකූල වන පරිදි ප්‍රති සැකසුම් කළයුතුය. ආයෝජන මණ්ඩලයේ බදු සහන ප්‍රතිපත්තිය ආණ්ඩුවේ ආදායම දළ දේශීය නිෂ්පාදනයෙන් අඩක් බවට (1978 දී 28% සිට 2015 දී 11% දක්වා) පත්කිරීමට එක් හේතුවකි.

- ආනයන, අපනයන මත මිල ගණන් අඩු වැඩි කිරීමෙන් වංචා කිරීම සහමුලින් වැලැක්වීම. ඒ සඳහා ජාත්‍යන්තර ක්‍රමවේදයන් හා ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතීන් ඇතිකර ගැනීම.

- වරාය හා ගුවන්තොටු කර්මාන්ත, සේවා, සංචාරක ආදී ක්ෂේත්‍ර කැටි කරගත් ආර්ථික මධ්‍යස්ථාන ඇතිකිරීම. (මේ සඳහා මහානගර ව්‍යුහ සැලැස්ම සහ ව්‍යාපාර සැලැස්ම රටටම ආදර්ශයක් කරගත හැක.)

- ජාත්‍යන්තර පාසල් අහෝසි කර නව අධ්‍යාපන පනතක් යටතේ දේශීය විෂය නිර්දේශය ක්‍රියාත්මක කරන රාජ්‍ය අධීක්ෂණයට යටත් පුද්ගලික පාසල් බවට ඒවා පරිවර්තනය කිරීම.

- ලාභ උපයන පුද්ගලික විශ්ව විද්‍යාල අහෝසි කිරීම. ආණ්ඩුවේ විශ්ව විද්‍යාලවල මුදල් ගෙවා පාඨමාලා හැදෑරීමට අවස්ථාව ලබාදීම. මෙහිදී දිස්ත්‍රික් පදනම නිසා විශ්ව විද්‍යාල වරම අහිමිවන කුසලතා සහිත සිසුන්ට ප්‍රමුඛත්වය ලබාදිය යුතු අතර, ඊට අමතරව විදේශීය සිසුන්ටද, තවමත් ක්‍රියාත්මක ජාත්‍යන්තර පාසල් සිසුන් යම් පිරිසකටද කුසලතාව මත එම අවස්ථාව ලබාදිය යුතුය. අධ්‍යාපනයේ තාක්ෂණ හා සේවා ක්ෂේත්‍රය ආර්ථික ඉලක්කයට අනුකූලව පුළුල් කිරීම.

- ජාත්‍යන්තර සන්නාම සහිත රෝහල් සඳහා අවසර ලබාදීම හා සෞඛ්‍ය සේවා සංචාරක ව්‍යාපාරයක් සඳහා ඉඩ පහසුකම් පුළුල් කිරීම. සෞඛ්‍ය සේවාවන් විදේශ විනිමය ඉපැයීම සඳහා සංවිධානාත්මකව පියවර ගැනීම.

- ශ්‍රම වෙළඳපොළ විධිමත් කරලීම සඳහා නිෂ්පාදන සේවා සඳහා නව වැටුප් තල නිර්මාණය කිරීම. දැනුම පදනම් කරගත් ව්‍යවසාය, සේවා සැපයීම් සඳහා පුළුල් අවකාශයන් නිර්මාණය කිරීම.
- තාක්ෂණ පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍රය ප්‍රායෝගික ව්‍යවසායකයන් (වාණිජ අගය වැඩිකිරීම) හා රැකියා උත්පාදනය (BPO, KPO) ඇතිවන ලෙස විධිමත් ආයෝජනයක් බවට පත්කරලීම.
- උසස් තත්වයේ ආනයන ආදේශක හා අපනයන භාණ්ඩ සඳහා සුමක ක්ෂේත්‍රය ආර්ථිකයේ ප්‍රමුඛ ක්ෂේත්‍රය බවට පත්කිරීම.
- පොදු ප්‍රවාහනය ශක්තිමත් කෙරෙන පුද්ගලික වාහන භාවිතය දුර්වල කරන ප්‍රවාහන උපායමාර්ග අනිවාර්ය කිරීම.

මාර්ග තදබදය සමාජ ප්‍රශ්නයකින් ඔබ්බට ආර්ථික ප්‍රශ්නයක් බවට පරිවර්තනය වන බව වටහාගෙන ඒ අනුව වහාම සීග්‍රගාමී දුම්රිය හා බස් සේවා හඳුන්වාදීම සිදුකළ යුතුය. (දැනට ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථිකයෙන් 14% ක් පමණ ප්‍රවාහනයට වියදම් වේ. මෙය අඩුතරමින් 5% ක් දක්වා වත් අඩු විය යුතුය. එමෙන්ම, මේ ප්‍රවනතාවය ඉදිරියටද පැවතුනහොත් 2020 වනවිට ප්‍රවාහනය ආර්ථිකයෙන් 20% ඉක්මවන බව විශේෂඥයෝ අනතුරු අඟවති. එය ආර්ථිකය බිඳ දමන සුළු මාර්ග තදබදයක් බවට පත්වීමට ඉඩඇත. එහෙයින්, පොදු ප්‍රවාහනය ශක්තිමත් කරන නව ප්‍රවාහන ජාතික සැලැස්මක් ඉතා ඉක්මනින් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුව ඇත. බස්නාහිර පළාත් සඳහා යෝජිත ප්‍රවාහන සැලසුම් සහ උපායමාර්ග රට පුරාම විධිමත්ව ක්‍රියාත්මක කළයුතුව ඇත.

- 2030 වනවිට රට බලශක්තියෙන් ස්වයංපෝෂිත කිරීම සඳහා රටතුළ තිබෙන ගැස් හා තෙල් සංචිත ද, හරිත බලශක්ති සංචිතද වහාම ප්‍රයෝජනයට ගැනීම. කොළඹ, බලශක්තිය සඳහා ගෝලීය වානිජ මධ්‍යස්ථානයක් බවට පරිවර්තනය කිරීම. දැනටමත් 2015 වසරේදී ශ්‍රී ලංකාවේ බලශක්ති උපායමාර්ගය සඳහා අප විසින් සකස් කරන ලද වැඩපිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කිරීම පමණක් ප්‍රමාණවත් වේ. ස්ථාවර ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතියෙන් යුතු දියුණු බලශක්තිය ලැබීම තහවුරු කිරීම දේශීය විදේශීය ආයෝජනයට අත්‍යාවශ්‍ය වේ. ඒ සඳහා ලංවිම හා

තෙල් සංස්ථාවේ කළමනාකරනය වාණිජ ලෙස සකස් කළයුතු අතර, ජාතික අවශ්‍යතා මත ක්‍රියාත්මක විය යුතුය.

- පානීය, කර්මාන්ත හා සේවා වලට අවශ්‍ය ජල පහසු ව ලැබීම, විධිමත් කිරීම ඒ සඳහා කලාපීය තාක්ෂණික හා වාණිජ සැලසුම් ඇතිකිරීමත්, ක්‍රියාත්මක කිරීමත් අත්‍යාවශ්‍යය.

- විධිමත් මලාපවාහන ක්‍රියාවලියක් හා අපජලය හා ජලාශවල අපිරිසිදු ජලය ප්‍රතිචක්‍රීකරණය සඳහා වූ වැඩසටහනක් දැඩිව හඳුන්වා දිය යුතුය. (මේ සඳහා සිංගප්පූරුව විසින් ඇතිකළ සිංගප්පූරු ගඟ වසර 10 කින් පිරිසිදු කිරීමේ මහා ව්‍යාපෘතිය ආදර්ශයට ගතයුතුය.)

- නාගරික ප්‍රදේශවල ගංවතුර පාලනය කිරීමත් වතු ආශ්‍රිත ප්‍රදේශවල නායයැම් පාලනය කිරීමත්, ගොවි ප්‍රදේශවල නියගය පාලනය කිරීමත් සඳහා විධිමත් ජල සංරක්ෂණ හා ප්‍රතිචක්‍රීකරණ වැඩපිළිවෙලක් හඳුන්වාදී ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය.

- විධිමත් කසළ කළමනාකරණය සෑම නගර සභාවකටම, ප්‍රාදේශීය සභාවකටම අනිවාර්ය කළයුතු අතර, අපද්‍රව්‍ය නැවත පරිහරණය, ප්‍රතිචක්‍රීකරණය, ප්‍රති නිෂ්පාදය හා කසළ නිපදවීම පාලනය කිරීම සඳහා වූ නීතිරීති හා ක්‍රියාදාම හඳුන්වා දිය යුතුය.

ශ්‍රී ලංකාවට ඉදිරියට යාම සඳහා විධිමත් ආර්ථික ඉලක්කයක් අවශ්‍යය. ශ්‍රී ලංකාව තවමත් පහළ මැදි ආර්ථික රටකි. එමෙන්ම, ගොඩනැගී ඇති නව ලෝක පාරිසරික, ආර්ථික, දේශපාලන තත්වයන් තේරුම් ගෙන ශ්‍රී ලංකාව සිය ආර්ථික ප්‍රවේශය සකසාගත යුතුයි. එහිදී,

- ආර්ථික සෞභාග්‍යය ළඟාකර ගැනීම
- සමාජ සාධාරණත්වය ස්ථාපිත කිරීම
- පරිසර තිරසාරත්වය මූලික කරගැනීම
- පරිපූරණ සංස්කෘතික - අධ්‍යාත්මික මිනිසෙකු බිහිකර ගැනීම

අපගේ මූලික අඩිතාලම් බවට පත්කර ගත යුතුය.

පවතින අර්ථදීම් අනුව (ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය ආයතනය) ශ්‍රී ලංකාව ආර්ථික අතින් දියුණු රටක් වීමට අඩු තරමින් ඒක පුද්ගල ආදායම ඩොලර් 12,000

[68] - ප්‍රවේශමෙන්! මූල්‍ය අගාධයක් ඉදිරියෙහි

ඉක්මවිය යුතුය. ඒ සඳහා 2015 සිට අඛණ්ඩව 7.0 - 7.5 % ක ආර්ථික වර්ධනයක් වසර 15 ක් සඳහා අවශ්‍යය. මෙය ළඟාකර ගැනීම අපගේ පළමු ඉලක්කය විය යුතුය. අනෙක් අතින් ආණ්ඩුවේ සමස්ත ණය බර දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය 60% නොඉක්මවන, අයවැය පරතරය දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය 3% නොඉක්මවන, ණය ගෙවීම් ආණ්ඩුවේ ආදායමෙන් 35% නොඉක්මවන ස්ථිර මූල්‍ය තත්ත්වයක් ඇතිකර ගත යුතුය. මේ සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික උපායමාර්ගය විය යුත්තේ නවෝත්පාදනය හා කලාපීය වාණිජ කේන්ද්‍රයක් ලෙස වර්ධනය වීමය.

ශ්‍රී ලංකාව ලේ බිඳක්වත් නොසොල්වා නිදහස ලබාගත් බව කීවද 1953, 1971, 1987-89 ලෙස දකුණෙද, 1976-2009 ලෙස උතුරෙද ලේ වැගිරීම් සිදුවිය. මෙකී ක්‍රස්තවාදයන්ට එක් හේතුවකට වඩා හේතු පැවැතිණි. දකුණේ තරුණ කැරලි බොහෝදුරට ග්‍රාමීය උගත් තරුණ පිරිසක් බෝල්ෂවික් විප්ලවයක් සඳහා දරනා ලද උත්සාහයක් විය. උතුරේ ක්‍රස්තවාදය බොදුම්වාදී ජාතිවාදයෙන් ආරම්භ වී පසුව ඉන්දියාව හා චෙතන් රටවල් සම්බන්ධවූ ජාත්‍යන්තර යුද ක්‍රියාවලියක් විය. කෙසේ නමුත් මේ සඳහා ආර්ථික හේතු ද බලනොපැවේ නොවේ. විශේෂයෙන් උතුරේ ක්‍රස්තවාදය නිසා උතුරු හා නැගෙනහිර දෙමළ ප්‍රජාව අතර, දුප්පත්කම තුනීවීම දුර්වල වේ. (සටහන 4-5)

අපගේ ඉලක්කය විය යුත්තේ හැකිතාක් දුරට නිරපේක්ෂ දුගීකම දුරුලීමය ($< 1\%$)

දෙවනුව පුද්ගලයින් අතරද, ප්‍රදේශ අතර ද, ජන කණ්ඩායම් අතරේද ආදායම් විෂමතා අවම කිරීමය.

සෑම දෙනාටම සමානව අවශ්‍යතා ලැබීමට සැලැස්වීම කිසිදු සමාජයකට සිදුකළ නොහැක. එය කොමියුනිස්ට්වාදීන්ගේ මනෝරාජික අදහසකි. කළ යුත්තේ සෑමට සමාන අවස්ථා සැලැස්වීමය. කුසලතාවය මත අවශ්‍යතා ලැබීම සහතික කිරීමකි. එතැනදී අතලොස්සක් අසීමිතව ධනය ගොඩගසා ගැනීමත්, තවත් අතලොස්සක් සියළු දෑ අහිමිවී මිනිස් දුටිලි බවට පත්වීමත් වැලැක්වීම ආණ්ඩුවේ වගකීමය. මේ අන්ත දෙකම වර්ධනය වීම වැලැක්විය යුත්තේ එය ප්‍රාග්ධන වෙළඳපොලටත් සමාජ ස්ථාවරත්වයටත්, මිනිසත් බවටත් එක ලෙස හානිකර නිසාය. මේ නිසා

සිදුකරන ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවේ නැංවීමක දී සමාජ සාධාරණත්වය ඉටුකිරීම අත්‍යාවශ්‍ය බවත්, දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණවලින් එකී ප්‍රතිපත්තිය ස්ථාපිත වියයුතු බවත් පැහැදිලිය.

ශ්‍රී ලංකාව සම්පත් නැති රටක් ලෙස හංවඩු ගසා ඇත. ශ්‍රී ලංකාව හා එයට අයත් සාගර සීමාව එක්ව ගත්කළ අපට අයත් නීත්‍යානුකූල භූමි ප්‍රදේශය විශාල ප්‍රදේශයකි. (ව.කි.මී. 1,400,000 පමණ) එහි ඇති ඉන්ධන හා බනිජ සම්පත් ප්‍රමාණය ඉහළය. එය එසේ නමුත් අපේ වටිනාම සම්පත වන්නේ අප සතු “ජීව විවිධත්වයයි.” එක් අතකින් අපගේ ආහර හා ඖෂධ විද්‍යාව අපගේ ජීව සම්පත මත පදනම් නොවී ඇති හෙයින් ජීව සම්පත සතු ආර්ථික ශක්තිය සැඟවී ඇත. අනෙක් අතින් රසායන භාවිතය, ගෝලීය උණුසුම ආදිය නිසා පස, ජලය, වායුව ආදිය පෙර නොවූවිට ලෙස දූෂණයට ලක්වී බෝ නොවන රෝගවලට ජනතාව ගොදුරුවී ඇත.

පරිසර තිරසාරත්වයේ පළමු ප්‍රතිපත්තිය විය යුත්තේ ජීවි-අජීවි පරිසර සම්පත් තිරසාර ලෙස භාවිතයයි. පෙරළා අපගේ පාරිසරික සලකුණ (Ecological Footprint) ධනාත්මක කරගෙන, ජීවධාරීතාව (Biocapacity) ඉහළ නංවාගෙන දැනට ඇති පාරිසරික හිඟය ධනාත්මක එකක් කර ගැනීමයි. (සටහන 4-6)

දෙවනුව අපගේ අවධානය යොමුවිය යුත්තේ පරිසර දූෂණය දෙසටය. රසායනික ද්‍රව්‍ය අයථා ලෙස භාවිතය, පාංශු බාදනය වැලැක්වීම, තෙත්බිම් රැකගැනීම හා ප්‍රතිනිර්මාණය, වායු විමෝචනය පාලනය, හරිත බලශක්තිය හා ජීව ගොවිතැනට ප්‍රමුඛතාවය දීම ආදී ලෙස පවත්නා පරිසර පද්ධතිය දූෂණයෙන් තොරව පවත්වා ගැනීමය. පෙරළා ගෝලීය උණුසුම දැන් පැහැදිලි යථාර්ථයක් වී ජල ආතතිය, කෘෂි ඵලදායිතාවය හා වෙනස් සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්න පැණනවා ඇති හෙයින් ජාත්‍යන්තර කරළියේද ශ්‍රී ලංකාවට වගකීමක් ඇත. අනුවර්තනය හා පාලනය යන මූලධර්ම දෙකම මත පදනම් වෙමින් අපසතු කාබන් කාර්යක්ෂමතාවය හා අවම විමෝචන තත්වය මත ජාත්‍යන්තර දේශපාලන ප්‍රතිරූපයන් ශ්‍රී ලංකාවට ගොඩනගා ගැනීමටද මෙයින් හැකියාව ලැබේ. මේ සඳහා 2009 වසරේදී අප විසින් ශ්‍රී ලංකාව සඳහා නිර්මාණය කරන ලද හරිත ලංකා දස අවුරුදු වැඩපිළිවෙල තවමත් වලංගුය.

මානවයා සෞඛ්‍ය ජීවිතයෙන් වෙනස් වන්නේ ඔහුගේ නිර්මාණශීලීත්වය නිසාය. මේ නිර්මාණශීලීත්වය ඔහුගේ මනසින් ජනිත වී කිසියම් දුරකට සිරුරේ ජානමය හැකියාවක් බවටද ජීව පරිණාමයේ දී පත්වෙමින් ඇත. මේ නිසාම මානවයා සෞඛ්‍ය සත්වයින් මෙන් නොව සංස්කෘතික වෙයි. ඔහුගේ සාමූහික ක්‍රියාකාරීත්වය හුදු රංචුවක් නොව සමාජ ක්‍රියාකාරීත්වයක් වෙයි. ඔහුට සිරුරට මෙන්ම මනසටද ආහාර අවශ්‍යයි. මේ නිසා ඕනෑම සංවර්ධන ක්‍රියාදාමයකදී මානවයා උසස් සංස්කෘතික හා ආධ්‍යාත්මික තත්වයකට පත්විය යුතුය. පළමුව ඔහු නිරෝගී විය යුතුය. සංගීතය, සාහිත්‍යය, චිත්‍ර කලාව, නාට්‍යය, සිනමාව, විද්‍යා දැනුම, නිර්මාණශීලීත්වය, අතින් උසස් විය යුතුය. වත්මන් යුගයේදී නම් අන්තර්ජාලය සහ පාර යථාර්ථය සමග සුහුරු (Smart) මිනිසෙකු බවට වූ තාක්ෂණික පරිවර්තනය විමද අවශ්‍යය.

සුහුරු ජාතියක් බිහිවීමට නම් එකී ජාතියේ අවකාශයීය යටිතල නිර්මාණය නොහොත් සුහුරු වාස්තු අවකාශය කරුණු තුනකින් සමන්විත විය යුතුය. එය නියමිත උපකරණ (Instruments) නියමිත සබඳතා (Interconnectivity) නියමිත සබුද්ධිය (Intellegent) සහිත විය යුතුය. එනම් නව ආර්ථික යුගය විසින් බිහිකරන සුහුරු මානවයා අන්තර්ජාලයේ ඕපාදූප බෙදාහරින්නෙකු නොව ආර්ථික හා සංස්කෘතික මානවයෙකු විය යුතුය.

කාර්මිකරණයේදී සිදුවූ සමාජ ක්‍රියාවලියක් නම් යෝධ නාගරික හා නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලි විසින් මානවයා විගලිත කිරීමයි. බටහිර ලෝකයේ 1960 දශකයේ ඇතිවූ ප්‍රතිසංස්කෘතික විප්ලවය (Counter Culture) හා වත්මනේ ඇතිවී ඇති ආගමික මූලධර්මවාදී ප්‍රවණත්වය මෙහි ප්‍රකාශනයකි. මේ නිසා කාර්මික දියුණුව සමගම ස්වභාවය සමග සිතන්නට ආධ්‍යාත්මික ක්‍රියාවලියක්ද අවශ්‍යය. බොහෝ රටවල මධ්‍යම පන්තීන් සිග්‍රයෙන් ලෞකික ලෝකයෙන් පලායෑමට තැත් කරන්නේද මේ නිසාය. ශ්‍රී ලංකාව නිරවුල් අධ්‍යාත්මික ක්‍රියාවලියක් අත්හදා බලා ඇති රටකි. භාවනාව මගින් සිත එකඟ කර ගැනීමට අරමුණු ගැනීම හා අරමුණුවලින් මිදීම අප දුරාතීතයේ සිට පුහුණු කළ යෝගී පිළිවෙතකි. සමාජයේ විවිධ සංස්කෘතීන් පවතින අතර ඒ ඒ සංස්කෘතීන්ට අනුකූල වන්නා වූ සිතහදන වැඩපිළිවෙලක් රටට අවශ්‍යයි. ඇතැම් බටහිර සමාගම් සිය කලමණාකරන උපක්‍රමයක් ලෙසද භාවනාව යොදාගන්නා බව

රහසක් නොවේ.

ශ්‍රී ලංකාවට අවශ්‍ය සිංගප්පූරුව හෝ හොංකොං වැනි මූල්‍ය ශක්තියක් ඇති රටක් වීමට නොවේ. දුගී දූපතක් වීමටද නොවේ. රටේ ස්වාභිමානය හා ජනතාවගේ නූතන අවශ්‍යතා ළඟාකරගත හැකි ශක්තිමත් ආර්ථිකයක් බිහිකර ගැනීමය. ඒ සඳහා නිසි සැලැස්මකට අනුව ක්‍රියාකළ යුතු අතර එය දේශපාලන වශයෙන් ළඟාකර ගත හැකි තත්වයකි. ඒ සඳහා දැන්වත් අප තිරසර පියවර ගත යුතුය.

www.champikaranawaka.lk

සිව්වන පරිච්ඡේදය - පාදක සටහන්

සටහන 4-1

ශ්‍රී ලංකා ආර්ථිකයේ වර්ධන පෙණබුදුව
ඒ ඒ ක්ෂේත්‍රවලින් වර්ධනයට වූ දායකත්වය

ක්ෂේත්‍රය	2009 - 2011	2011 - 2014	හේතු දැක්වීම
කෘෂි හා ධීවර	6%	5%	
ඉදිකිරීම්	10%	21%	තිරසර නොවන ඉදිකිරීම්
අනෙකුත් කර්මාන්ත	24%	24%	
ප්‍රවාහනය	16%	13%	වාහන ගෙනවීම
පිරවරින් බඩු ගෙනවීම	12%	5%	පරිභෝජන භාණ්ඩ
අනෙකුත් සේවා	33%	31%	ණය මතින් සේවා වර්ධනය

දත්ත - සංඛ්‍යාලේඛණ දෙපාර්තමේන්තුව

සටහන 4-2

සංවර්ධනයේ සංවෘත - විවෘත සංවර්ධනය සමග රාජ්‍ය හා පුද්ගලික අංශයේ නායකත්වය

වසර	පුද්ගලික / රාජ්‍ය	සංවෘත / විවෘත
1970	78%	53%
1980	78%	85%
2000	87%	90%
2013	78%	53%

දත්ත - ලෝක බැංකුව

සටහන 4-3

ශ්‍රී ලංකාවේ බදු සංයුතිය

එක්ස්සයිස් බදු	25%
වැට්	25%
රේගු බදු	19%
ආනයන බදු	9%
ආදායම් බදු	8%
අනෙකුත් බදු	14%

බදු ආදායම හා ද.ජා.ති (%)

1978	28%
1983	16%
1989	15%
1995	12%
2000	12%
2013	11%

දත්ත - මහ බැංකුව

සටහන 4-3

බදු අයකර ගැනීම (%) ලෙස

රට	පුද්ගලික බදු	ව්‍යාපාරික ආයතන බදු	පාරිභෝගික බදු
බංගලාදේශය	25	27.5	15
කාම්පූචියාව		20	10
ඉන්දියාව	33.9	33.9	13
ඉන්දුනීසියාව	30	25	10
මලයාසියාව	26	25	10
තායිලන්තය	35	23	7
වියට්නාමය	35	25	10
ශ්‍රී ලංකාව	24	28	12

දත්ත - ලෝක බැංකුව

සටහන 4-4

බදු පදනම හා බදු ලිපිගොණු

වසර	සෘජු බදු - ව්‍යාපාරික	සෘජු බදු - ව්‍යාපාරික නොවන	වැට් / NBT	WHT / මුද්දර ගාස්තු
2009	24332	704,769	63,065	30,387
2010	30463	740,349	63,734	30,327
2011	32801	723,956	111,675	29,381
2012	32140	725,482	136,829	24,408
2013	36690	476,816	41,628	22,280
2014	39535	519,825	42,723	23,293
2015	43569	509,553	40,488	22,688

2012 වසරේදී ඇතිකරන ලද ප්‍රතිපත්ති වෙනස නිසා සෘජු බදු ගෙවන ප්‍රමාණය සිට අඩුවීමක්ද, වැට් බදු ගෙවන ප්‍රමාණයේ සිට අඩුවීමක්ද, සිදුව ඇත. 2010-2014 කාලයන් තුළ ඒක පුද්ගල ආදායම ආසන්නයෙන් 40% කින් ඉහළ ගියද බදු ගෙවන ප්‍රතිශතය 31% කින් අඩුවී ඇත.

[74] - ප්‍රවේශමෙන්! මූල්‍ය අගාධයක් ඉදිරියෙහි

සටහන 4-5

දූෂිතම - ජනවාර්ගික ලෙස

ජන වර්ගය / වසර	සිංහල	ලංකා දෙමළ	ඉන්දියා දෙමළ
2002	22.2	26.4	25.5
2012	5.9	12.0	9.4

සටහන 4-6

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංඛ්‍යාලේඛණ අංශය 2007

ශ්‍රී ලංකාවේ පාරිසරික තත්වය

රට	එක පුද්ගල පාරිසරික පියසටහන (Gha)	එක පුද්ගල ජීව ධාරිතාව (Gha)	එක පුද්ගල කාබන් විමෝචනය (MT)
ලෝකය	2.7	1.8	4.0
ශ්‍රී ලංකාව	2.21	0.45	0.6
එක්සත් ජනපදය	8.0	3.87	19.3
නෝර්වේ	5.56	5.48	9.4
ඉන්දියාව	0.91	0.51	1.4
චීනය	2.21	0.48	4.9
ජපානය	4.73	0.6	9.5

මෙම රජය බලයට පත්වූයේ විශේෂ වශයෙන්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා යහපාලනය ස්ථාපිත කරලීමේ පොරොන්දුව ඉටුකරලීමට වුවත් දැන් එකී කාර්යයට අමතරව ආර්ථික බිඳවැටීමකින් රට ගලවා ගැනීමේ වගකීමට කරගසන්නටද ඊට සිදුවී ඇත. නිසැක-වම රාජපක්ෂ පාලනයේ බියකරු උරුමයක් වන එකී අභියෝගය ජයගැනීමෙන් තොරව මෙම ආණ්ඩුවට පමණක් නොව රටටද අනාගතයක් ඉතිරිවන්නේ නැත. වම්පික රණවක මහතාගේ මෙම කෘතිය එක් අතකින් එම අභියෝගය පිළිබඳවත් එහි සැබෑ පරිමාව පිළිබඳවත් කරන අනතුරු ඇඟවීමකි. අනෙක් අතට එම අභියෝගය ජයගැනීමේ මාවත පිළිබඳ යෝජනාවලියකි. එහෙයින් මෙම කෘතිය විවෘත මතසකින් සහ ප්‍රමාණවත් අවධානයකින් යුතුව භාරගැනීම දේශපාලන නායකයින්ගෙන් ප්‍රබුද්ධ සමාජ ක්‍රියාකාරීකයින්ගෙන් යුතුකමකි.

කපීකාමාර්ය
අනුරාද්ධ ප්‍රදීප් කප්ණසූරිය
දේශපාලන විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය
ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලය